XXXIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JANUÁR 6.

Ludas Matyi

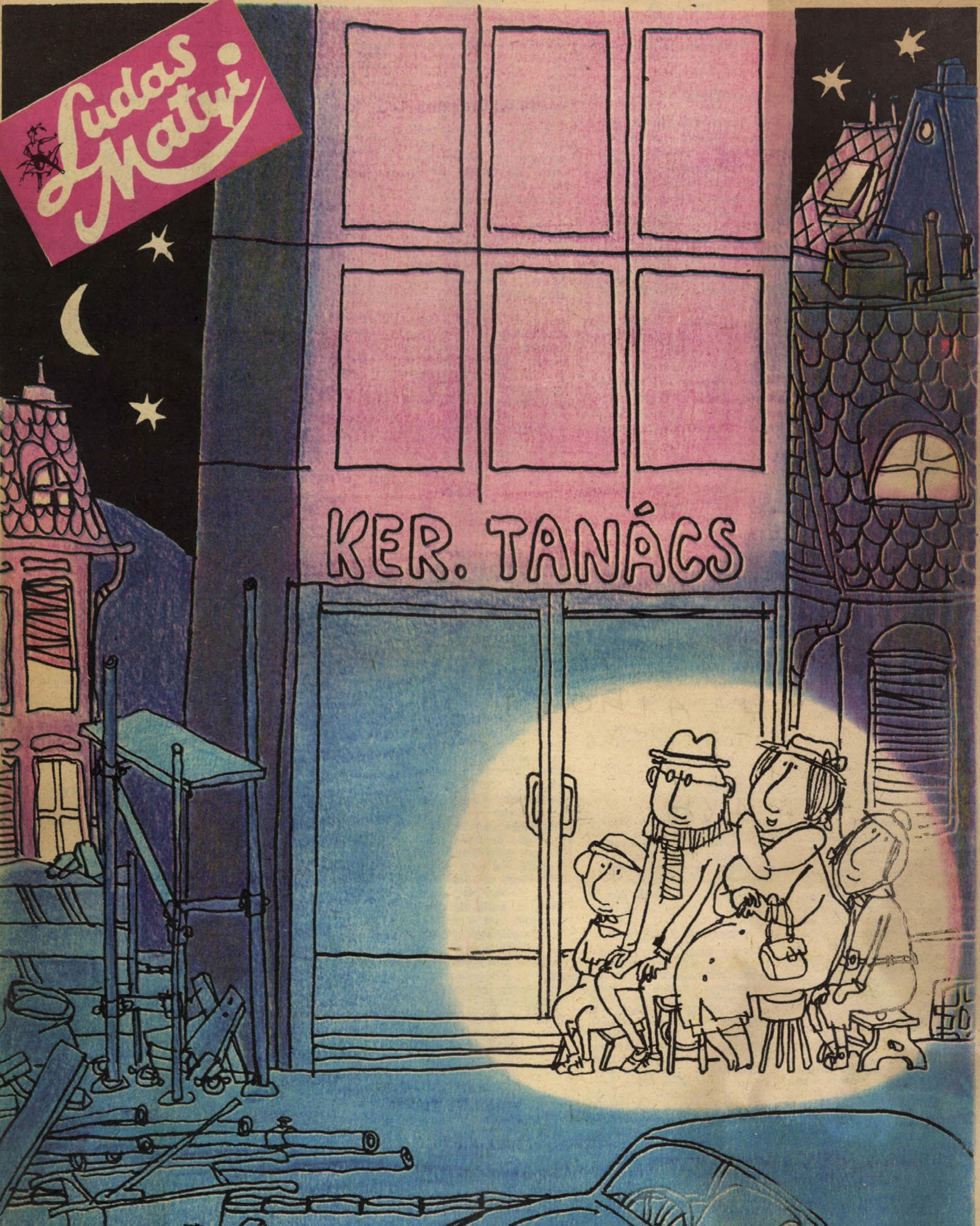
KER. TANÁCS
LEHS

ÚJ TANÁCSHÁZA — *Az első napon talán lakást is lehet kapni…*

Lehoczki István rajza

KEDVES LUDAS!

HÁTULSÓ PÁR HIÁBA FUTSZ

A Szent István körúton, a Sziget cukrászda előtt van egy autóbuszmegálló. A Buda két különböző végéből érkező 6-os és 12-es autóbuszjárat itt találkozik másodszor és utoljára, mielőtt Pest két különböző része felé menne.

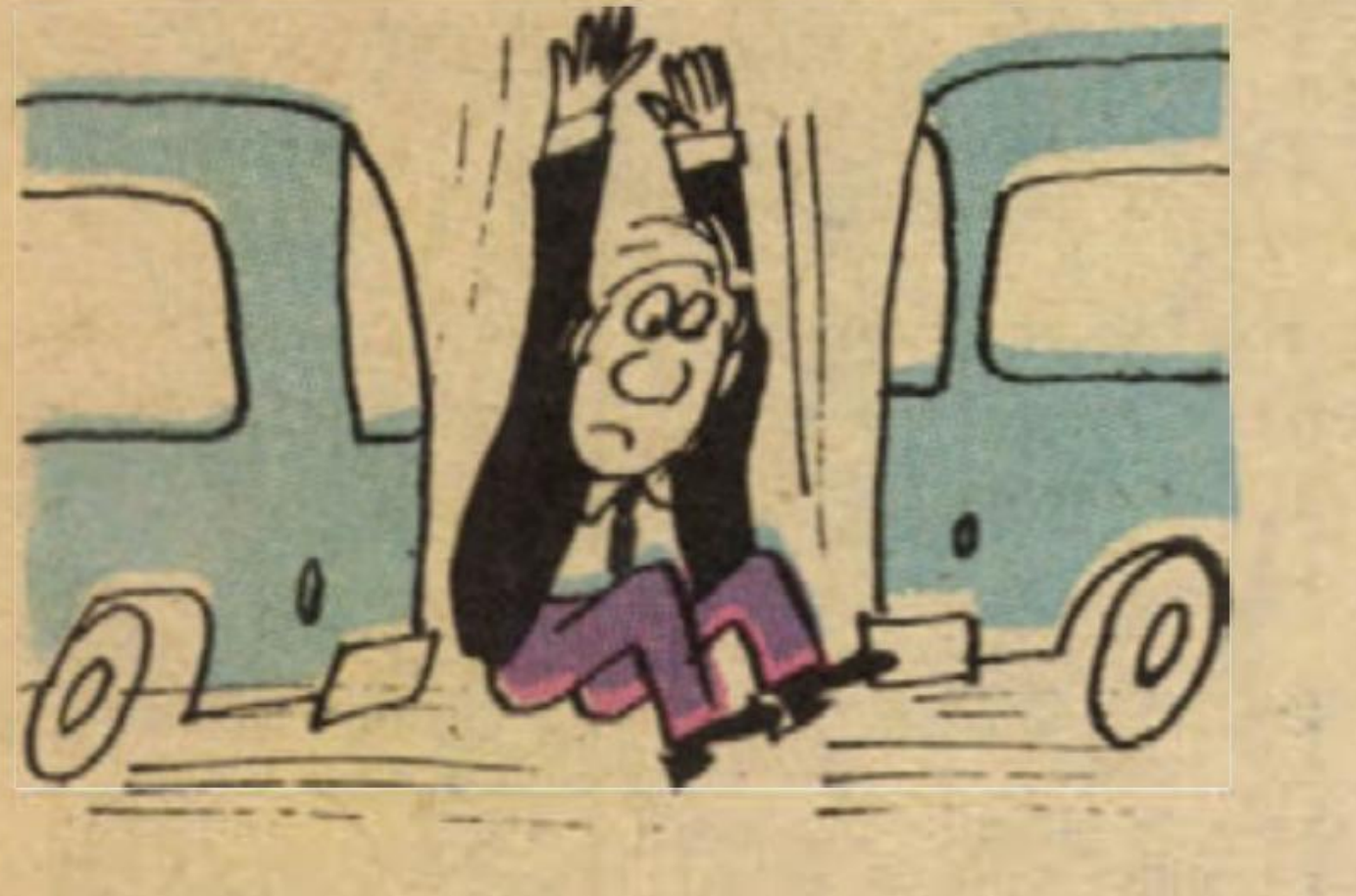

Jön Buda felől a 12-es, de már benn áll a megállóban a — sokkal ritkábban közlekedő — 6-os. A 12-esen utazók egy része lesben áll, hogy a megállóban gyorsan átszálljon a végre utolért 6-osra. És itt nyílik lehetőség a 6-os busz vezetőjének egy finom játékra, amelyben egyszerre csillogtathatja sofőri képességeit, tempóérzékét és ironikus humorát. Csendben túráztatja motorját és kivárja, amíg a 12-es utoléri, annak ajtói kinyílnak és az első utasok leugorva futni kezdenek a 6-os felé. Most, és csak most, ügyesen, fürgén, becsukja a 6-os ajtóit — de nem ám előbb, mert akkor a hátulsó pár észrevenné ezt, és kedvét veszítve megállna! — és lassan kihuzatja kocsiját a megállóból. Nem messze, persze, mert a Honvéd utca sarki forgalmi lámpa tilosat mutat — ennek az időzítéséhez is kell ám tempóérzék! — és most ott áll elöl a busz, hátul a busz, kettő közt pedig a pórul járt utasok.

(P—l)

FRUTTI

Egyik kedvenc édességem a frutti. Még az is elszórakoztat, hogy megszámolom, hány szem található egy zacskóban. Régebben rendszeresen 21—22 darab lapult benne. Újabban 12—13-nál tovább nem jutok a számolásban. Igaz, papíron nem történt árdrágítás: egy zacskó fruttiért most is 2,80 Ft-ot fizetek. Csak időközben — fél zacskó lett.

Kovács Enikő
1223 Bp., 805. utca 5.

A CÍMZETT VÁLASZOL

KALKULÁCIÓ

A Levélváltás az árkalkulációról (Ludas, 46. sz.) című cikk alaposan elmarasztalta szövetkezetünket. Kivizsgáltuk az ügyet. Zsoldos Endre olvasójuk olyan vízmelegítő felszerelésére kért tőlünk árajánlatot, amely helyhez kötött készülék. A rendelkezés ehhez külön hálózat kiépítését írja elő: fiókvezetőnk ennek megfelelő árajánlatot adott. A Javszer viszont, amelytől az ügyfél a másik árajánlatot kapta, a meglevő világítási hálózatra kötötte rá a vízmelegítőt. Innen a különbség a mi 1338 Ft-os és a Javszer 369 Ft-os ára között.

Kiry Gyula
Általános Villamossági
Ipari Szöv.

*

Úgy gondoljuk: ha egy munka elvégzésének több módja, tehát többféle ára is lehetséges, a megrendelőt az alternatívákról előzetesen illik tájékoztatni, s nem utólag, ahogy az Általános Villamossági Ipari Szövetkezet tette.

SPORT ÉS LUXUS

Luxus-e a sport? (Ludas, 48. sz.) — kérdi a Levelesládánkból rovatban Henter Istvánné. A sport nem az, de olvasójuk kislánya nem érte el a megfelelő versenyzői szintet, ezért igazolt versenyzőként többé nem tartunk rá igényt. Művészitorna-tanfolyamunkon azonban továbbra is részt vehet. Az említett 80 Ft tehát nem egyesületi tagdíj, hanem engedélyezett tanfolyami díj.

Harót János
üv. elnök, FTC

MILYEN ÁLLAT?

Milyen állat? Milyen ünnep? (Ludas, 50. sz.) című közleményükre válaszolunk: a kép újévi malacot ábrázol, a — meg nem nevezett — ünnep tehát január elseje, készítményünk tartóssági határideje következésképp: január 15-e. A csokoládéfigura egyébként ez után az idő után is a legnagyobb nyugalommal elfogyasztható, mert az „eltartható ünnep után 15 napig" megjelölés a legrövidebb eltarthatósági időt jelenti. Termékeinket egyébként hivatásos szobrász- és grafikusművészek tervezik.

Kovács György
gyáregységvezető
Szerencsi Csokoládégyár

*

A „legnagyobb nyugalommal" kérdezzük: a) miért a legrövidebb „eltarthatósági időt" jelölik a csokoládén, miért nem a lejárat végső határidejét?; b) nem lehetne kevésbé absztrakt hivatásos művészekkel terveztetni a figurák ábráit, hogy a fogyasztók fel is ismerhessék?

JÓ ÉTVÁGYAT?

A Déli pályaudvarról Gyékényesre tartó gyorsvonat büfékocsijában, december 12-én, mint máskor is, italok, édességek, kávé és előre csomagolt szendvicsek voltak kaphatók. Ez utóbbi 6,90 forintba kerül. A hermetikusan lezárt csomagban, vajas kenyér, téliszalámi és sajt lapult.

Az az utas, aki becsülettel lerótta a tarifát, pontban 13 óra 51 perckor látott hozzá a korai uzsonnához. A porció felét még el sem fogyasztotta, amikor a maradványt kénytelen volt visszaadni. A szendvics ugyanis penészes volt. A büfés természtesen elnézést kért. A vendég nem pörlekedett vele, hiszen — mint arról már szó esett — a műanyag csomag légmentesen volt lezárva.

Előfordulhat, hogy a kenyér megpenészedik? Természetesen, de idő kell hozzá. Biológiai ismeretek nélkül is körülbelül három napra becsülhető eme folyamat megérése. Csakhogy a szendvics-csomagban ékeskedő cédula december 12-i dátumról, tehát aznapi készítésről árulkodott. És még valamiről: eleve romlott volt a sajt, a kenyér, a vaj, vagy a szalámi; esetleg romlott volt a cédula.

A polietilén fólián a következő szavak olvashatók. „Jó étvágyat kíván az Utasellátó"! Ízlés dolga, no meg nem utolsósorban a lelkiismereté is...

Hollósy Zoltán

HOL KAPHATÓ AUTOSZIFON?

Azért kérdem, mert már két éve keresek autoszifont. Eleinte szűkebb hazámban, Komárom megyében kísérleteztem, eredménytelenül. Később Budapestre is kiterjesztettem kutatási területemet, de autoszifon helyett csak udvarias és kevésbé udvarias válaszokat kaptam. A legudvariasabbak a Skálában voltak, ahol nevem és címem is felírták, megígérve, ha kapnak a kívánt áruból, azonnal értesítenek. Immár tíz hónapja várom a Skála értesítését. A Ludas Matyiban megjelenő hirdetés szerint hazánkban gyártanak autoszifont, mégpedig a Jászberényi Hűtőgépgyárban. De hol lehet megvásárolni termékeiket? Netán külföldön?

Conrád Gábor
2870 Kisbér, Ászári Keményítőgyár

ROHAN AZ IDŐ

❶

Ebben a rohanó életben még az éveket is lerövidíti a Gondolat Kiadó és a Szekszárdi Nyomda. Kettőjük közös munkája az 1977. évi zsebnaptár, amelyből a március teljes egészében hiányzik (hová tűnt ez a 31 nap?). 1977. szilvesztere pedig november 13-án lesz, mert november 12-e után a naptárocskában már semmi sem következik. Igaz, ennek ellensúlyozására, például április 4-e és Húsvét két napja duplán szerepel.

Nagy Sándor
1155 Bp., Vasvári Pál u. 32.

❷

Megvettem az 1977-es kis, zöldszínű zsebnaptárt és otthon átvizsgálva észrevettem: február csak ötnapos. Március meg hová lett? Május után ismét egy április. November a szeptemberrel közösen „dolgozik", majd 12 novemberi nap ismét jelentkezik. December pedig eltűnt. Az új zsebnaptár szerint Karácsony sem lesz, hiszen nem lehet, december nélkül.

Kelemen István
9491 Fertőhomok, Akác u. 7.

MÁR NEM LUXUS A VILLANY

Levelesládánkból (Ludas, 41. sz.) című rovatukban közölték panaszunkat, felvetve a kérdést: luxus-e a villanyáram 1976-ban? Örömmel tudatjuk, hogy a villanyáram már a mi utcánkban sem luxus. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani az Elektromos Műveknek a gyors munkáért és a XVI. kerületi Tanácsnak a gyors intézkedésért. Határtalan volt az örömünk, amikor kigyulladt a villanyfény és a tévé otthonunkba varázsolta a nagyvilágot. A Ludasnak is köszönjük a segítséget ehhez az igazi karácsonyi ajándékhoz.

Szabó Dezső
1162 Bp., Békés Imre u. 132.

JÁRJON A FÖLDÖN A FÖLDHIVATAL

Szentendrén jártam december 10-én, hogy a Járási-Városi Földhivatal telekkönyvi osztályán leadjam okmányaimat. Három órát utaztam oda-vissza, de még annyit sem tettek meg, hogy tájékoztassanak: mikor van félfogadás? Aznap nem volt, így az irodavezető csak annyit közölt: dobjam be irataimat az ajtóra kívülről felszerelt vasládába és azonnal hagyjam el a helyiséget, ahová bemerészkedtem. Ezek után csomagomat a vasládába dobtam, akkor láttam, hogy annak alsó ajtaja nyitva, így az akták a padlóra estek. Ezt azonban nem közölhettem az illetékes irodavezetővel, mert az kopogtatásomra nem nyitott ajtót, s amikor mondandómat bekiabáltam, egy szót sem válaszolt, máig sem tudom, meghallották-e odabent? A földhivatal tisztviselői nem tanúsíthatnának-e olyan udvarias magatartást az ügyfél iránt, amilyen itt, a Földön, az emberek között a leginkább szokásos? Még akkor is, ha véletlenül nem a hivatalos fogadónapon tévednek be a hivatalba.

Sommer Ferenc,
nyugdíjas
1126 Bp., Böszörményi út 32/b.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Vádlott, maga a bankókkal tömött pénztárcát megtalálta, de nem vitte el azonnal a rendőrségre.

— Bíró úr kérem, akkor már késő este volt.

— De korán reggel elvihette volna.

— Akkor már nem maradt benne egy fillér sem.

ENSZ STAFÉTA

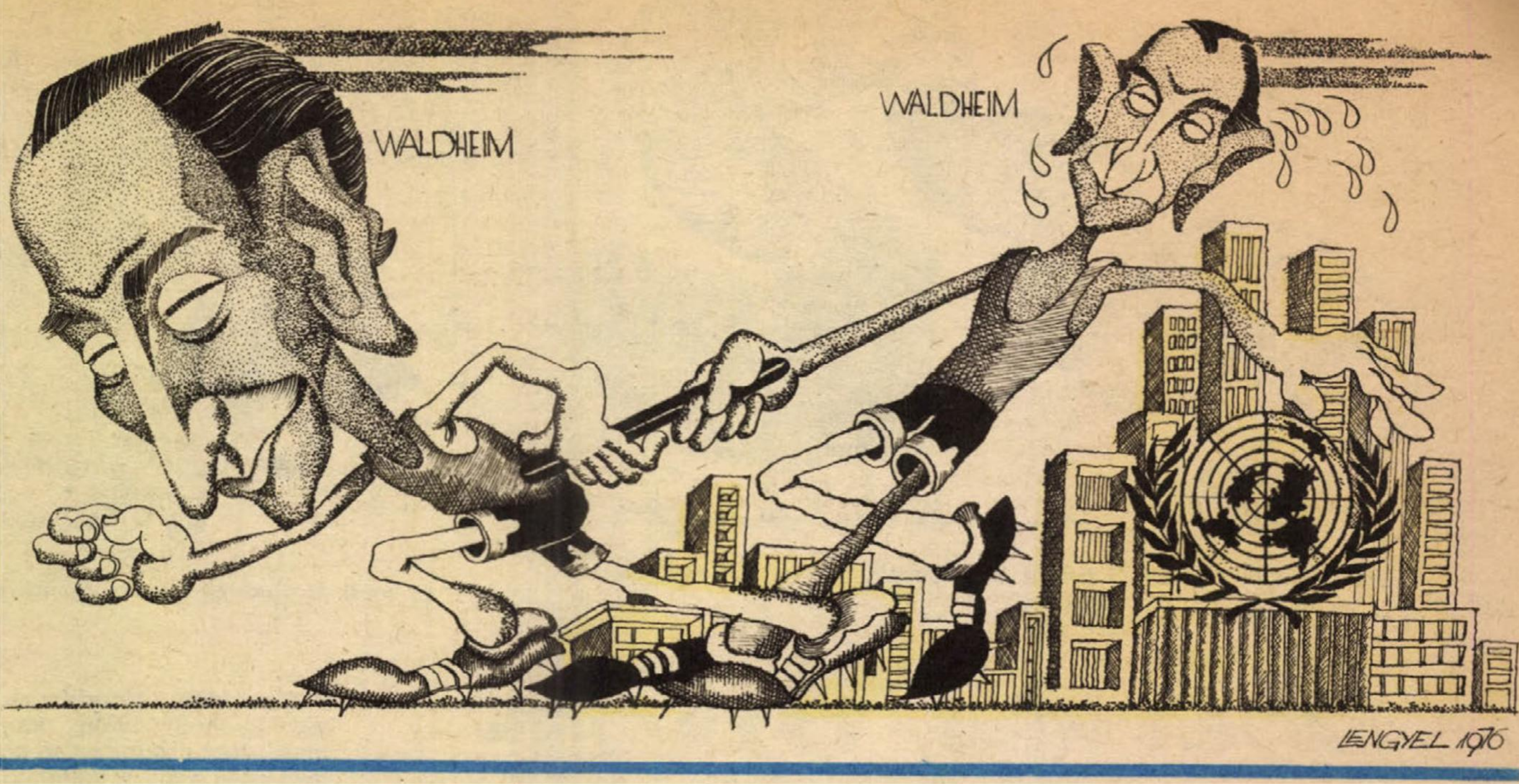

CSALÁDI KÖR

EGY MAI FALUSI KISDIÁK DOLGOZATÁBÓL

A dolgozat címe: Hasonlítsd össze az Arany János Családi körében leírt estét a tiéddel!

Bevezetés (A vers méltatása)

Arany János Családi kör című költeménye a magyar leíró költészet egyik legkiválóbb alkotása. A költő a falusi élet szemléletes képét rajzolja meg a tőle megszokott ízes magyar nyelven. Azonban abban az időben még a faluba nem hatolt bele a kulturális forradalom, miáltal sok minden másképpen volt. Viszont ezért Arany nagyon jól látta a falusi helyzetet és ez haladó hagyomány.

Tárgyalás

1. Mi zúg?

Hiányzott pl. a legmagasabb fokú technika és ezért Arany nem láthatta előre, hogy a mi időnkben már sok minden másképpen lesz, mint ahogy az a családi körben volt. A szabad idő nem helyes kihasználására mutat például az a tény, hogy a család egész este csak üldögél és a szanaszét görgő békákat, meg a csapongó denevéreket nézi, vagypedig tűzkígyókat rajzol.

Minálunk ugyanakkor az ilyesmi elképzelhetetlen volna, mert estefelé sem az eperfa lombjának bólingatását, sem az éji bogár zúgását nem vehetnénk figyelembe, hanem a televízió jóvoltából a kultúra áldásaiból részesülnénk, amint azt alább — Arany János nyomán — versbe foglaltam.

Este van, este van, kiki nyugalomba!
Be van kapcsolva a tévének gombja,
Műsortól a család nekimegy a falnak,
Mégse kapcsolja ki, mert akkor elhallgat.

2. Megérkezik az apa

A költemény egyik legérdekesebb pontja, amikor a családfő megérkezik a munkából. Ezzel a költő szép példáját adja a szülői szeretetnek. Ez a leírás a mi életünkkel nagyon sok hasonlóságot mutat fel, úgymint a) az apa hazajön, b) a táskájában ajándékot hoz, c) mi, gyerekek, ezt át szokjuk kutatni. A különbség csak az, hogy nem kis nyulat keresünk benne, hanem rágógumit és cigarettát.

3. Valaki zörget . . .

Nagyon szép szavakkal írja le Arany János, vagyis a költő, hogy valaki zörög és az illetőt beengedik, sőt megvendégelik, pénzt se kérnek tőle, hanem meghallgatják a szövegét és hogy az illető testi fogyatékos harcfi.

Nálunk is majdnem történt hasonló eset egyik este, mert valaki zörgött és szállást kért, és apa be is akarta engedni, de anya azt mondta ki ne nyissa az ajtót, mert a Kék fényben is figyelmeztették a lakosságot, hogy ezt ne tegye, mert egy szélhámos mindenféle trükkel be akar hatolni mindenhova és az emberi hiszékenységgel visszaélt. Így aztán az illető nem jött be, csak ordítozott dühösen, de nem lehetett érteni, hogy mit. Másnap kiderült, hogy a zörgetős bácsi nem volt se szélhámos, se béna hadfi, hanem egy lengyel turista volt, aki a fizetővendég szobát kereste, de a szomszéd néni, aki IBUSZ szobáztatást csinál, már kiadta egy nyugatnémetnek fekete márkáért.

Befejezés. (Elalszanak.)

Nagyon magasztosan fejeződik be Arany János verse, amikor a család elalszik. Ez pontosan úgy történik nálunk is, mint akkor, amikor a Családi körben elaludtak. Csak a különbség legfeljebb annyi, hogy nálunk először nem a gyerek alszik el „félrebillent fejjel az anya ölében", hanem anya, utána meg apa, ki mindjárt horkolni kezd, erre anya felébred és ágyba zavar bennünket. Persze, mi nem tudunk mindjárt aludni, hanem még bekapcsoljuk egy kicsit a szobánkban a magnót. Bőgetjük jó hangosan, mert a Lokomotív Gétét csak úgy lehet élvezni. Ez szerintem sokkal szebb, mint abban az elmaradott rendszerben, ahol semmi mást nem hallgathattak csak a tücsköt, ami átveszi a maga csendes birodalmát, ahogy a vers gyönyörű szépen be van fejezve.

Novobáczky Sándor

PÁLYAVÁLASZTÁSI BESZÉLGETÉS

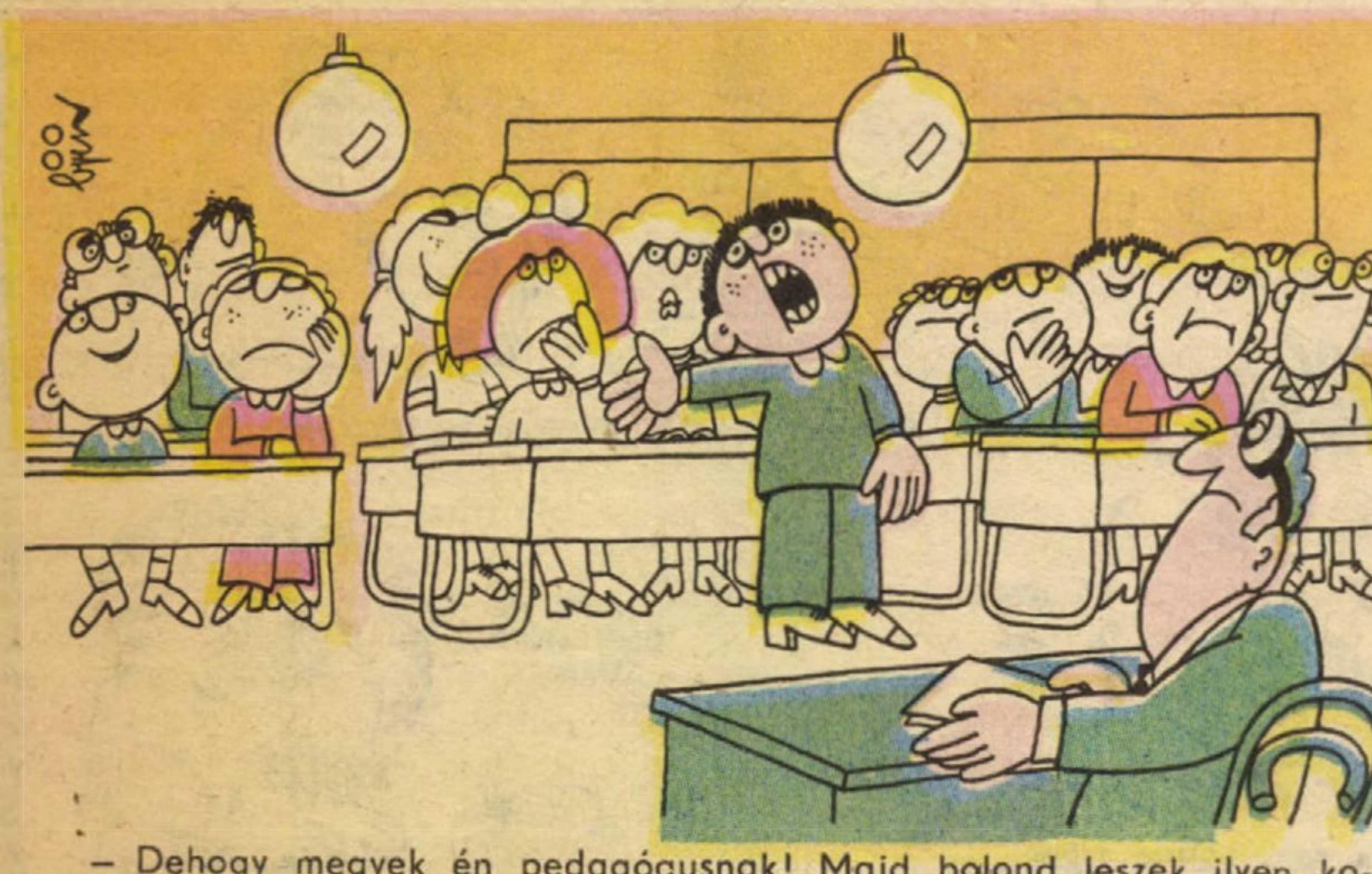

– Dehogy megyek én pedagógusnak! Majd bolond leszek ilyen komisz kölykökkel foglalkozni!

RÉGI PARTNER

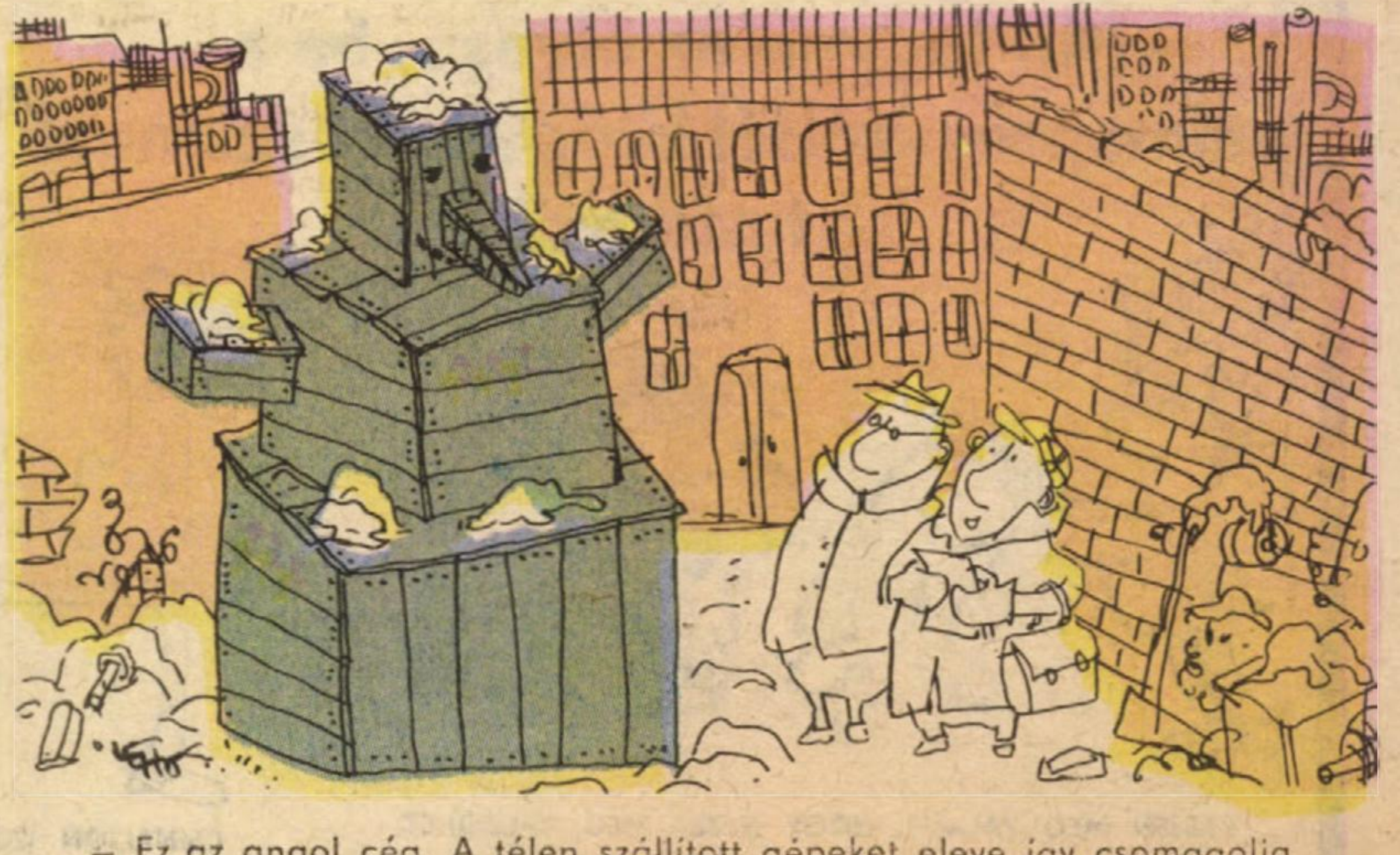

– Ez az angol cég. A télen szállított gépeket eleve így csomagolja.

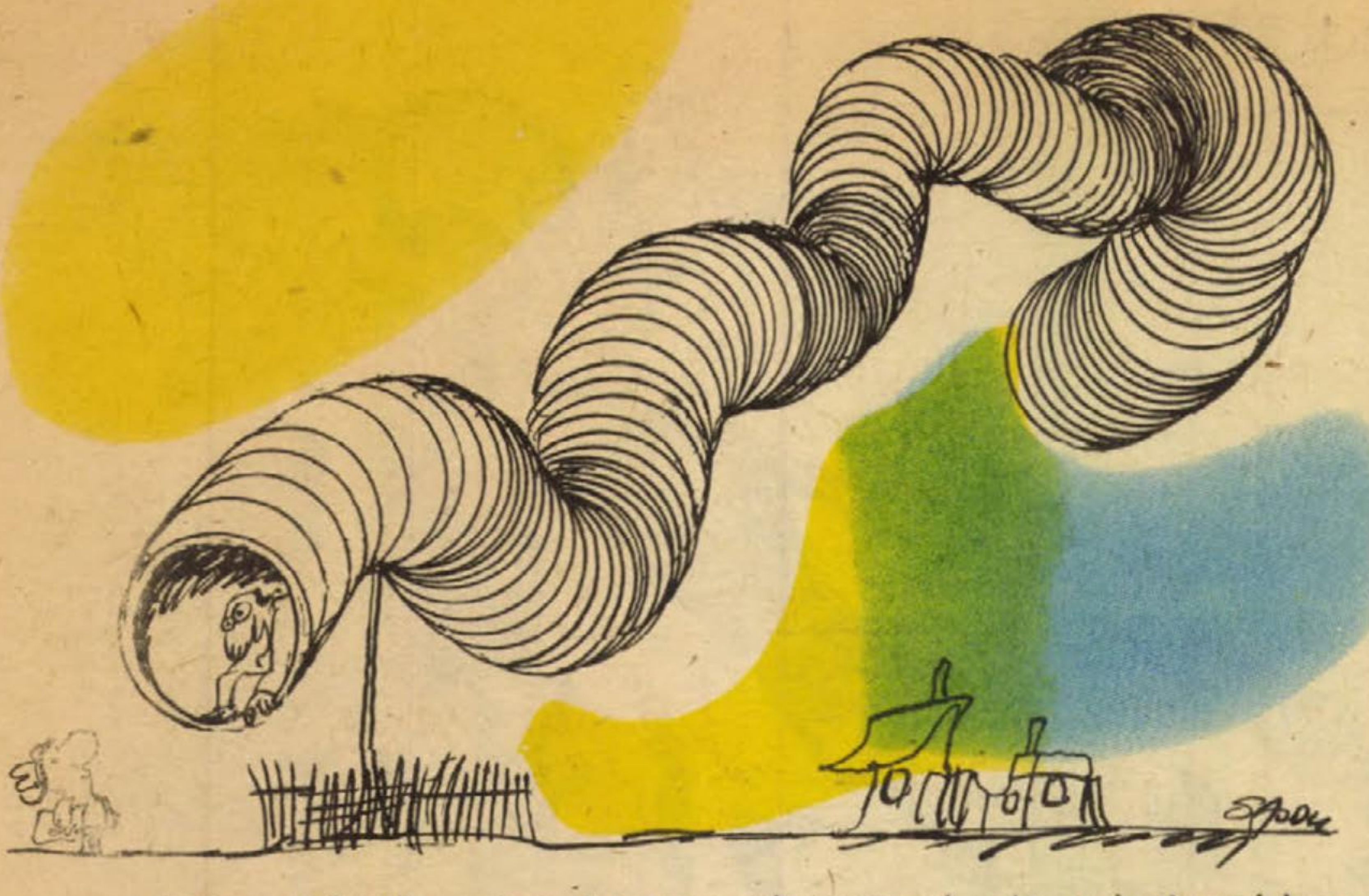

– Ketten építettük ezt a házat a sógorommal, aki a hurkagyárban dolgozik.

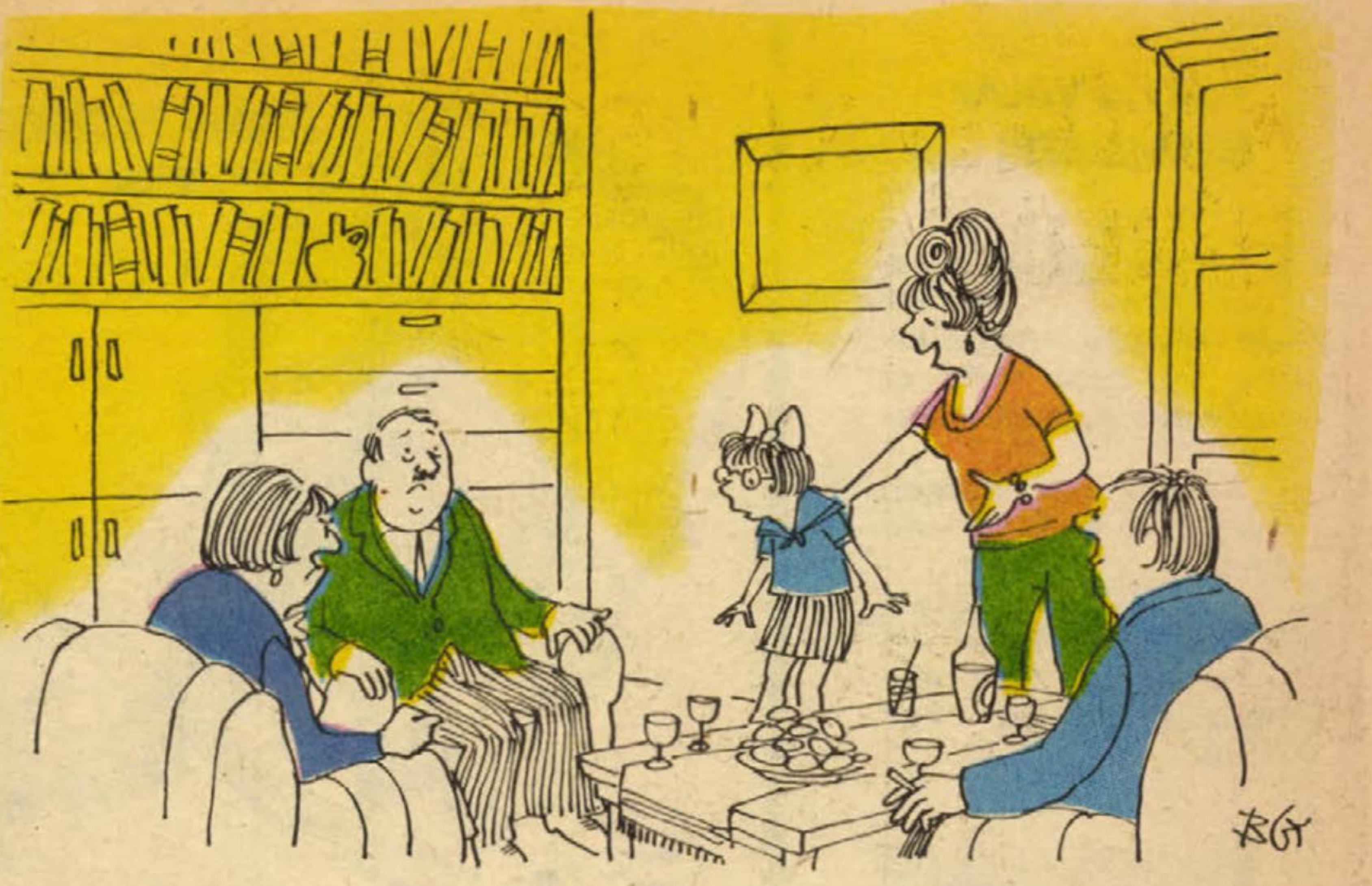

– És most szavald el szépen Manci néniéknek a János vitézt!

Levélváltás 1976-TAL

Szerkesztő úr!

Nem rosszmájúságból kérdezem, de mégis kíváncsi vagyok arra, hogy miről fog írni az 1977-es esztendőben? Úgy vélem, hogy most, az év elején, nagyon időszerű kíváncsiság ez, hiszen az én évemben előfordult visszásságokat hétről hétre már szóvá tette. Gondolja, hogy maradt még valami 1977-re is?

Tisztelettel
1976.

Tisztelt 1976!

Ne tessék cukkolni: hogyne maradt volna, és még jönnek az újak is. A régiekből az maradt az új évre, amit nem írtam meg vagy már megírtam, de a pusztába kiáltottam a szót. Azokra a vállalatokra, intézményekre, vezetőkre és nem vezetőkre gondolok, akik szívesen nem szólnak, nem látnak, nem hallanak arról, amit az általuk elkövetett hibákról, visszáságokról olvasnak. De hát én optimista vagyok: bizonyára 1977-ben is akad visszás jelenség, bürokrácia, értetlenség, visszaélés és más efféle, ami tollhegyre kívánkozik. Az olvasók is — éppenúgy, mint eddig — bizonyára megtisztelnek egy-egy levéllel, a velük vagy másokkal történt sérelmek ügyében.

Aggodalomra nincs tehát ok. De hogy miről is fogok írni 1977-ben, azt egészen pontosan még nem tudom megmondani. Viszont hogy miről *nem*, azt már nagyjából jelezni tudom. Például a citromról nem. Alig másfél hónapja írtam róla: a biliárdgolyó keménységű, zöld és vastag héjú, belül rostos és szálkás, lé nélküli citromról. Az olvasók egyetértő levelein kívül az illetékes külkertől, de egyetlen más impextől sem érkezett válasz. Vagy nem olvasták, vagy tudomásul vették és (válasz nélkül is!) *ezentúl* a lédús, szép, sárga és érett, jó minőségű citromot fogják importálni. Ez tehát *el van intézve,* minek írnék még egyszer a citromról?

Számos más témával ugyanez a helyzet. Ha például a cipőkre azt mondják a vásárlók, hogy kicsi a választék, gyenge a minőség, sok a reklamáció, de a gyárak szerint minden rendben, akkor minek írjak a cipőkről, nem akarok ellentétet szítani a vevő és a gyár között. Csak vesződjön a vevőkkel a kereskedelem és vágja zsebre azokat az elmarasztaló véleményeket, amelyek a gyenge minőségű cipőkért a gyárakat illetik. Tehát ez is *el van intézve.*

Szerződésszegésre, határidők be nem tartására és más efféle dolgokra mindig van magyarázat. Mindaddig lesz is, amíg munkaerőhiány van. Mondhatnám úgy is, hogy addig, amíg nem lesz munkaerőfelesleg: azaz, amíg a vállalatok vezetői, az ipar és a kereskedelem irányítói nem értik meg, hogy jobb szervezéssel, emberek és gépek átcsoportosításával hogyan lehet eltüntetni a munkaerőhiányt: hogy magyarázkodás helyett hogyan lehet a megkötött szerződésnek eleget tenni, a határidőt betartani és az írásban vagy szóban adott ígéreteket megtartani. Amikor erre egyszer mégis rá fognak jönni, akkor ez is *el lesz intézve.* Tehát minek írnék róla?

Így veszítem el a fontosabb témákat, egyiket a másik után. Esetleg ez évben már nem a munkaerőhiányra hivatkoznak majd a szerződést sztornírozó levelekben, hanem a következőképpen fogalmazzák:

„T. Rendelőnk! Ismeretes Ön (Önök) előtt is az a megállapitás, hogy tervünk végrehajtása során lesznek nehézségeink, de majd legyőzzük őket. A nehézségek most elérték vállalatunkat, emiatt az esedékes szállításainkat csak akkor fogjuk tudni eszközölni, amikor majd a nehézségeinken úrrá lettünk. Tisztelettel."

Tehát ez is *el van intézve.*

Látszólag alig lesz témám, bár a fentiekben kevés szó esett a kereskedelemről, a vendéglátóiparról és a szolgáltatásokról. Ezek örökzöld témák, amin nem lehet csodálkozni, hiszen ezekben a „szakágakban" sokkal nehezebb feladat a vásárlók millióival szemtől szembe nézni és a mindennapi igényüket kielégíteni, vagy kellő magyarázatot találni. Aztán csak jön a panasz, az árellenőrzés, a népi ellenőrzés és mindezek tetejébe esetleg a „Levélváltás". Mert azért mindenre én se mondhatom, hogy: ez is *el van intézve.*

Földes György

MI Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

Mit tegyen az olvasó, ha a pálmapresszóból kilépve oroszlánnal találkozik?

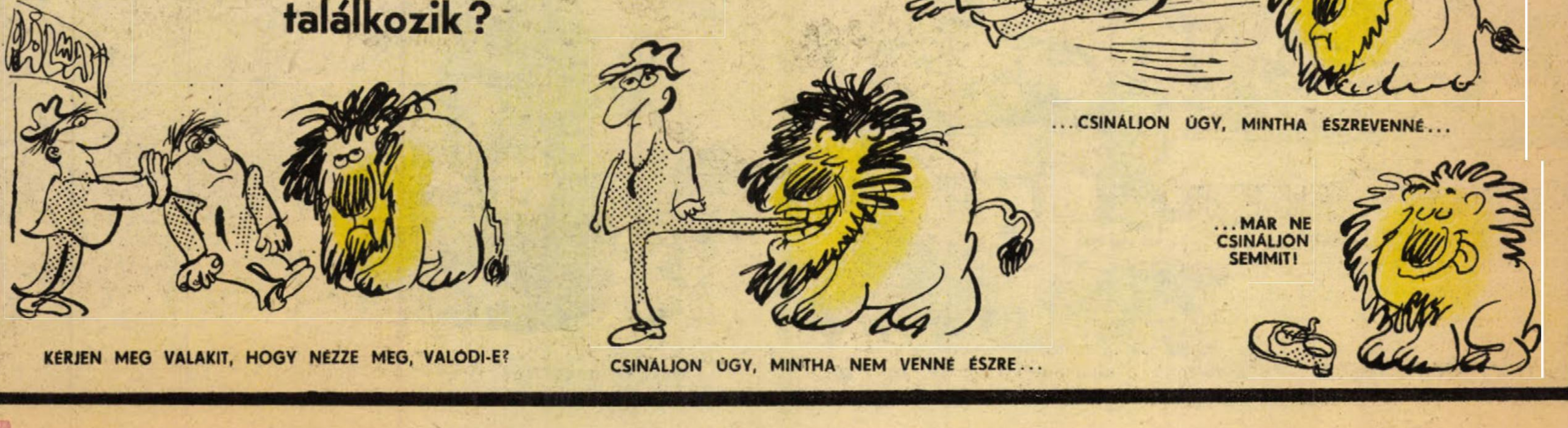

KÉRJEN MEG VALAKIT, HOGY NÉZZE MEG, VALÓDI-E?

CSINÁLJON ÚGY, MINTHA NEM VENNÉ ÉSZRE...

...CSINÁLJON ÚGY, MINTHA ÉSZREVENNÉ...

...MÁR NE CSINÁLJON SEMMIT!

A KÖZLEKEDÉS HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

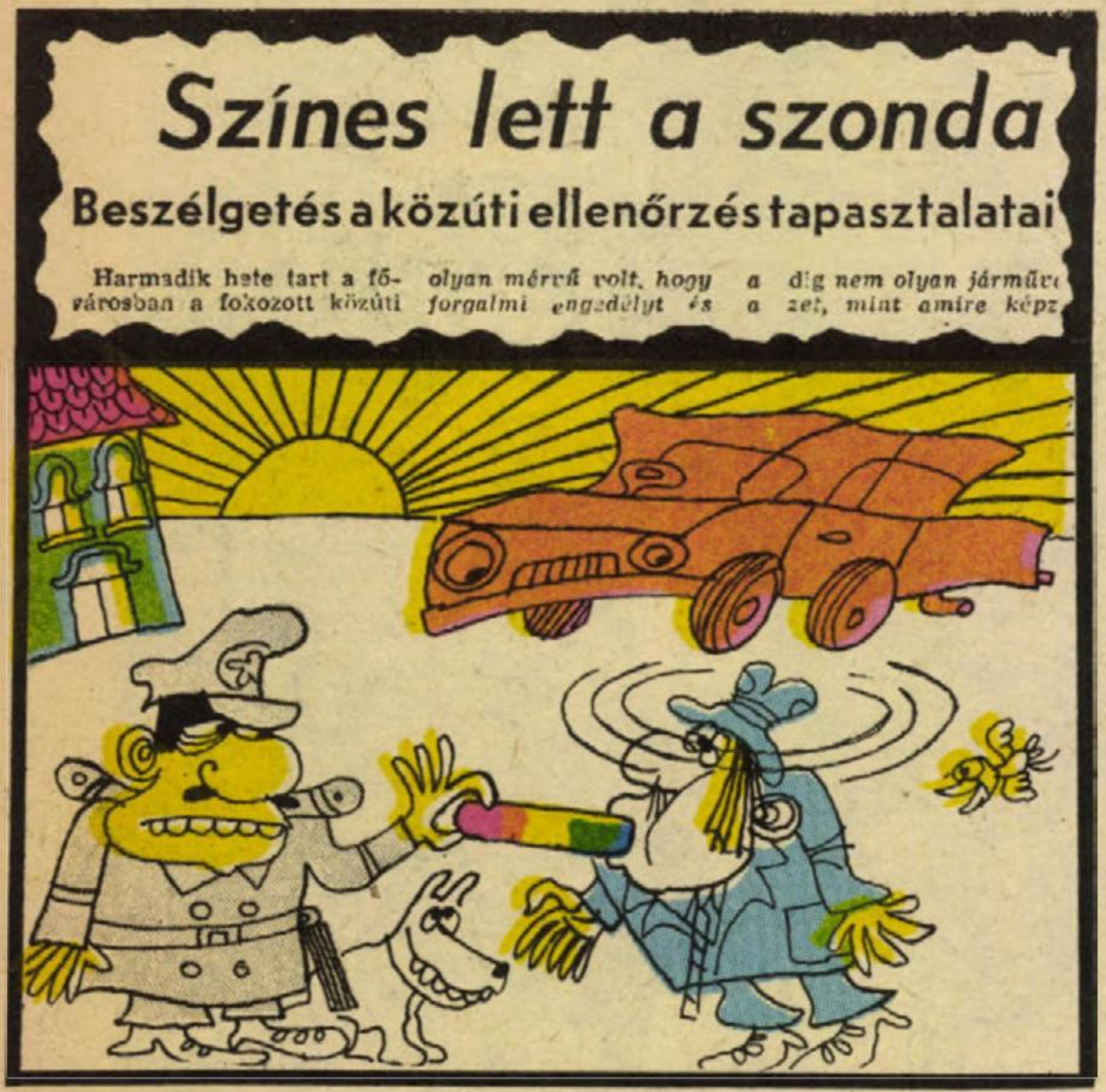
Színes lett a szonda
Beszélgetés a közúti ellenőrzés tapasztalatai
Harmadik hete tart a fővárosban a fokozott közúti
olyan mérvű volt, hogy forgalmi engedélyt és
a a
dig nem olyan járműv zet, mint amire képz

– Fél liter vörösbor, két krigli sör, két deci abszint . . .

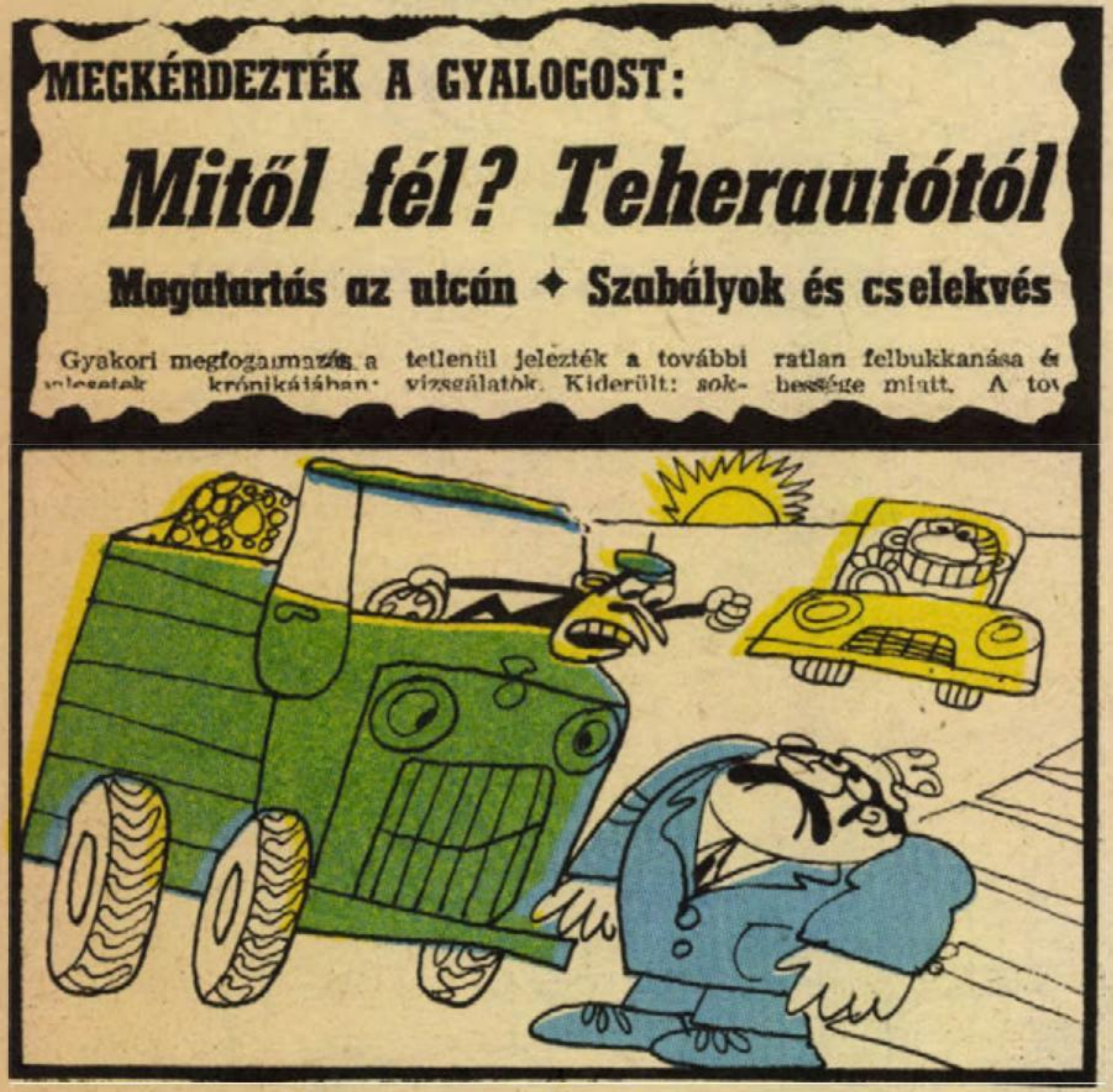
MEGKÉRDEZTÉK A GYALOGOST:
Mitől fél? Teherautótól
Magatartás az utcán ✦ Szabályok és cselekvés
Gyakori megfogalmazás a
krónikájában
tetlenül jelezték a további vizsgálatok. Kiderült: sok-
ratlan felbukkanása és bessége miatt. A tov

– Vigyázz, ha kiszállok, megjárod!

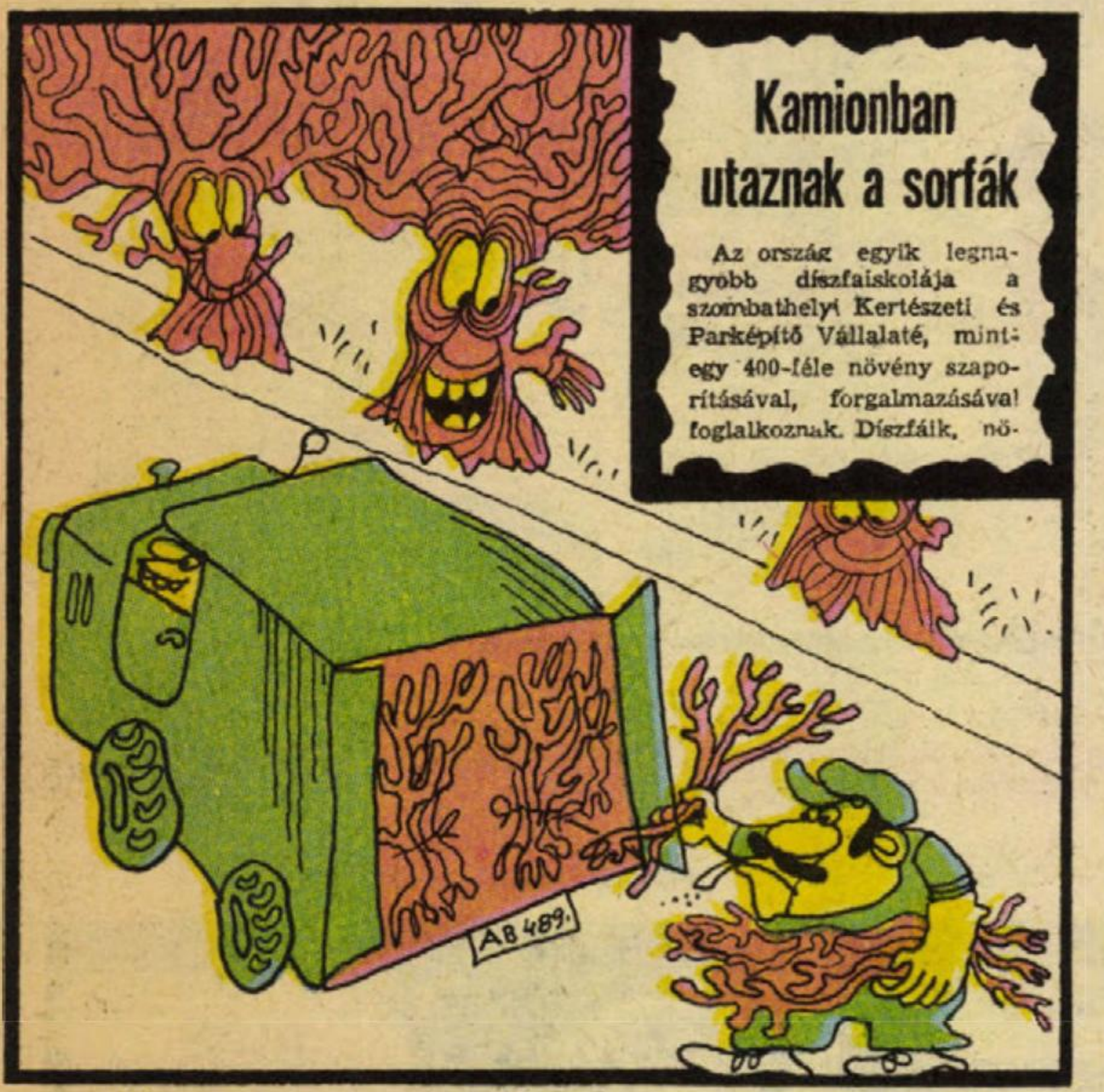
Kamionban utaznak a sorfák
Az ország egyik legnagyobb díszfaiskolája a szombathelyi Kertészeti és Parképítő Vállalaté, mint egy 400-féle növény szaporításával, forgalmazásával foglalkoznak. Díszfáik, nö-
AB 489.

– Nagyon helyes. Addig utazzanak, míg fiatalok.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Ön nagyon levertnek, szomorúnak látszik. Segíthetek? Mi történt tulajdonképpen?

— Elvesztettem a bíróságon a pert.

— Fellebbezhet! Biztosan ügyetlen, tehetségtelen ügyvédje volt.

— Hallja, ne sértegessen, én voltam a védőügyvéd.

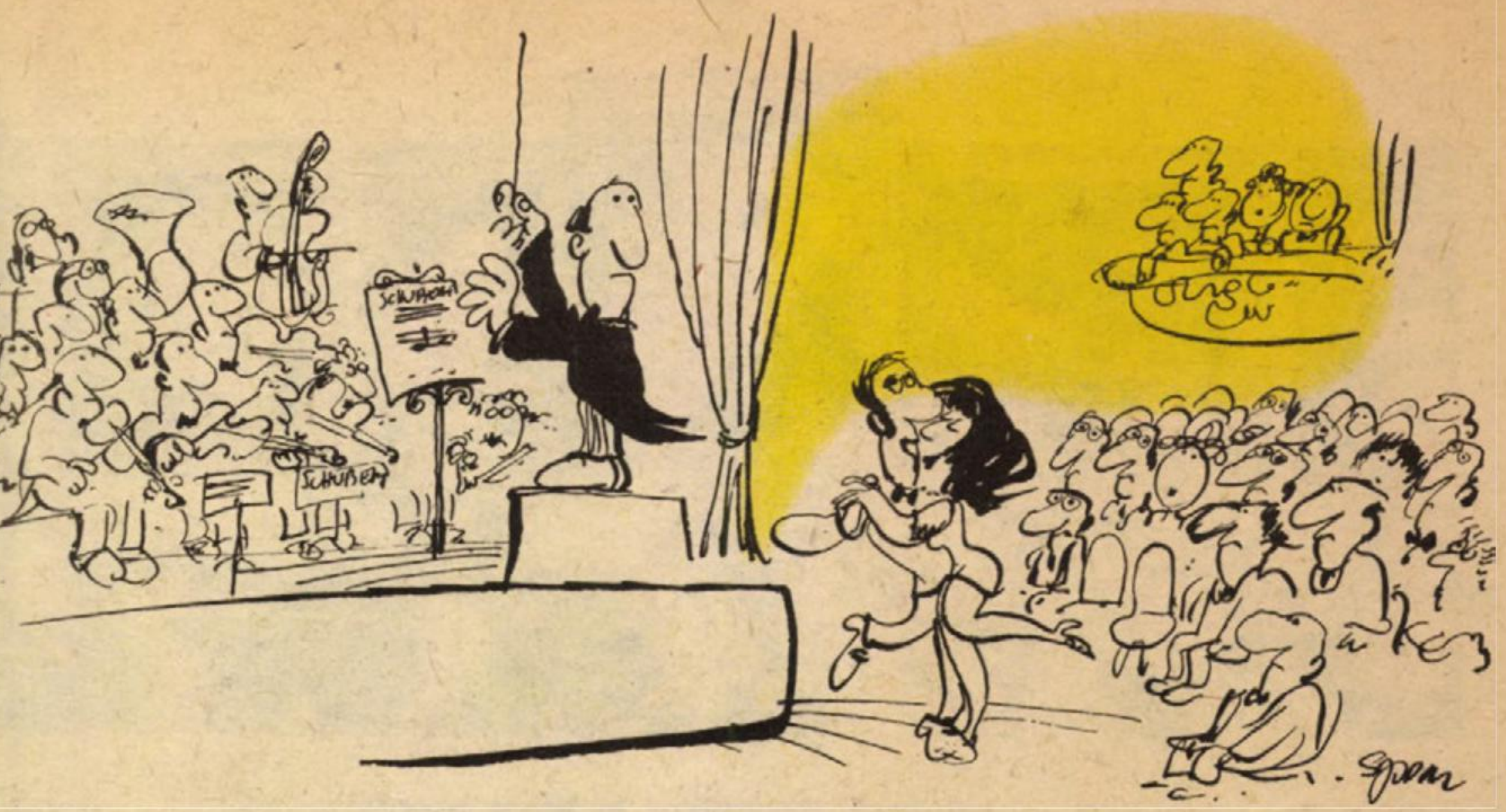
SCHUBERT
SCHUBERT

KONCERTEN

– Ne haragudjon, de ez inkább talpalávaló, mint a beat!

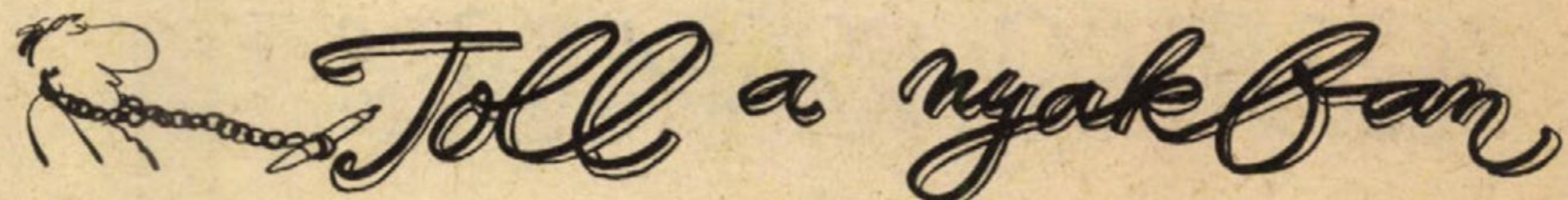

Toll a nyakban

Nem dicsekvésből mondom, de különleges érzékem van ahhoz, hogy rábukkanjak a boltokban kapható újdonságokra. Első voltam, aki a közértben, a konzerves dobozok között felfedeztem a szemezett kukoricát, még a polcra sem került, mikor én már a pénztár előtt álltam három dobozzal. Így fedeztem fel egy írószerboltban azt a tenyérben elférő, mini-iratkapcsolót, mely egyébre sem kell számomra, minthogy a tenyerembem elférjen, és sorolhatnám a példákat, de csak a legutolsót említem: nyakba akasztható golyóstollra leltem a karácsonyi vásár idején. A golyóstoll egy műanyag húron fityeg a nyakban, nem kell keresgélni, zsebben kotorászni érte, a toll mindig a kezem ügyében van, roppant praktikus és még öltöztet is, mert mindenféle színben kapható, mint egy vidám nyaklánc.

A nyakba akasztható golyóstollam szépen elfér a szemüvegláncom mellett, melyet ugyancsak a nyakamban hordok. A szemüvegláncot a múlt évben láttam egy optikus kirakatában, és azonnal tudtam, hogy egyenesen a számomra találták fel. A szemüvegemet ugyanis mindig kerestem, de a szemüveglánc felfedezése előtt tűvé tettem érte a táskámat, a zsebeimet, az íróasztalomon, a kéziratpapírok alatt tapogattam a szemüvegem után. Azóta nincsen gond a szemüvegemmel; ha nem viselem, a nyakamban lóg egy vékony fémláncon, egy nagyon praktikus kis bőrtárca mellett.

A nyakba akasztható kis bőrtárca, mely bőrszíjjal akasztható a nyakba, két évvel ezelőtt került a nyakamba. Azóta nem nyomja ki a zsebeimet az aprópénz, és nem rántom ki a zsebkendőmmel az ötveneseimet és a százasaimat, csak a nyakamba nyúlok, kibontom a kis bőrtárca nyakát, és előveszem belőle a pénzemet.

A praktikus tárgyak bearanyozzák az ember életét. Most, ha észreveszek egy praktikus tárgyat valamelyik kirakatban, csak odanyúlok a nyakamban lógó szemüveghez, leolvasom a kirakati holmi árát, s a kéznél levő bőrtárcámból előveszem az árát. Ha pedig nincsen elég pénzem a vásárláshoz, feljegyzem a bolt helyét, nyúlok a golyóstollamhoz, mert az utóbbi időben feledékeny vagyok, elfelejtem, hol is láttam meg egy-egy praktikus tárgyat. Azzal gond nélkül rágyújtok egy szivarra.

Könnyen tehetem, mert az öngyújtóm is a kezem ügyében van, a zakóm szivarzsebéhez erősítve, egy vékony kis lánccal, mert amíg nem volt hozzáerősítve, kéthónaponként veszítettem el, akárcsak a zsebórámat, amíg az órát nem erősítettem oda egy szép kis ezüstlánccal az órazsebemhez. Láttam ugyan egy kirakatban nyakban viselhető órát is, de nem vettem meg, mert azon a reggelen szereltem fel a kesztyűimre egy hosszú szalagot, melyet a kabátujjaimon átbújtatva a nyakamban viselek. Mert azelőtt minden télen elveszítettem egy fél tucat kesztyűt és olyan balszerencsésen, hogy mindig a jobb kezeset veszítettem el.

Mióta ennyi praktikus tárgyat viselek a nyakamban, nem keresgélek folytonosan magam körül, minden a kezem ügyében van, és a jó szerencsém sem hágy el. Nem, minthogyha babonás volnék, de egy kis amulettet is viselek a nyakamban, melyet a nyáron kaptam egy kedves olasz házaspártól, minthogy együtt nyaraltunk a Balatonon.

Az emberek, persze azok, akiknek fogalmuk sincsen arról, hogy a praktikus tárgyak mennyire praktikusak, csak mosolyognak rajtam, amikor meglátnak egy csomó nélkülözhetetlen használati tárggyal a nyakamban. De ügyet se vetek rájuk. Már visszahallottam, olyan gúnyos megjegyzést is a hátam mögött, hogy egy kissé infantilis vagyok. Talán azért, mert étkezés előtt egy kis partedlit szoktam a nyakamba kötni. Na és? Lehet, hogy kissé mulatságos, de azóta nem eszem le a nyakkendőimet.

Somogyi Pál

JÓ KOLLEKTÍVA

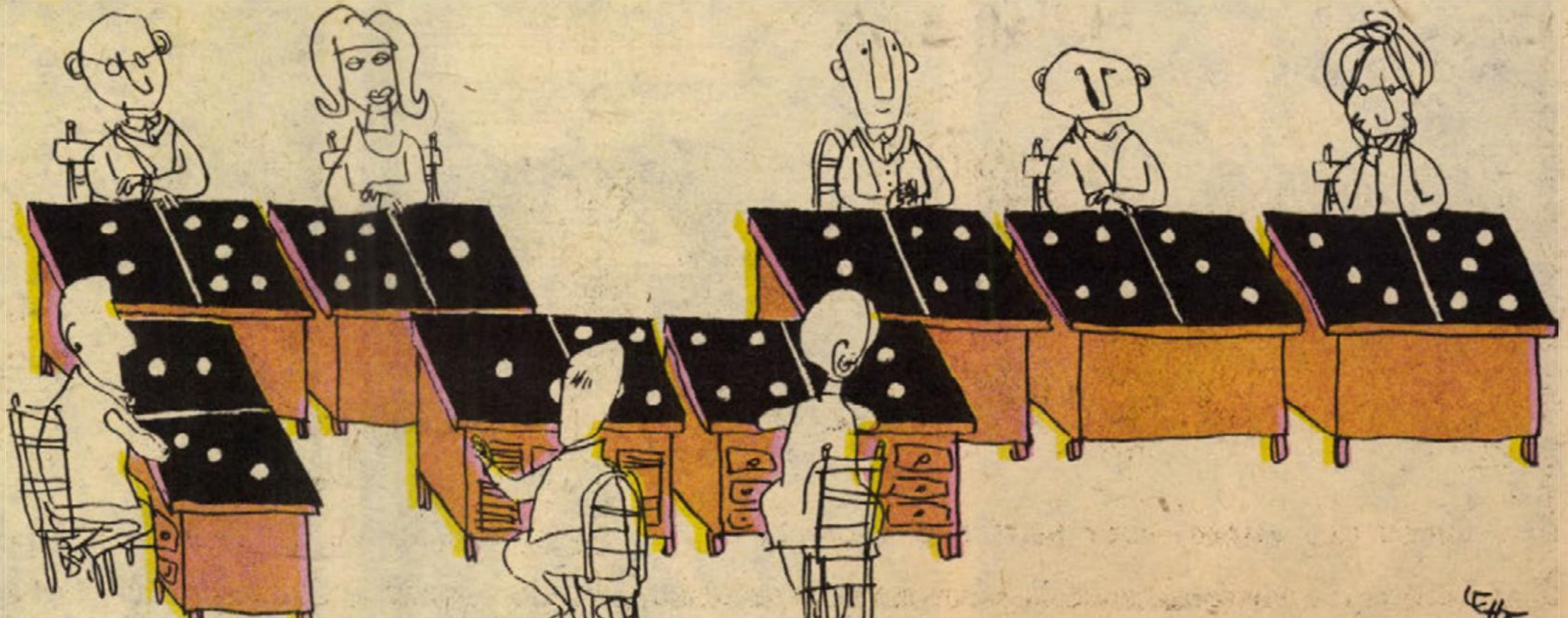

ÜZLETEMBER

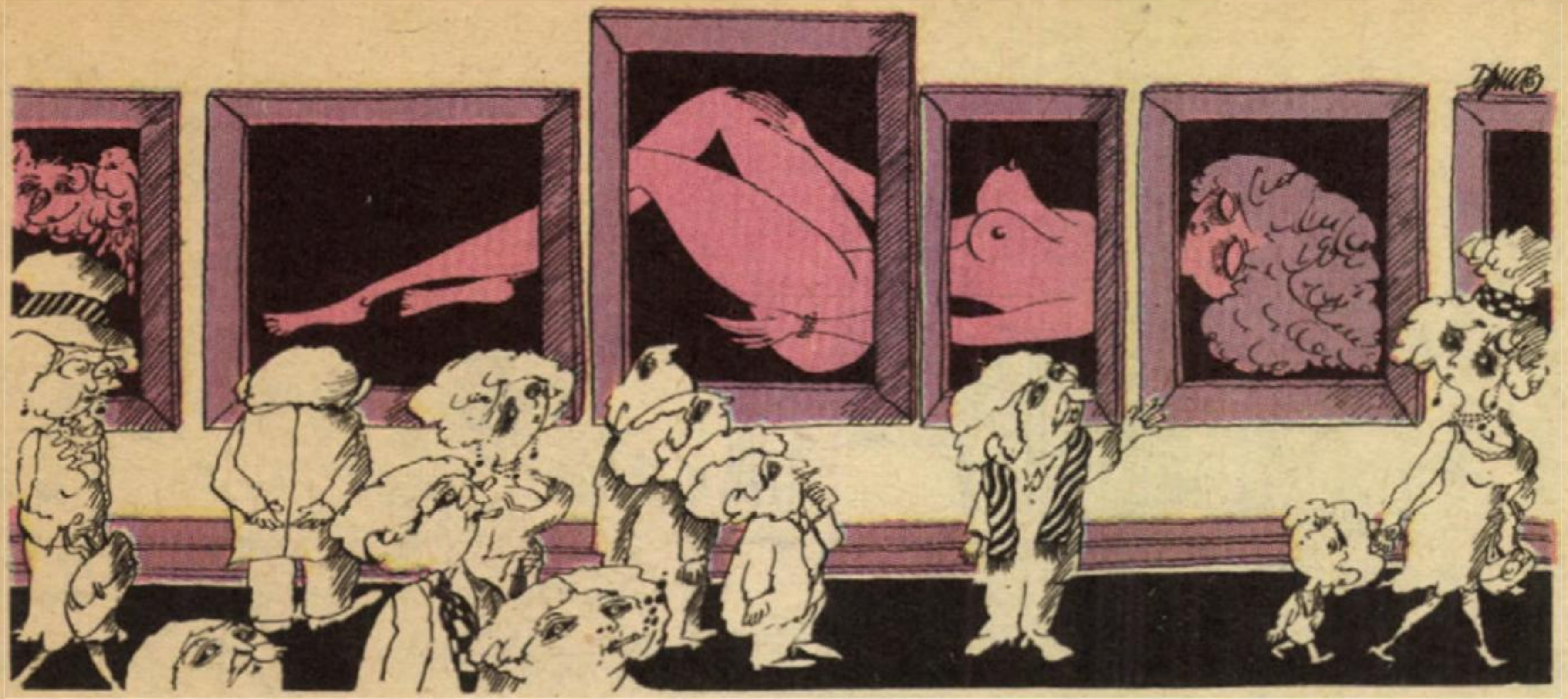

– A fejét akármikor ki lehet cserélni...

HALÁLOS SZERELEM

— Szervusz, öregfiú! Meg sem ismersz?

— Őszinte legyek? Valóban nem ismerek rád. Te, aki mindig elhanyagoltan, borostás állal, kitaposott cipőben, gyűrött öltönyben jártál, most olyan elegáns vagy, mintegy divatbemutató férfi manökenje. És mi ez a fanyar, kellemesen keserű illat?

— Valódi francia férfikölni. Ötszáz forint egy kis üveg, de megéri — magyarázta elégedetten hajdani osztálytársam, Székesfehérvári Zsolt.

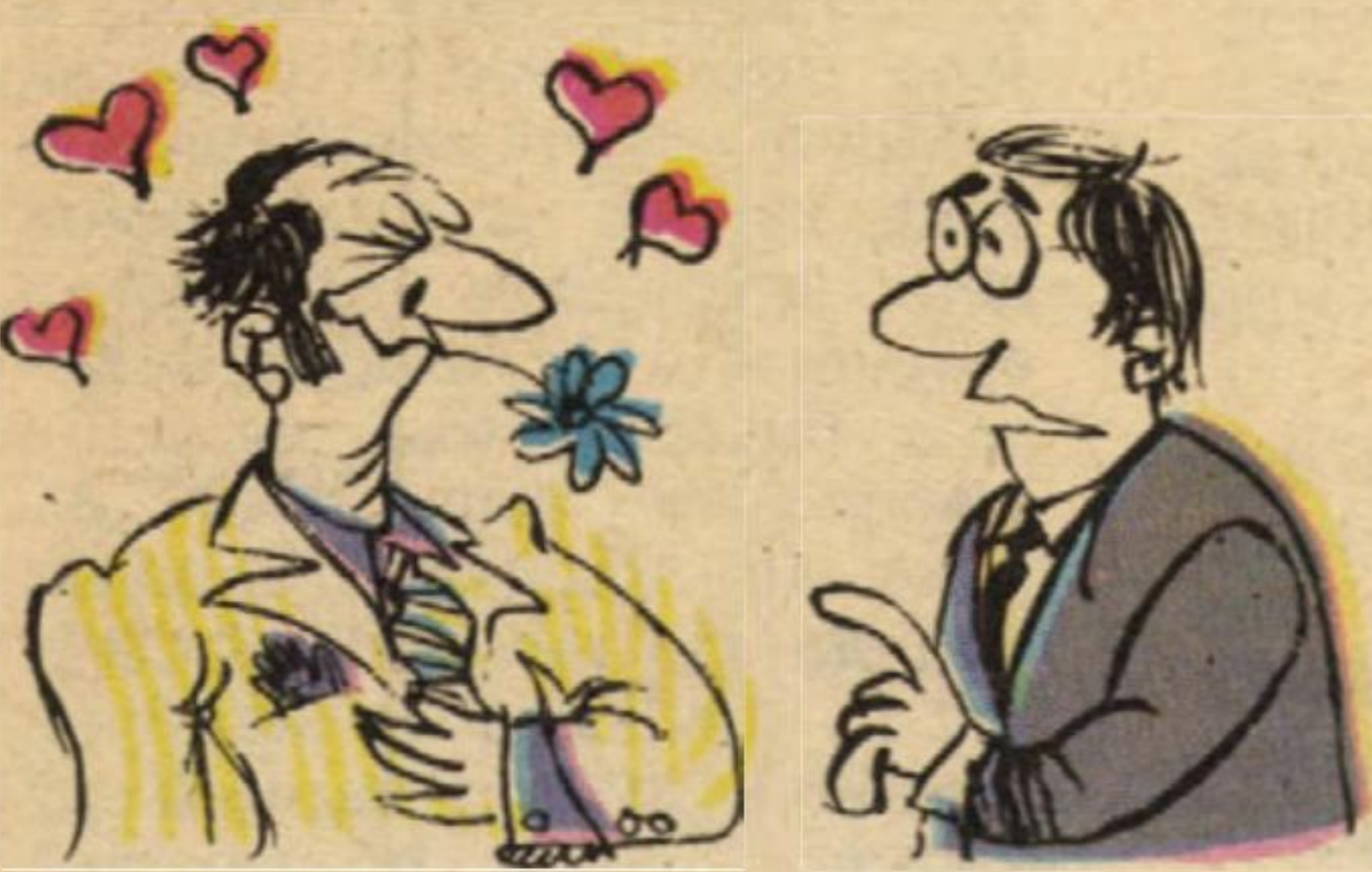

— S ha szabad kérdeznem, minek köszönhető ez a változás?

— Kitalálhattad volna magadtól is. Halálosan szerelmes vagyok. Sírni tudnék a boldogságtól. Magdiban végre megtaláltam a tökéletes, a csodálatos nőt. Ha megsimogatom a kezét, százezer voltos áram cikázik át rajtam. Egyetlen csókjáért odadobnék mindent. Az élet ismét szép. A világ összes filozófusai hiába törik a fejüket az élet értelmén, én megmondhatom nekik: az élet értelme Magdi. Egy hónappal ezelőtt megkértem a kezét, s ő igent mondott, de az önző feleségem még ellenzi ezt a házasságot. Pedig megmondtam neki, ha félreáll az utunkból, neki hagyom a lakást és a villanyzongorát is.

Zsolt vállára tettem a kezemet.

— Több évtizedes házasok vagytok. Jól meggondoltad a dolgot? A kisebbik fiatok már főtörzsőrmester. Ennyi év után otthagynád a feleségedet Magdiért? Egyébként hány éves ez a Magdi?

— Tizennyolc. De sokkal többnek néz ki. És halálosan imád engem.

— Honnan tudod?

— Ő maga mondta. Mellette én is újra fiatalnak érzem magam. A Vidám Parkba járunk és minden fontosabb beatkoncerten megjelenünk. Igaz, hogy vatta van a fülemben, de ott ülök Magdival, kéz a kézben. Olyan drága, olyan aranyos, olyan nagy szíve van. Minden második nap elkísér a Lukácsfürdőbe, ahova iszappakolásra megyek. Végigcsókolóztuk már a reumaosztály folyosóját. A feleségemtől hiába várnék ilyesmit, hiányzik belőle a tűz, a szenvedély. Nincsen közös témánk, csak a főzés, a házbér, a villanyszámla... No, szervusz, megyek. Találkám van Magdival. Képzeld el, ötórai teára megyünk.

— Táncolni is fogsz?

Zsolt rosszkedvűen legyintett:

— Hová gondolsz? Az én reumás lábammal? De Magdi így is rajong értem.

— De hát a feleséged...

Dühösen rámmordult:

— Hagyj már békén a feleségemmel! Ő becsapott engem. Annak idején, amikor elvettem, eltitkolta előlem, hogy harminc év múlva már nem lesz olyan csinos, fiatal, mint akkor volt...

Galambos Szilveszter

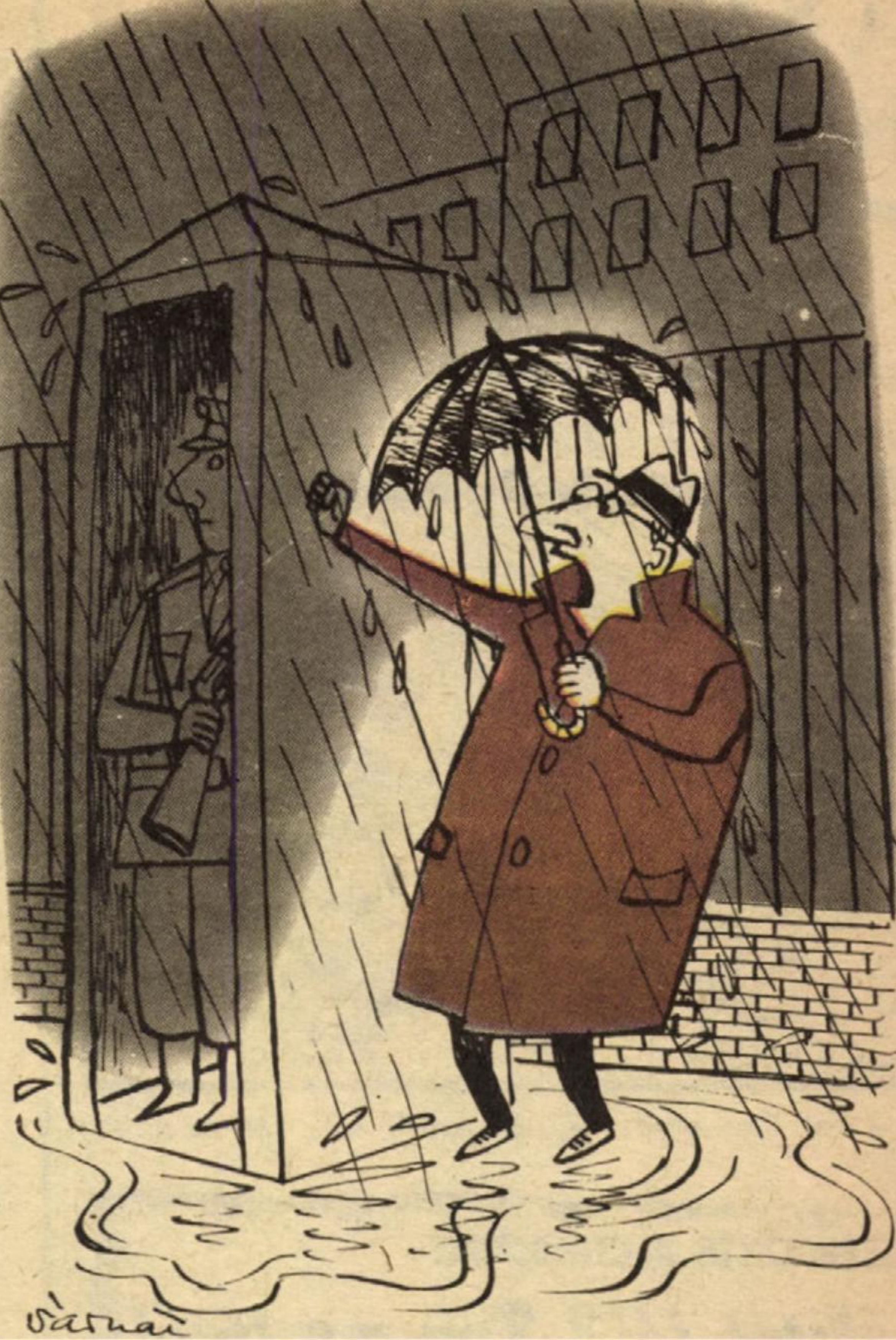

– Hé, hagyja már abba! Más is akar telefonálni!

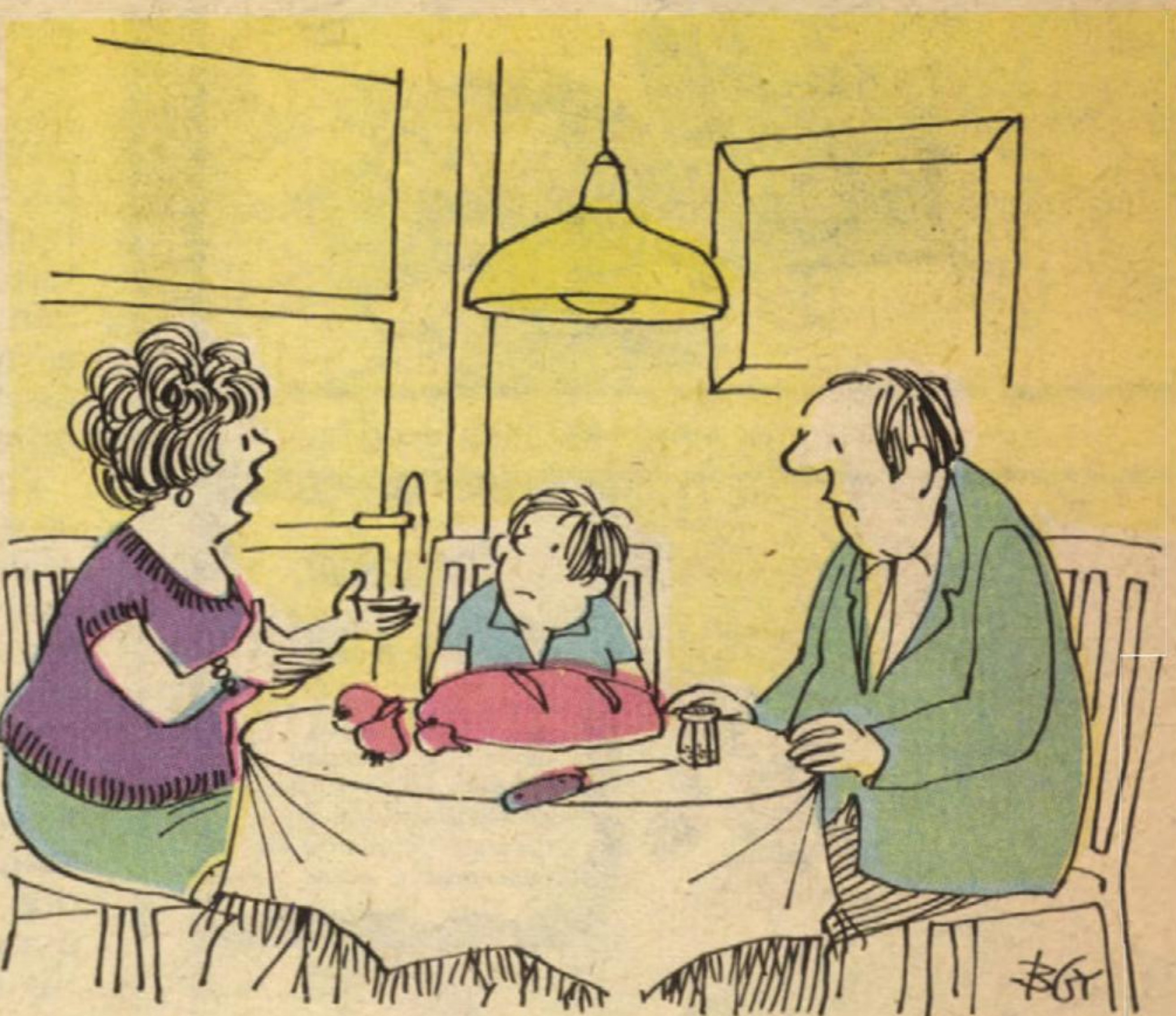

– Sajnálom, decemberben megettük a januárt is!

HARMÓNIA

Dallos Jenő rajza

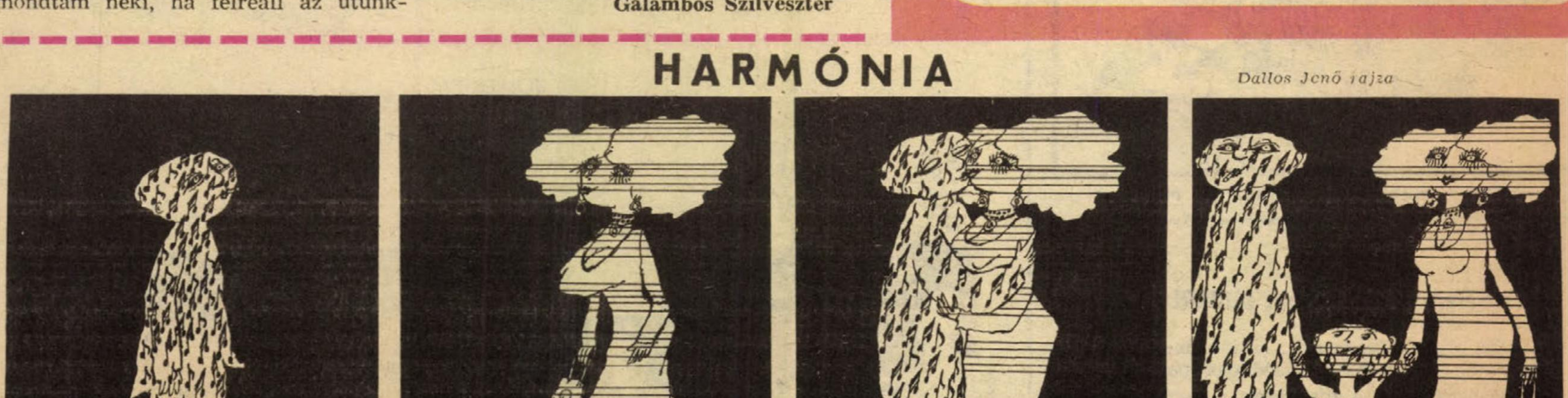

MEGBÁNTOTT ASSZONYKA

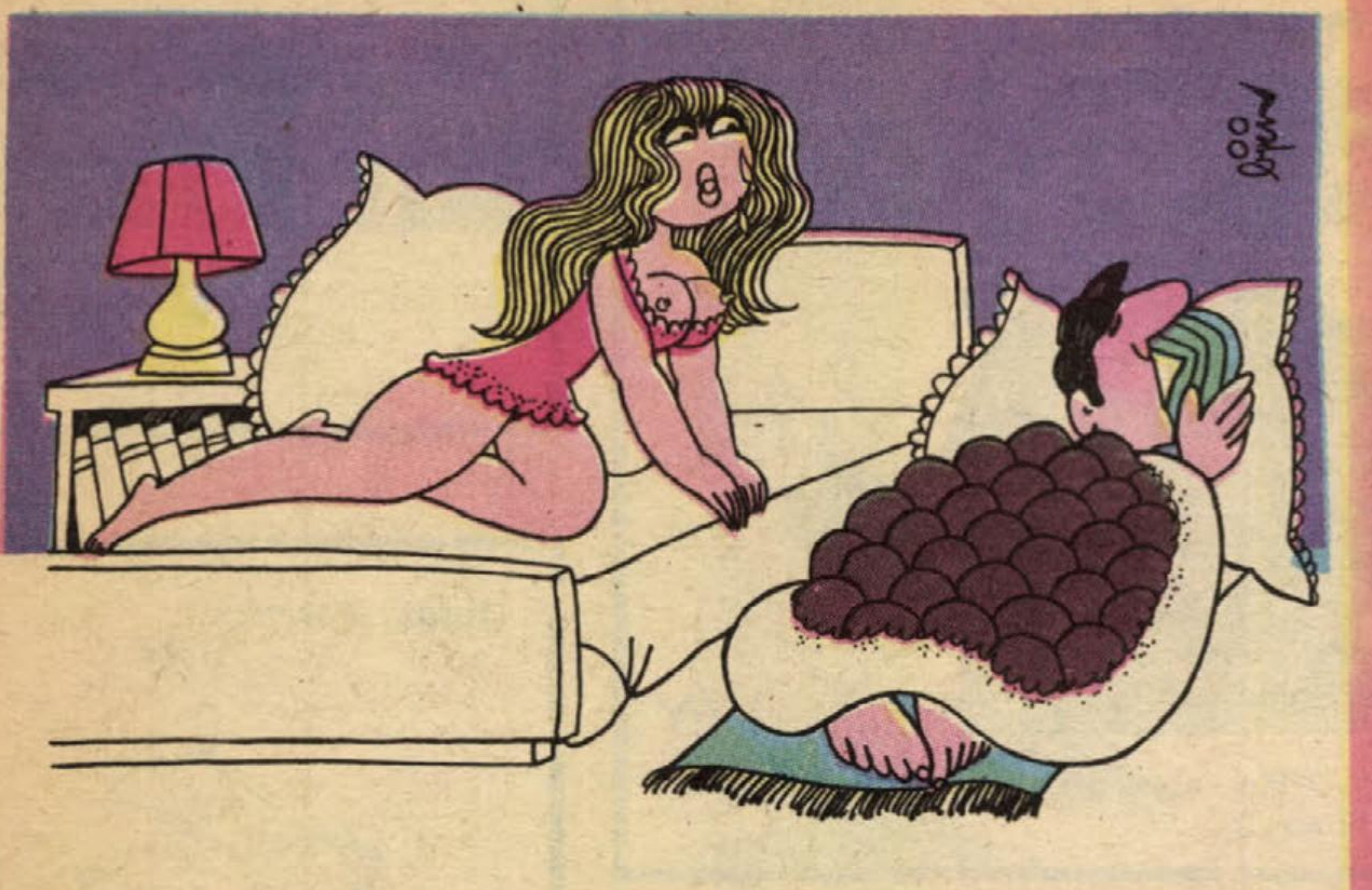

– Az az érzésem, Béla, te már nem szeretsz annyira, mint régen.

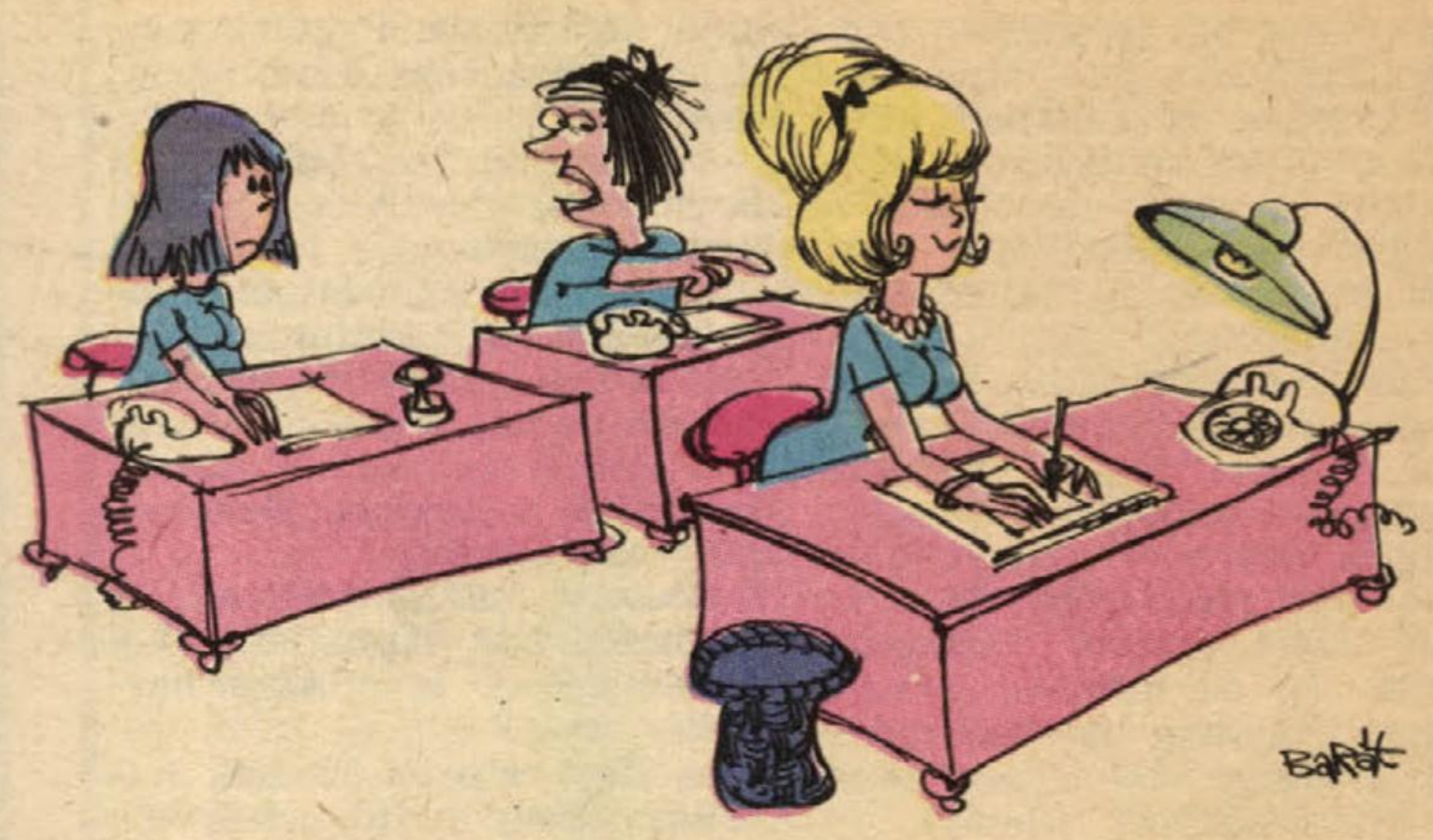

– Megcsináltatta a haját, holnap lesz a válópere...

TÁVFŰTÉSI KÖZPONT

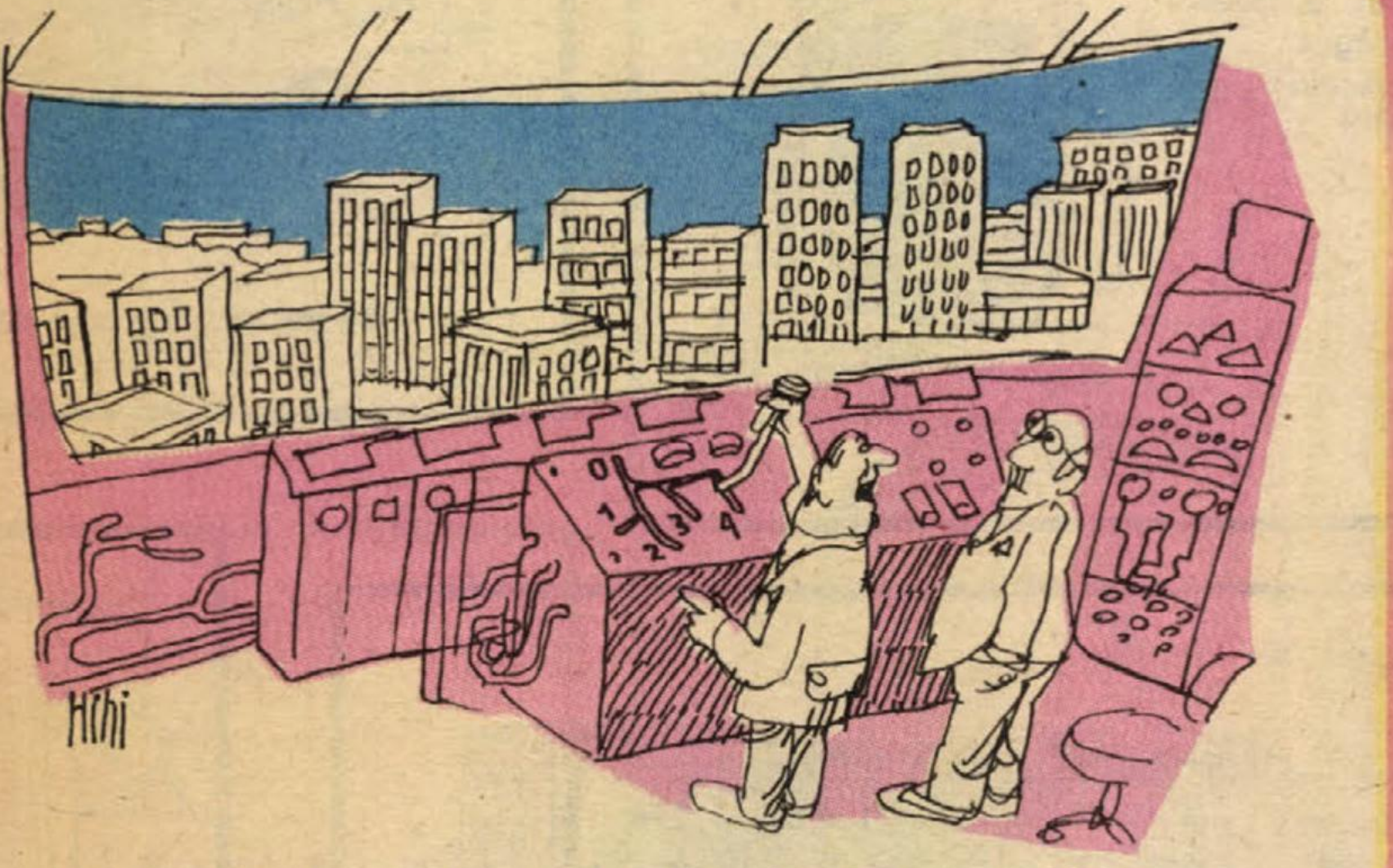

– Most jól figyelj! Öt perc múlva kinyílnak az ablakok...

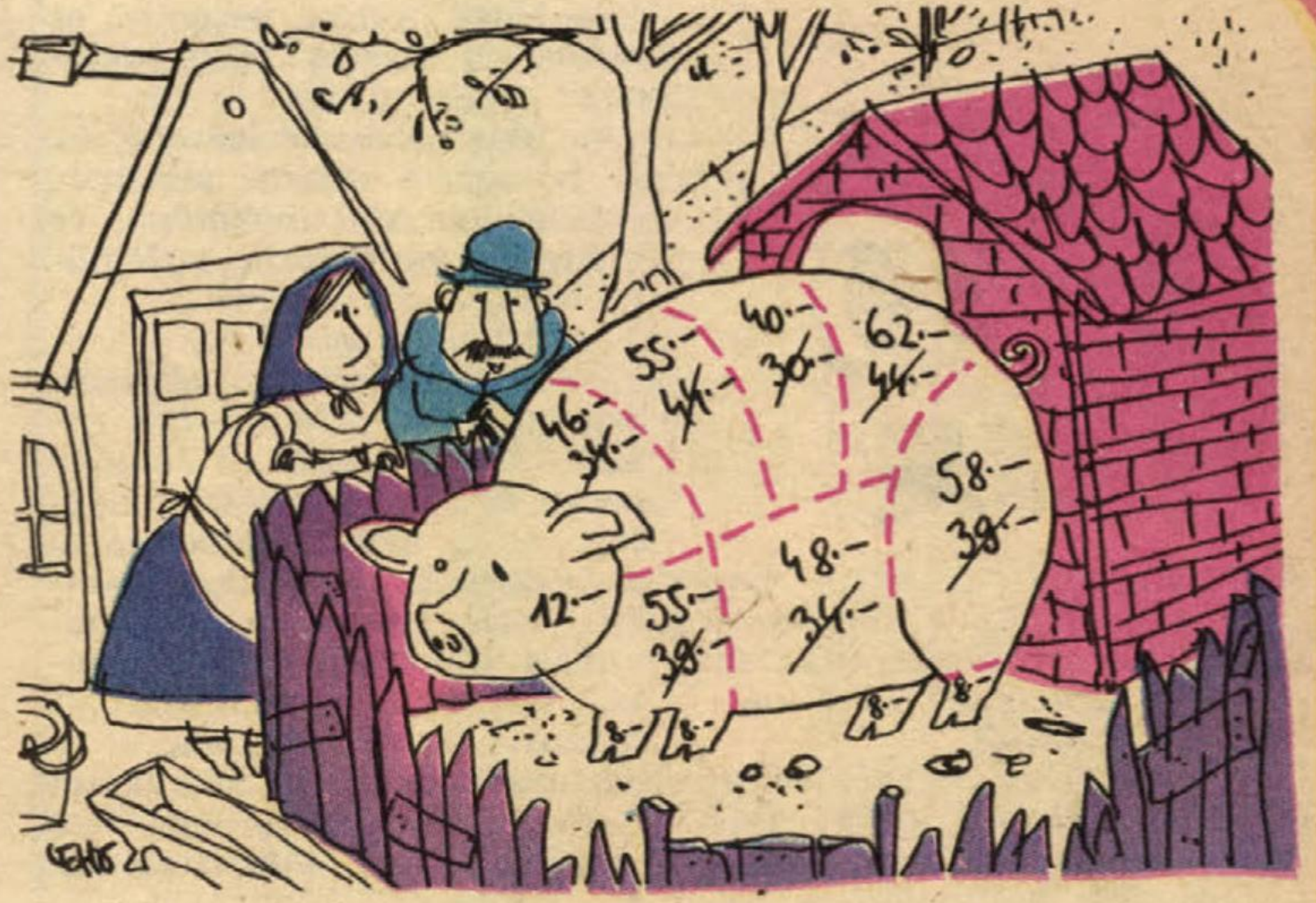

– Szépen fejlődik a jószág!

SZURKOLÓK EDZŐTÁBORBAN

A napokban birtokba vette a tatai edzőtábor lelátóját az ötven legfanatikusabb labdarúgó szurkoló. Kemény munkával készítik fel itt őket az 1977-es futballévadra.

Egynapi edzésadagjuk a következő:

Reggel hatkor ébresztő zenés győzelmi dalokkal. Utána torokkenés, majd versenyfutás a stadionba. Ott karizom-fejlesztő zászló- és kereplőgyakorlatokat végeznek. Aztán száz örömujjongás ugrándozva. Közben tréfás rigmusfaragás baltával.

Délelőtt csoportos észjáték talpon állva. Az edző diafilmen levetíti a múlt év legsikeresebb totószelvényét. Utána taktikai értekezlet az esélyekről.

Kora délután hangerőfokozó gyakorlatok. Azt követően lótuszülés az üres lelátókon. Közben két órán keresztül időjárási terhelési próba. Jégeső, felhőszakadás, hófúvás, zimankó, hőguta. Tízpercenként csüggedési próba.

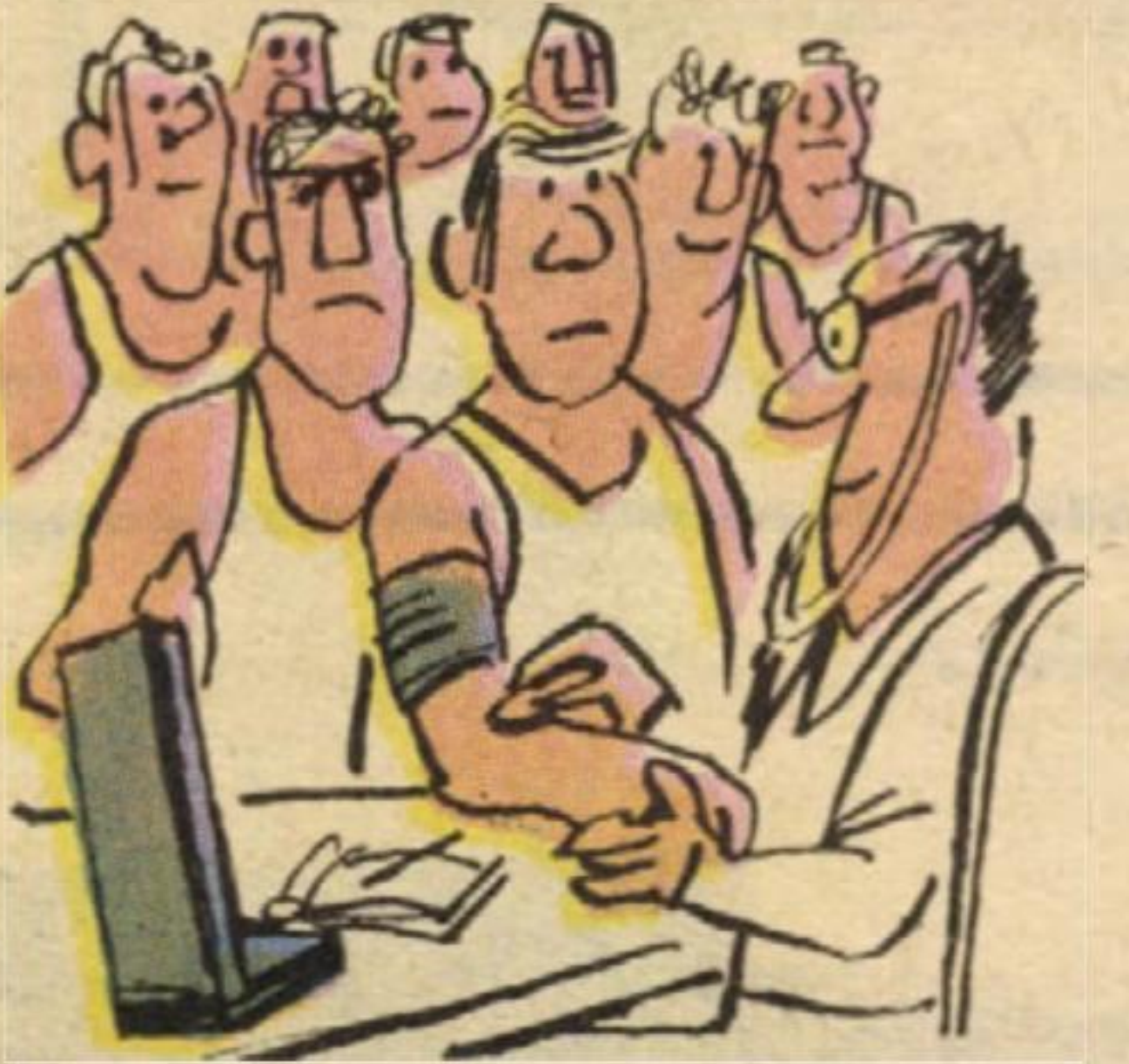

A pályán kimondottan edzési célokból levegőbe rúgás, földbe rúgás, mellérúgás, bokába rúgás. Ezalatt a szurkolóknak ideg- és vérnyomásmérés. Majd hosszan tartó fütyülési gyakorlat egy ujjal, két ujjal és lábujjal.

Este egy magyar klubcsapat külföldi tétmérkőzése. A szurkolók szigorú orvosi felügyelet alatt nézik a képernyőt. Nézik az első gólt, a második gólt és az ötödik gólt, amit bekapunk. A gólok közben idegedzés és nyugi-cukorka. A gyengébb állóképességű szurkolók a harmadik bekapott gól után kimehetnek az udvarra fát vágni.

Az elveszett mérkőzés után magyarázatrúgás egy kapura. Az edző felolvassa a vereség okait az „Ezeregy éjszaka meséi” című könyvből. A gyengébb türelmű szurkolók az ezredik mese után elmehetnek aludni, hátha szépet álmodnak. Legalább egy döntetlent.

A napi edzésadagból is látszik, hogy a válogatott labdarúgó-szurkolókat kemény munkával készítik fel a jövő évadra. A kéthetes edzőtáborozás után még azt is tervbe vették számukra, hogy kiviszik őket egy dél-amerikai szurkolóportyára, hadd lássanak ilyen erős felkészítés után valami szépet jutalmul. Hacsak nem futnak össze egy klubcsapatunkkal, amelyik nem rest edzőtáborozás idején primőr importgólokért Dél-Amerikába utazni.

Tormai László

GYŐZELEM!

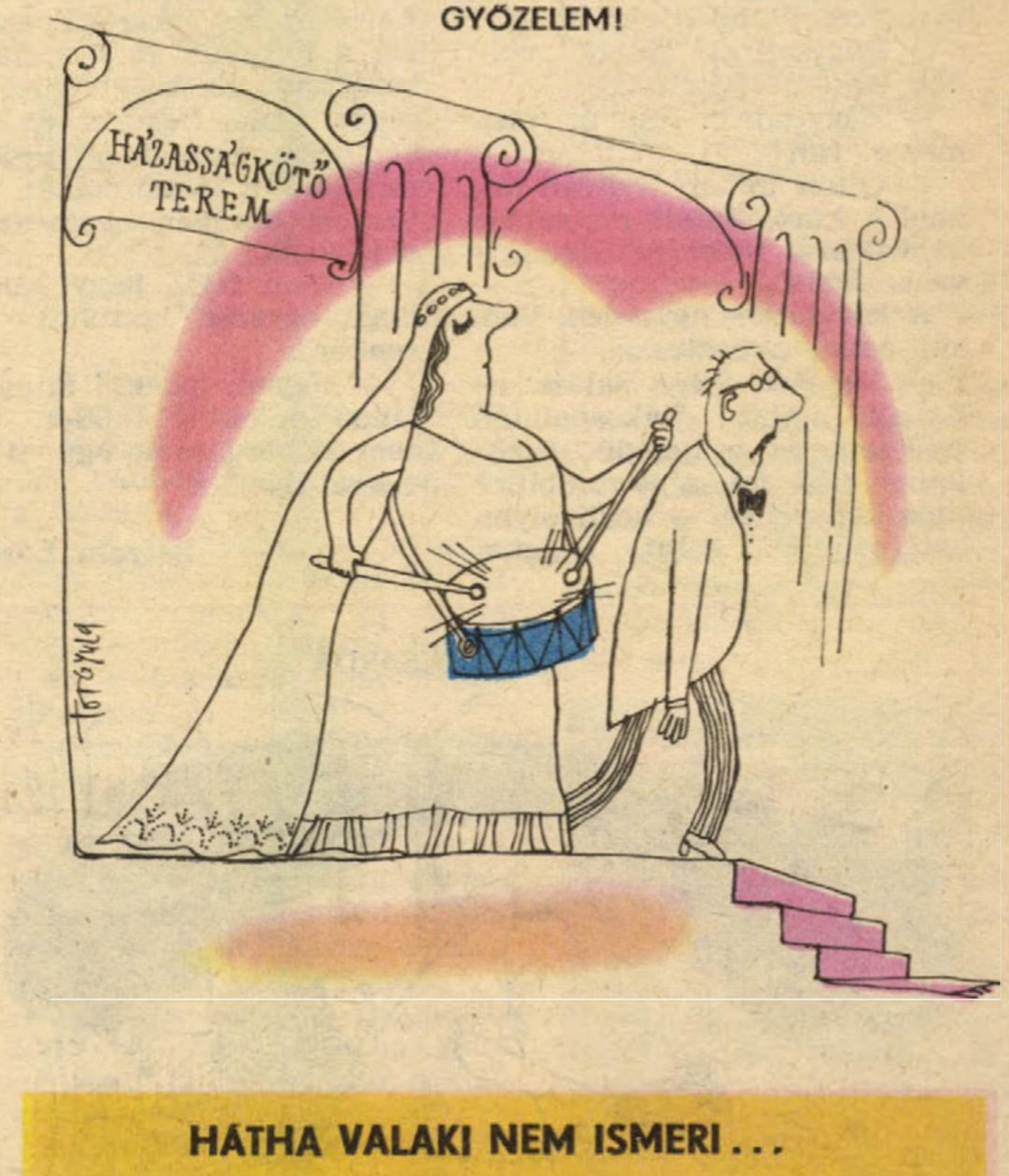

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért vádolod kegyetlenséggel a feleségedet?

— Mert elhagyott és kijelentette, hogy soha többé nem tér vissza hozzám.

— Ez nem kegyetlenség!

— De az! Másnap ugyanis visszajött.

A BÁGYCSITRAI EMBÖR

A Belváros ünnepek előtti forgatagában, a Váci utca kellős közepén, a békebeli külvárost idéző palánknak dőlve állt a cifra népviseletbe öltözött férfi. Körülötte formás kis csődület hajladozott egy ruháskosár fölött.

Közelébe érve látom, hogy a kosárban kézimunkák vannak, azokat árulja háromnégyszáz forintért. Veszik, mint a cukrot.

Jobban megnézem az embert, mert mintha ismerős lenne. Ej, de mégsem ismerhetem, honnan is ismerném ezt a pörge kalpagos, mentés, harcsabajszú illetőt?

Szerencsémre a másik oldalon ballag Bagolitz Balázs, az ismert néprajzos. Ráköszönök, odahívom, majd ő megmondja, hogy miféle szerzet ez.

— Hm! — szólal meg Bagolitz, miután vagy tíz percig tanulmányozta az egyik kézimunkát. — Ez a felszamojédnak és az albunyevácnak speciális keveréke némi délszingaléz hatással.

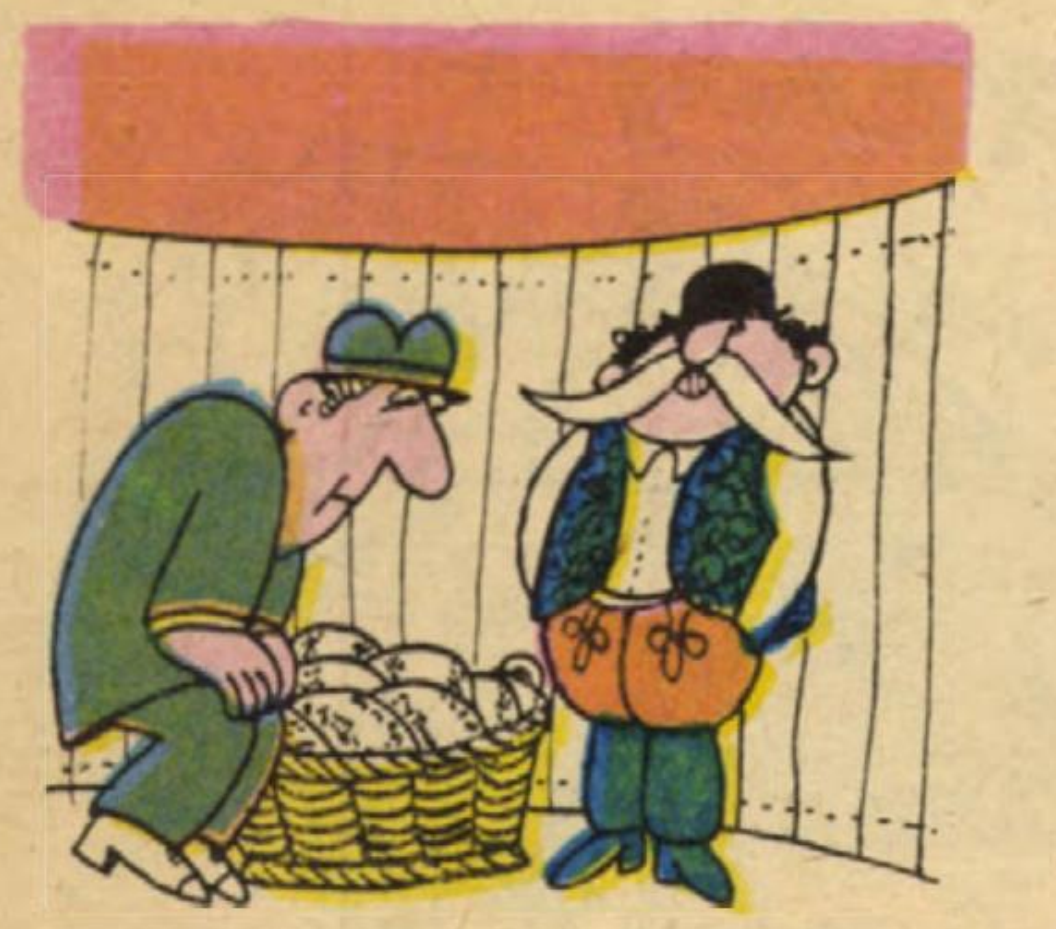

— Ha nincs érdeklődése köndnek aziránt, miért tetszött szennyössé tapogatni?! — csóválja rosszallón a fejét az árus, amikor Balázs visszadobja a kosarába a kendőt.

— Mondja, kérem — fordul hozzá Bagolitz a tudós érdeklődésével —, hová való maga?

— Bágycsitrai embör volnék, kéröm tisztelettel.

— Bágycsitra. Hát az meg merre van?

— Olton innen, Nyitrán túl, ahol a kurta farkú malac túr — válaszol huncutul kacsintva a férfi.

A körülállók nevetnek. Van, aki angol akcentussal.

— Te! húz félre Balázs. — Ez az „embör" Rákospalotán született, és a hetedik kerületben nőtt fel, a Rottenbiller utca környékén — közli olyan határozottan, mint Higgins tanár úr Shaw Pygmalionjában a virágárus Lizi nacionáléját.

— Stimmel — csapok a homlokomra. — Akkor mégiscsak ismerem.

Elkísértem egy darabig Bagolitz Balázst, azután visszasétáltam a palánkhoz, és megvártam, amíg az én cifra népviseletbe öltözött emberem kiárusítja a kosarát. Nem kellett soká várnom.

Akkor utánamentem a szomszéd ház kapualjába, ahol éppen szedte le a szép harcsabajuszát.

— Úgy csíp ez az átok kulimász, hogy majd beleőrülök — mondja, és cinkosan rám kacsint.

— Csemetke Lóránt, ha nem tévedek — nyújtom felé a kezemet.

— Személyesen — hajtja meg a fejét, és a régi barátsággal megrázza a jobbomat.

— Hogy jutott eszedbe ez neked, a tisztes főkönyvelőnek?

— Muszájból, kérlek. Tudod, a feleségem nincs állásban, otthon van az unokákkal, és mellesleg bedolgozik a Néműkötnek...

— Az meg mi?

— Népművészeti kötöde. Szépen kézimunkázik, hát ráállították a terítőkre. Minden ment simán, keresett rendesen, amíg nem kezdett járni a legkisebb unokánk, Csabika. Ettől kezdve a nagymaminak nincs egy perc nyugta. A kicsi olyan, mint a higany, és ez meglátszott a kézimunkákon. A Néműkötöt is meg lehet érteni, hogy nem vették át, sőt megfizettették a fölhasznált anyagot. De ugye minket is meg lehet érteni, hogy mentünk a pénzünk után. Az ötlet a vejemé volt, a kivitelezés az enyém. Elmentem a jelmezkölcsönzőbe, összeválogattam ezt a hacukát, és kihoztam a returárut. Ez szeptember közepén volt. Októberben már az egész család éjjel-nappal termelte a kézimunkát. November óta van nyolc-tíz bedolgozónk...

— Nem félsz, hogy lebuksz, hogy egyszer igazoltat egy rendőr?

— Ugyan, kérlek! Minálunk szent dolog a folklór. Csak nem háborgatunk egy „bágycsitrai embört"?

Sólyom László

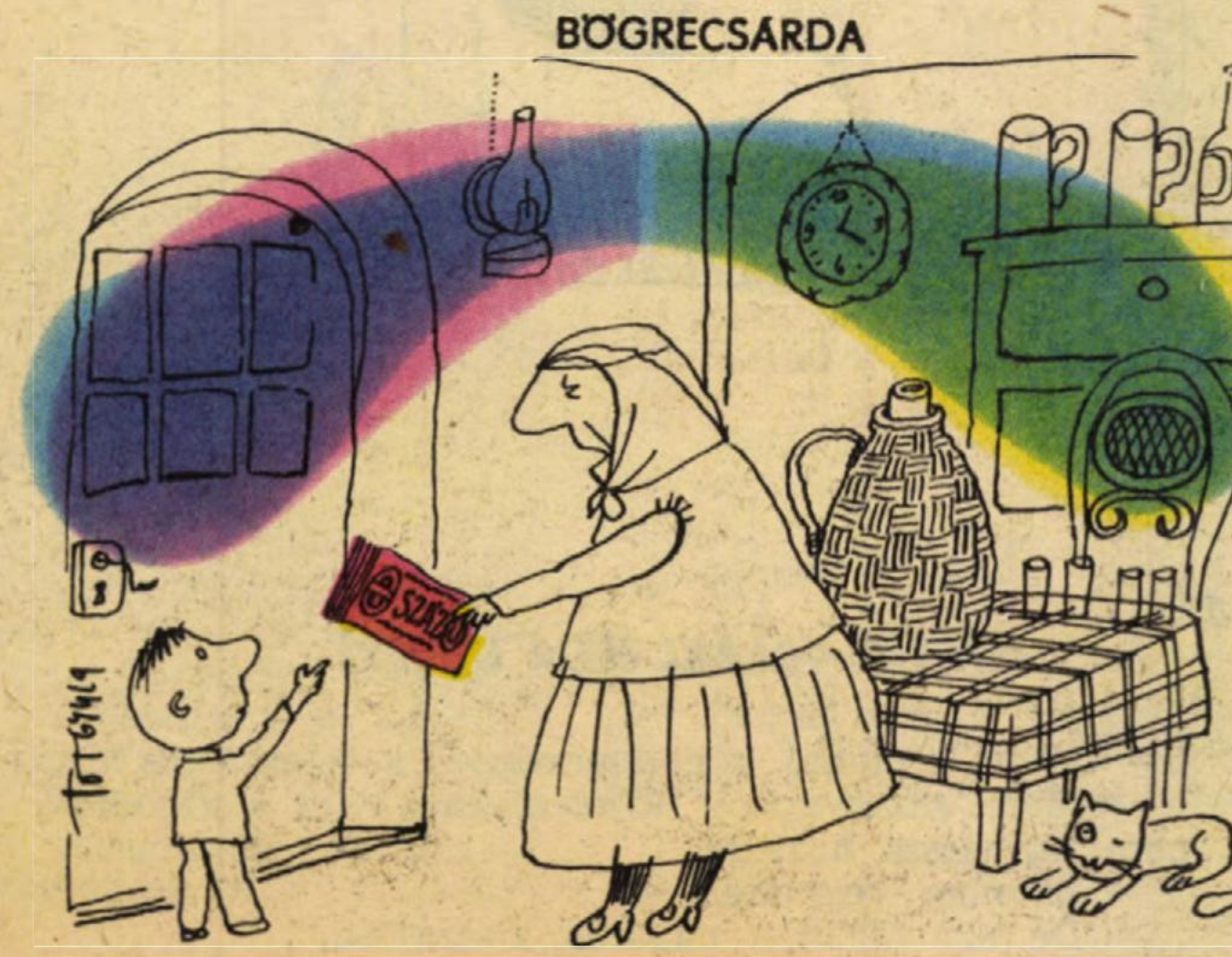

– Jóska fiam, hozzál ötszázért cukrot a boltból, mindjárt jönnek a vendégek!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MILYEN AMBÍCIÓIK VANNAK?

Brenner György:

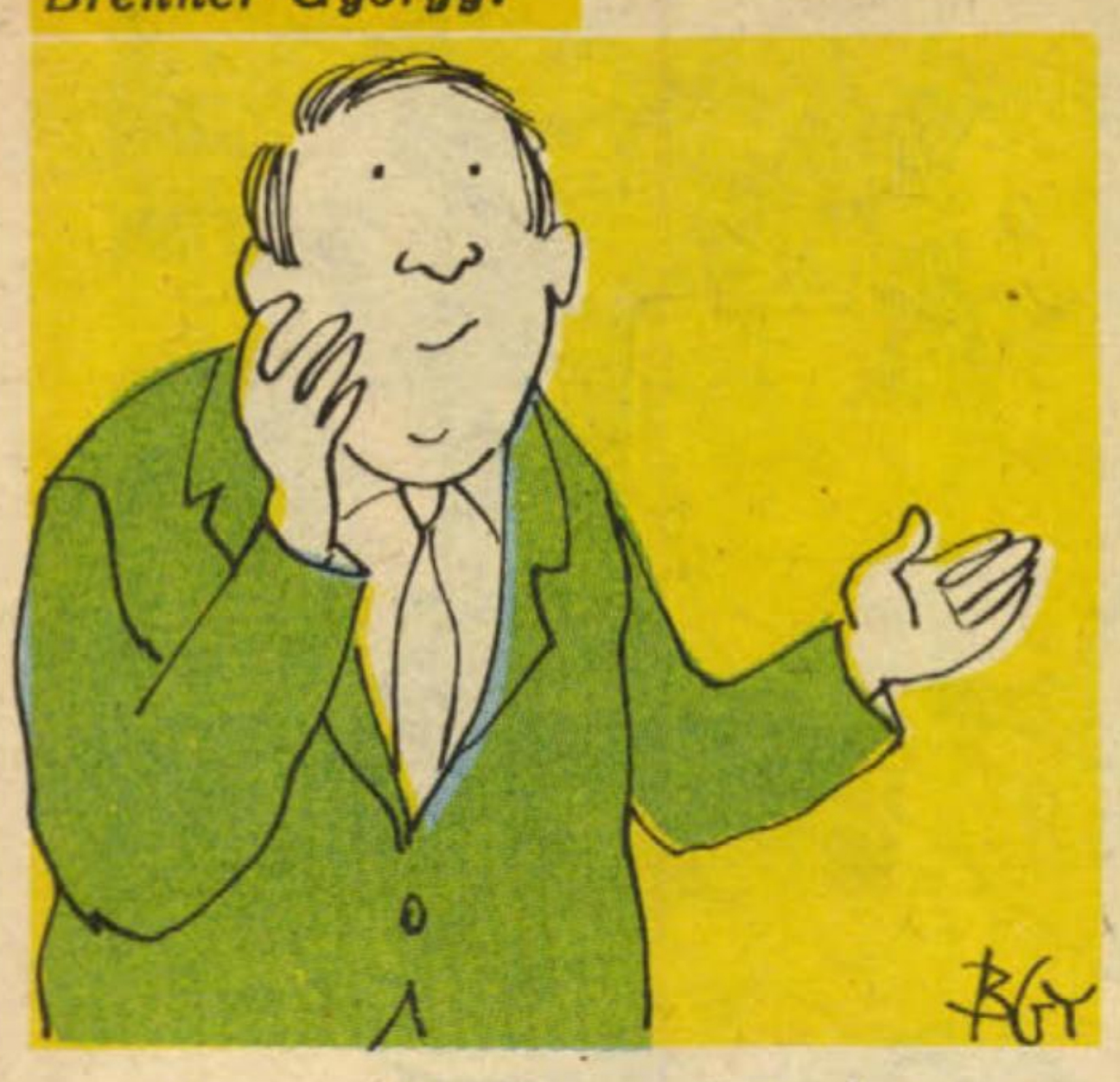

– Ha esetleg új arcokat keres a filmgyár...

Fülöp György:

– Ambícióim szerények, csak a lehetőségek keretein belül...

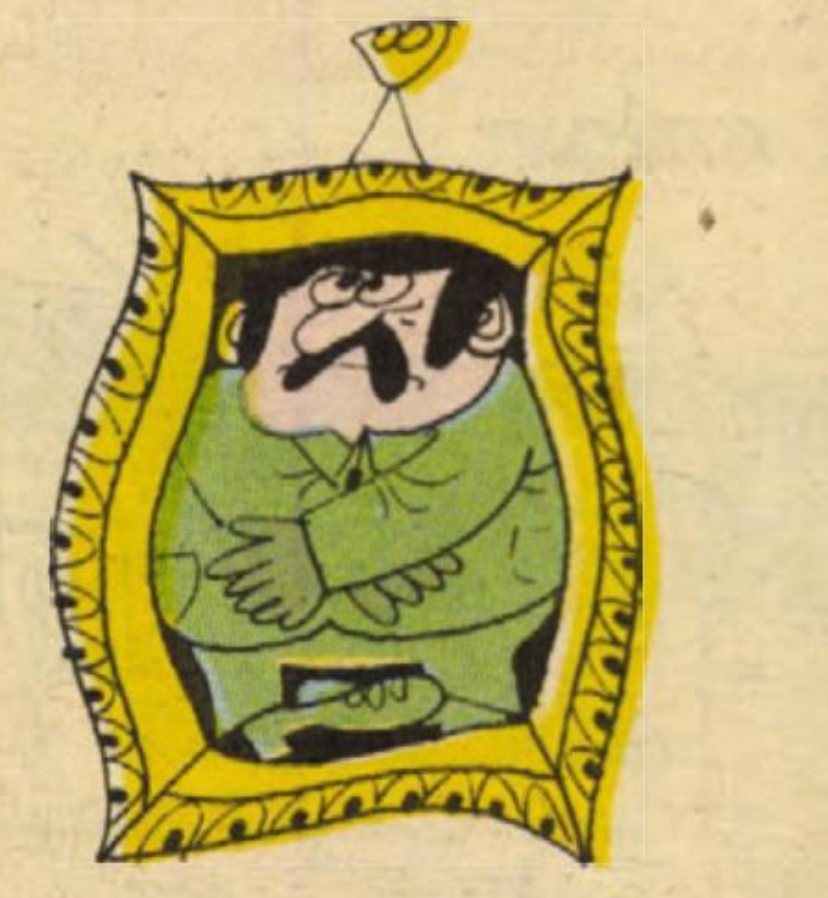

Endrődi István:

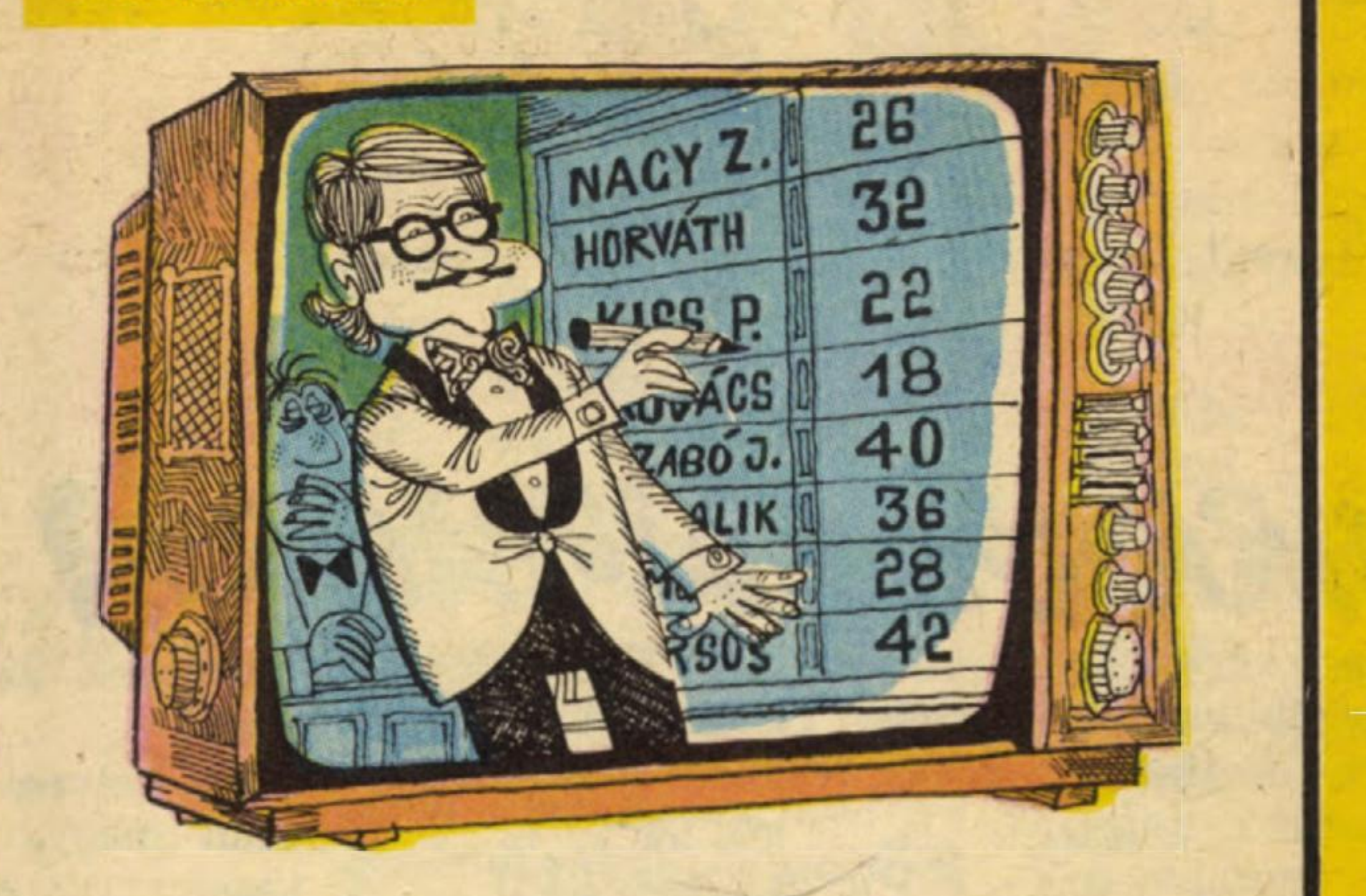

– Ha egy tévévetélkedőn én írhatnám a pontokat...

Sajdik Ferenc:

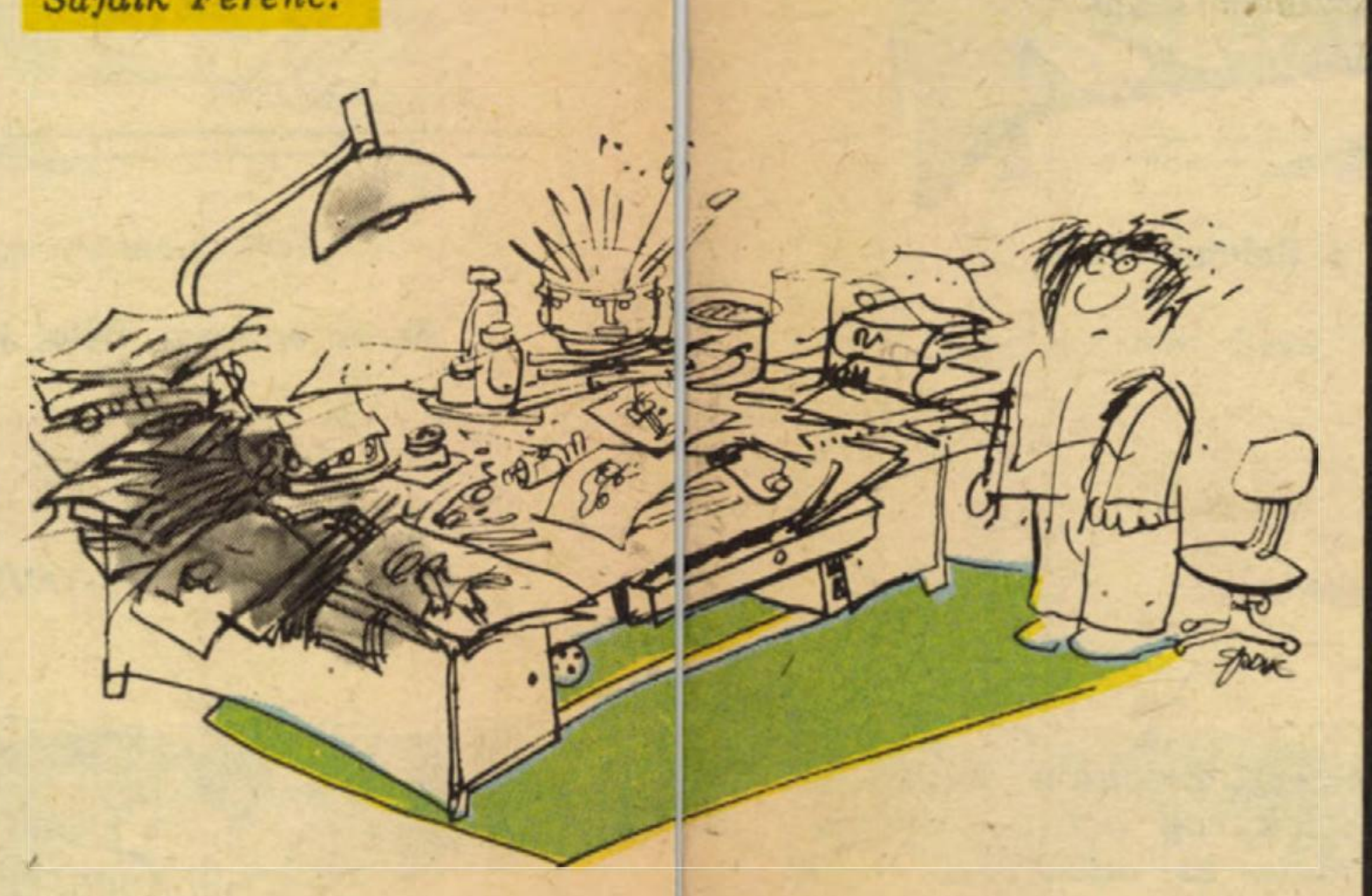

– Szeretnék egyszer rendet csinálni az íróasztalomon.

Lehoczki István:

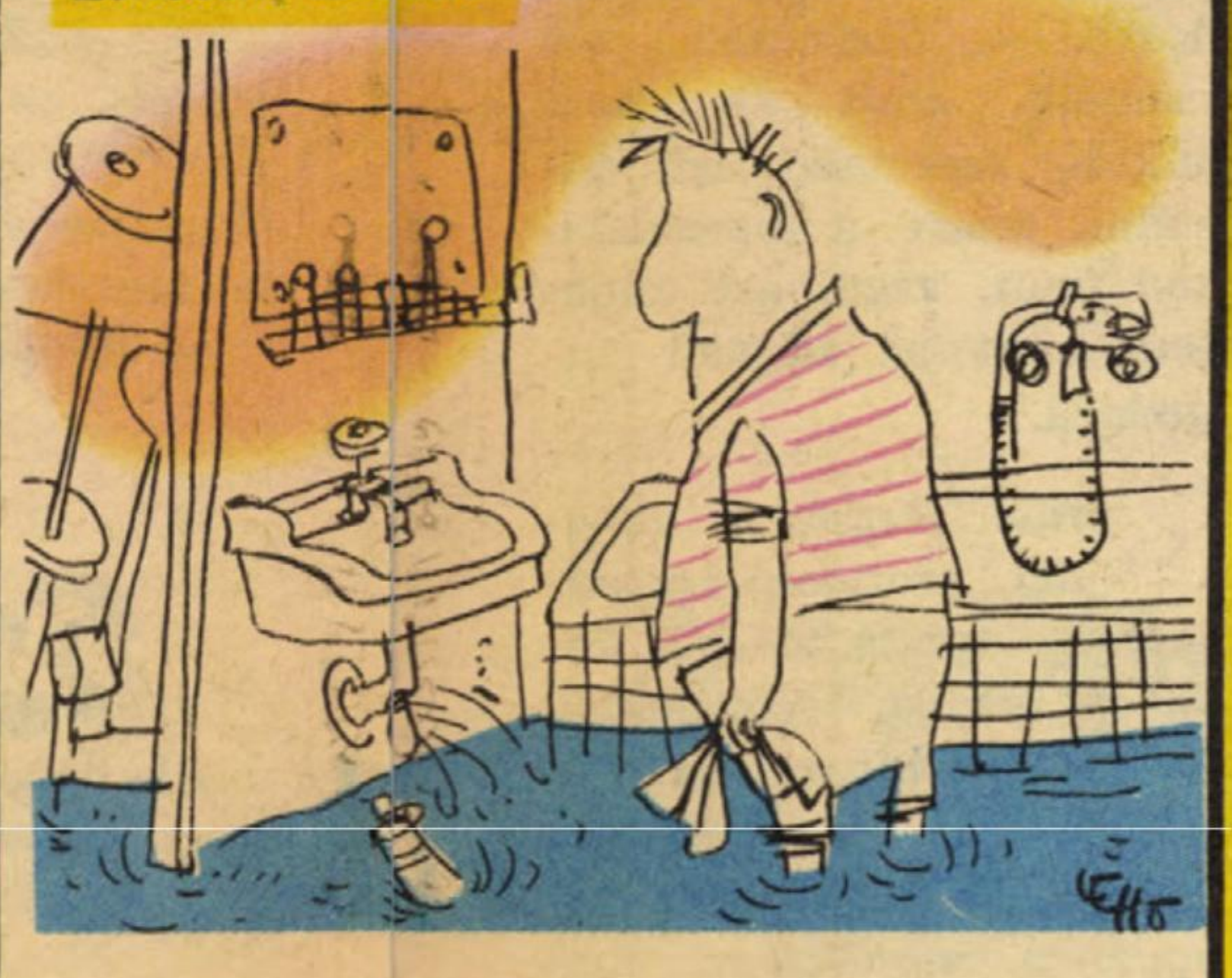

– Jó lenne a vízen járni.

Dallos Jenő:

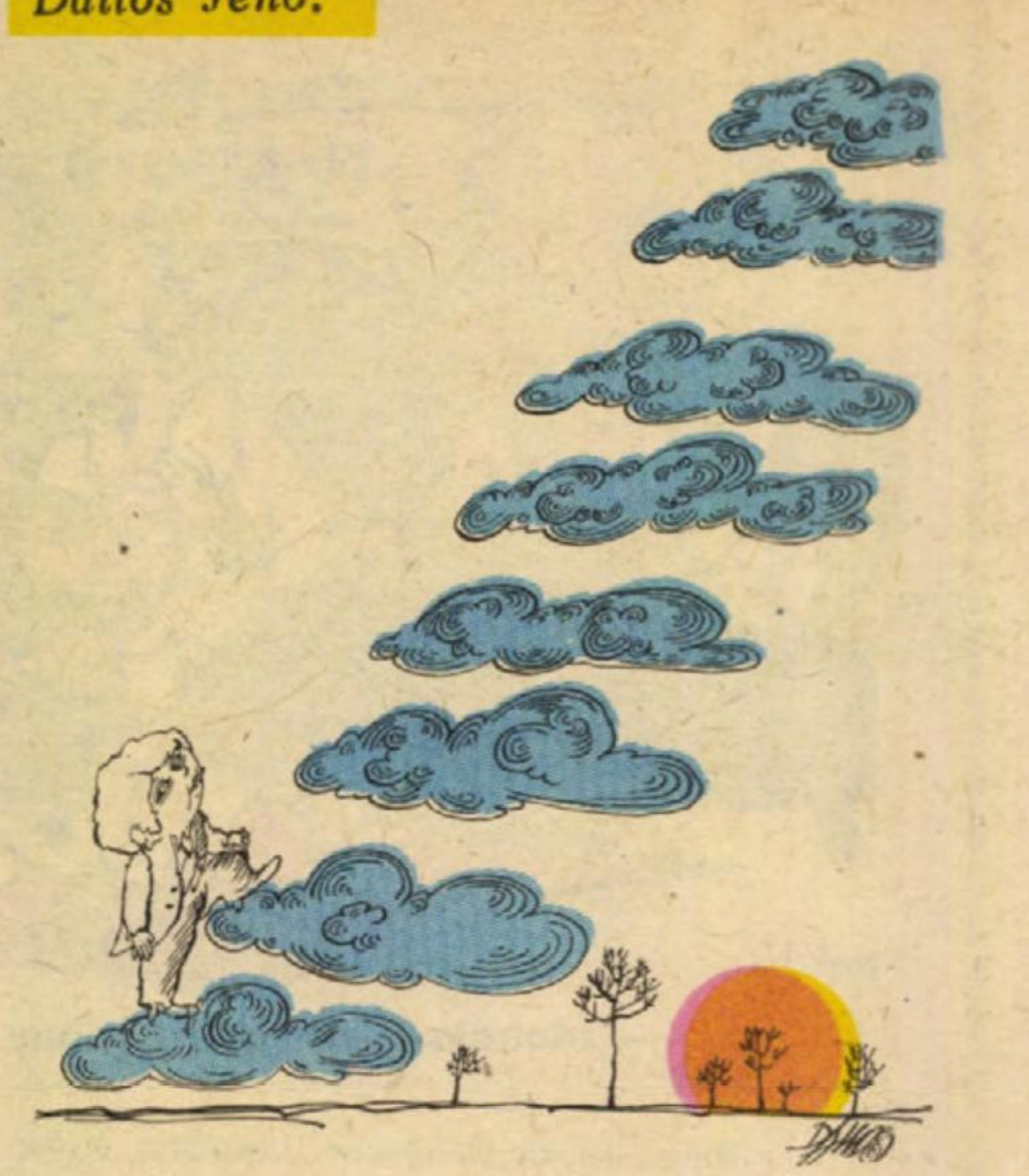

– Továbbra is szeretnék a fellegekben járni.

Hegedűs István:

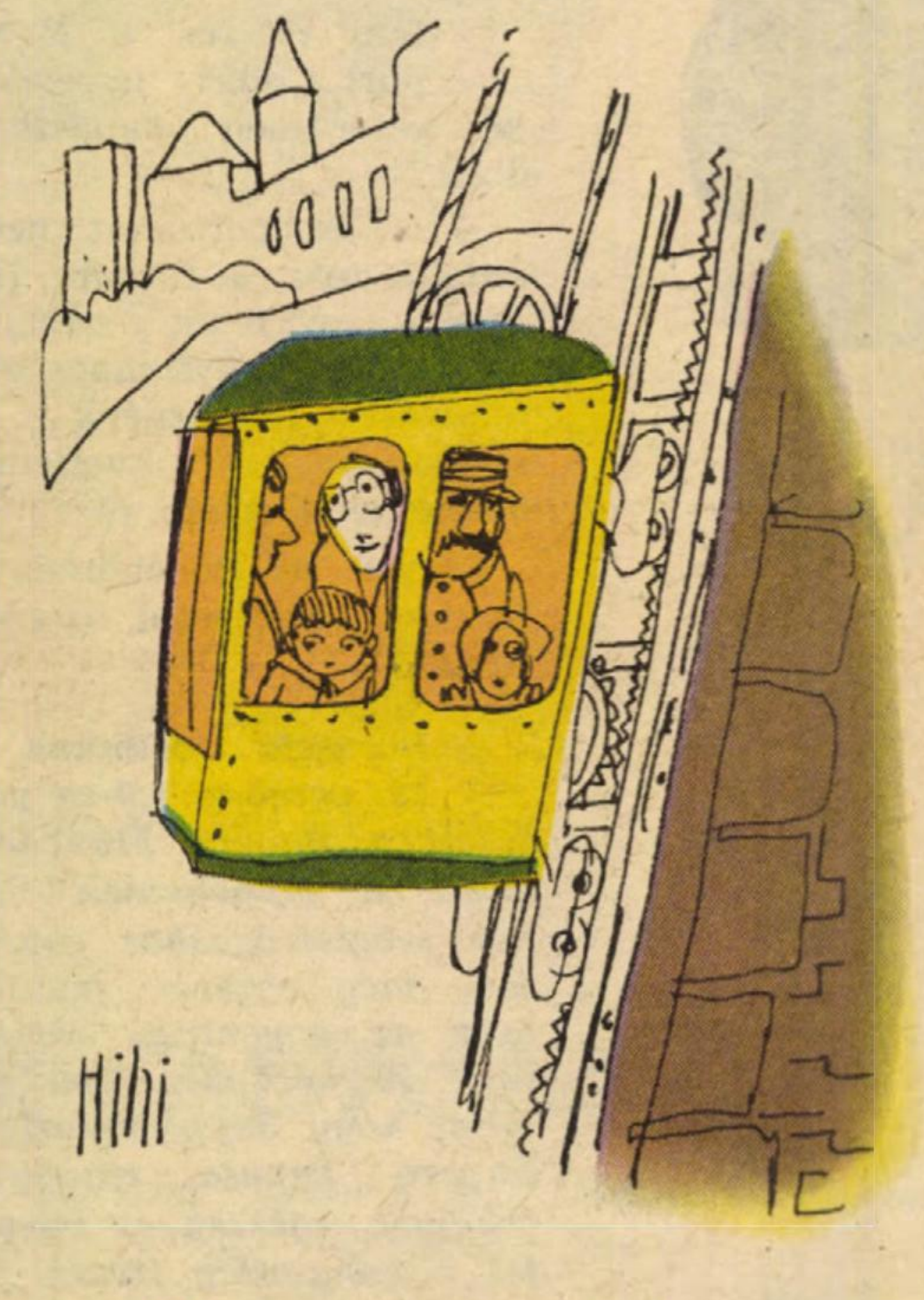

– Még egyszer siklóvasúttal utazni a Várba.

Balázs-Piri Balázs:

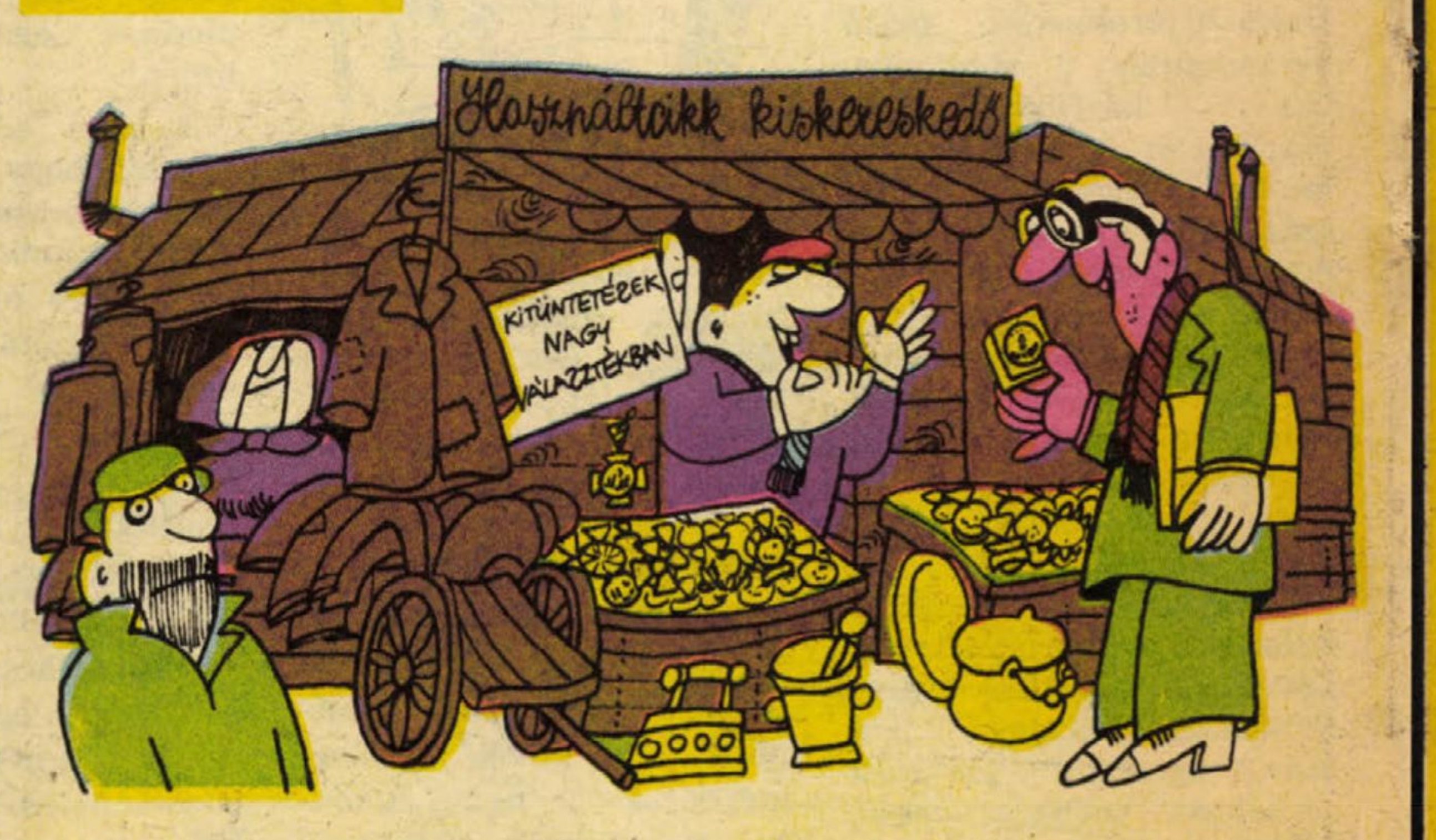

– Szeretnék egyszer Nobel-díjhoz jutni.

Várnai György:

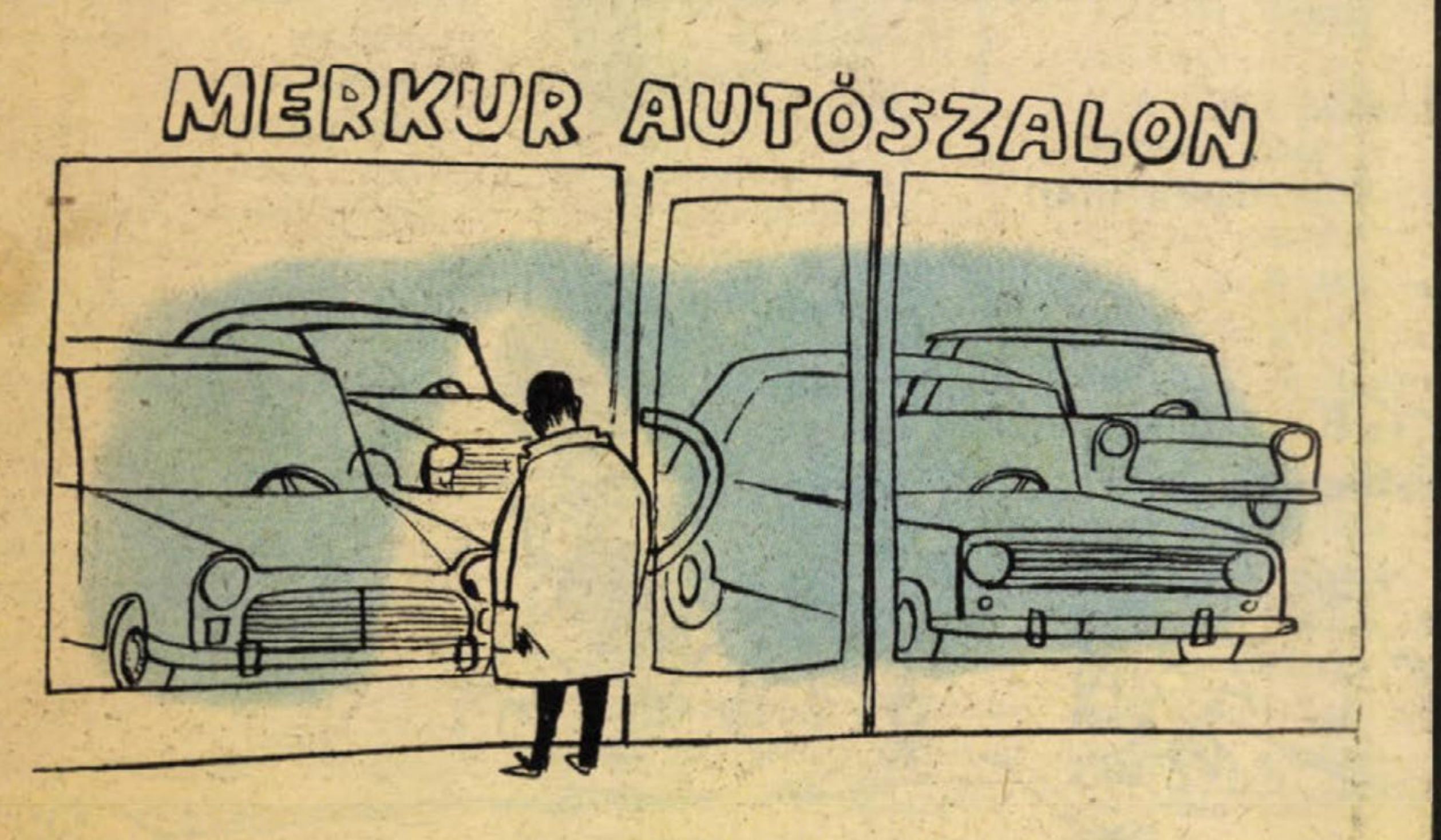

– Megvenni mindazt, ami a kirakatban van.

HUKK

Pőcz Richárd, az Egyesült Izémizé igazgatója meghívást kapott a nemzetközi tolókürt szimpóziumra és elvitte magával a titkárát is. Legott Ervin a szolgalelkek szolgalelke volt, mintha már ősei Tiborcnak születtek volna. Pedig ősei Bánknak születtek, s a mi világunk bonyolultságára utal, hogy ez is sok mindent megmagyaráz.

Egy szobába szállásolták mindkettőjüket, és Legott Ervin e fura helyzetben is úgy viselkedett, ahogy jelleme diktálta. Beolvadt a tapéta virágmintái közé, és csak akkor jött le, amikor Pőcz Richárd már elaludt. Kipucolta a cipőket, majd pasztát nyomott az igazgató fogkeféjére, hogy reggel majd azzal se kelljen bajlódnia.

Másnap délelőtt együtt indultak a megnyitóra. Legott Ervin táskájában ott volt a pontos forgatókönyv. A terv szerint a külföldi küldöttek 10 óra 15 perctől mondották el rövid köszöntőiket, mielőtt munkabizottságokká alakulva megkezdték volna az érdemi munkát. Pőcz Richárdnak 10 óra 23 perckor kellett szólásra emelkednie.

Csakhogy 10 óra előtt 04 perccel furcsa dolog történt. Útban a monumentális tolókürtszékház felé Pőcz Richárd egyszerre felordított:

— Hukk!

Akkorát csuklott, amilyet még nem hallott a világ. Megállt, ijedten nézett körül, majd újra ezt üvöltötte:

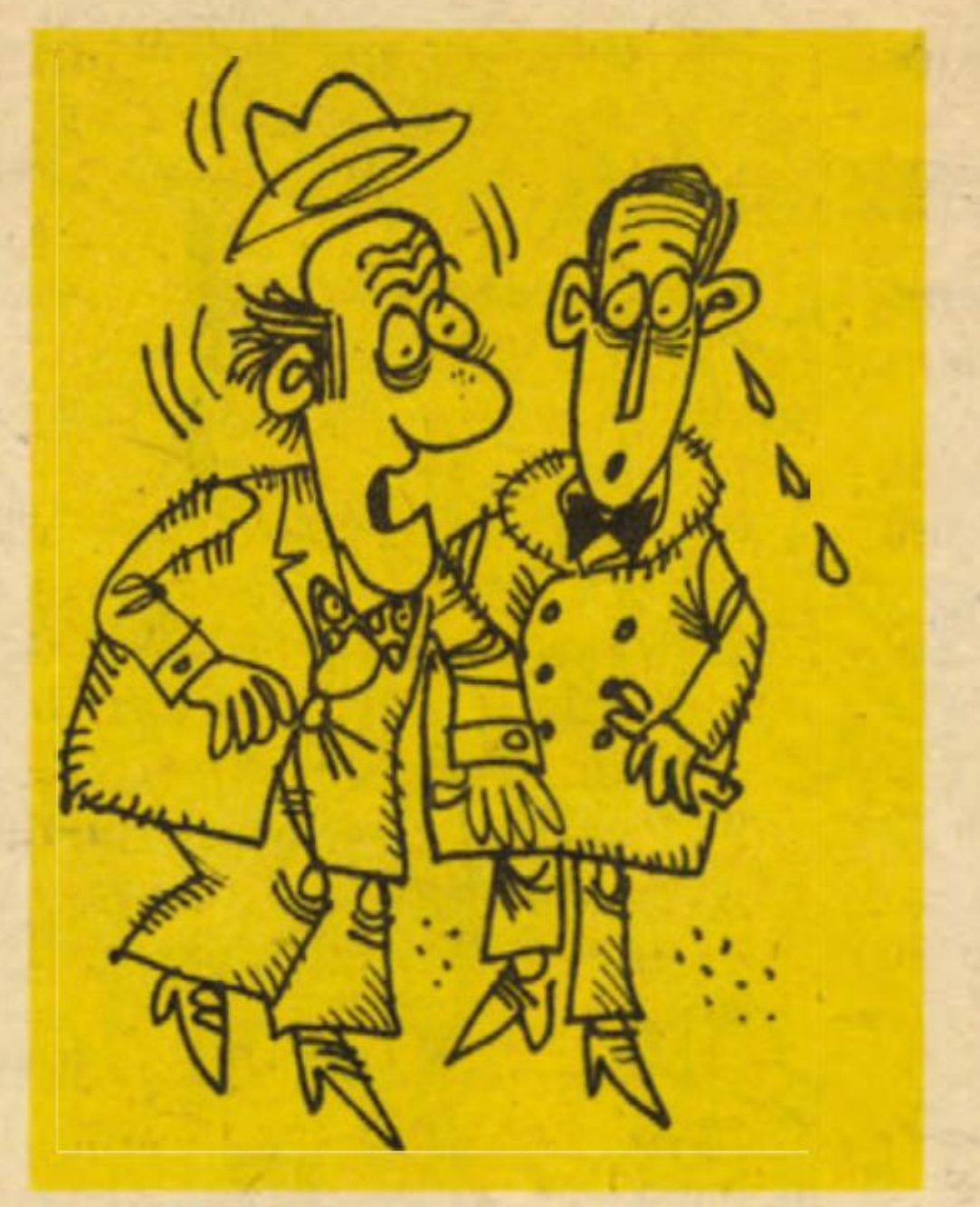

— Hukk!

Legott Ervin újra elejtette a táskáját, amelyet még az első csuklás frásza röpített ki a kezéből.

— A jó életbe! — mondta Pőcz Richárd. — Most megint rámjött. Ilyenkor egy óráig abba se tudom hagyni. Hukk!

Ez a harmadik már halálsikolynak is beillett.

— Legyen szabad figyelmeztetnem — mondta rémülten Legott Ervin —, hogy 19 perc múlva el kell mondania az expozéját. Méltóztassék talán háttal ahhoz a falhoz állni és karját magasba emelve visszatartani a lélegzetét.

— Maga tisztára megőrült, Legott! — mondta az igazgató. — Hogy a teljes nemzetközi szakma hülyének nézzen?

— Ez esetben orvosilag is hasznos lenne, ha egy pohárka cukros vizet inna.

— Cukros vizet? Én? Magának beteg a lelke, Legott.

Felmentek a lépcsőkön, az agg portás, aki becenevén szólította a nemzetközi tolókürtmozgalom minden veteránját, elegánsan tisztelgett és magyarul köszöntötte Pőczéket.

— Alaszolga, szerencses joeste.

— Hukk! — vonyított az igazgató, és ez már olyan volt, mintha két kárhozott lélek birkózott volna a Harz-hegység viharfelhői között. Az agg portás furcsán nézett utánuk. Már értette, miért maradt el a magyar izémizéipar 0,38 százalékkal a fejlett kapitalista izémizék mögött.

— Igazgató úr, kérem — citerázott Legott —, adott esetben talán üdvösebb lenne, ha én mondanám el azt az expozét.

— Hülyeség — mondta Pőcz Richárd. — Maga nem tud flamandul.

— Ha szabad így szólanom, tisztelettel, az igazgató úr sem.

— Az más. Igazgatótól elvárják, hogy ne tudjon. Na de egy titkár...

Legott pityeregni kezdett.

— Kérem szépen, óriási blama lesz, ha bele méltóztat kurjantani az üdvözlő beszédbe. Legalább a nemzetközi tolókürt-szolidaritást hadd köszöntsem én.

— Legott! — kiáltott az igazgató. — A nemzetközi tolókürt-szolidaritást itt ma kizárólag én köszönthetem. Hukk!

Az igazgatót a fő helyek egyikére kísérték, a titkár a hosszú asztal végére került. És attól fogva hullámzó rekeszizommal, az idegességtől émelyegve nézte az órát: 10 óra 23-kor összedől a világ.

10 óra 03 perc. A fotóriporterek bezúdulnak a terembe. Pőcz Richárdot a faragott karosszékből majdnem a plafonig röpíti egy visszafojtott hukk.

10 óra 10 perc. Elnöki megnyitó. Nemzetközi helyzet. Körtaps.

10 óra 15 perc. Az első külföldi küldött expozéja. Pőcz Richárd bukfencet vet egy újabb hukktól.

10 óra 20 perc. Csoda történik. Legott Ervinnek eszébe jut a legbiztosabb módszer, amelyet még a nagymamájától tanult.

A titkár lebújt az asztal alá, négykézláb végigmászott a fekete nadrágos lábak mellett. Pőcz Richárdhoz érve kidugta a fejét a rojtok közül és nagyon alázatosan, mentegetőző félmosollyal ráijesztett az igazgatóra:

— Buuu!

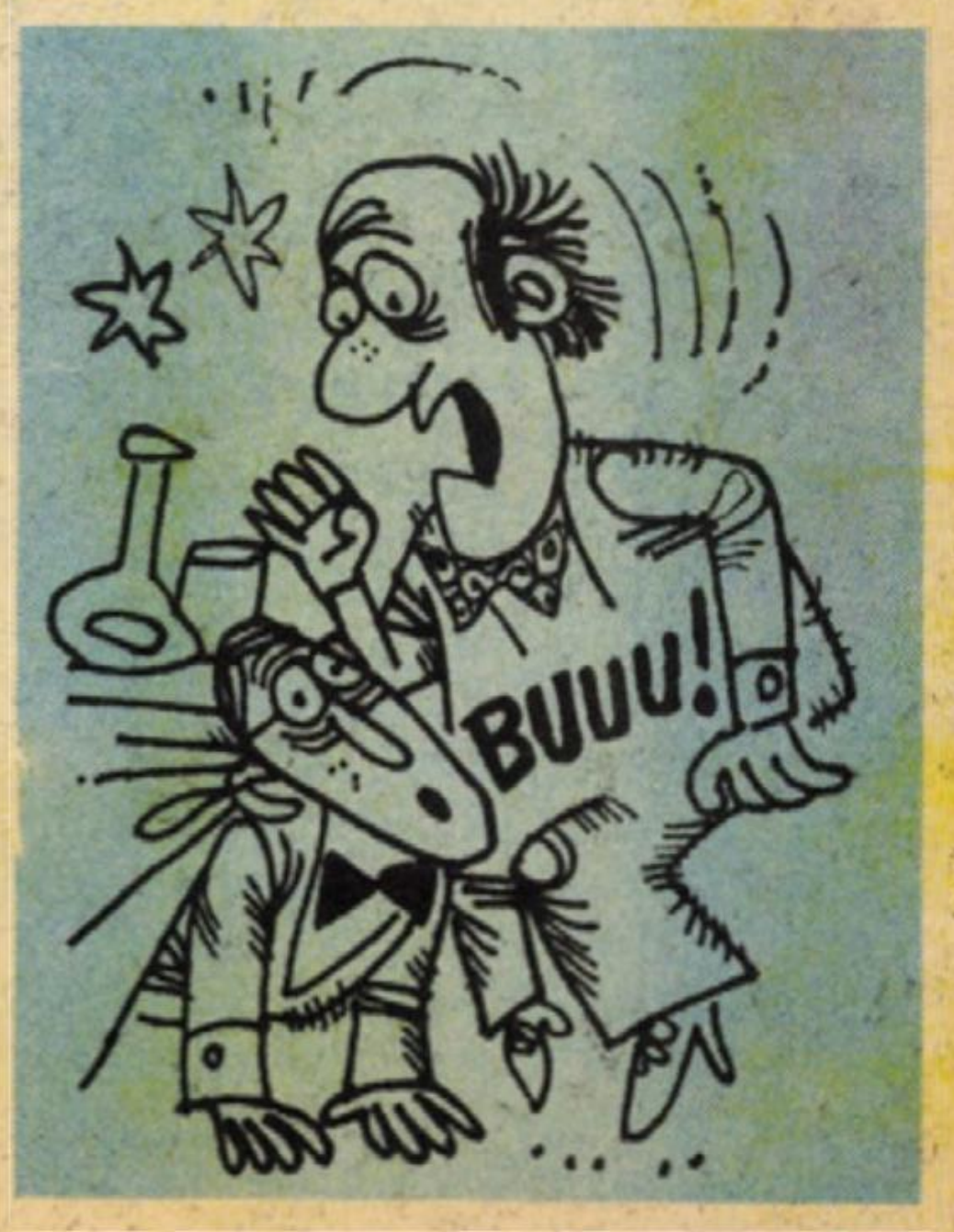

Peterdi Pál

NÁSZUTASOK

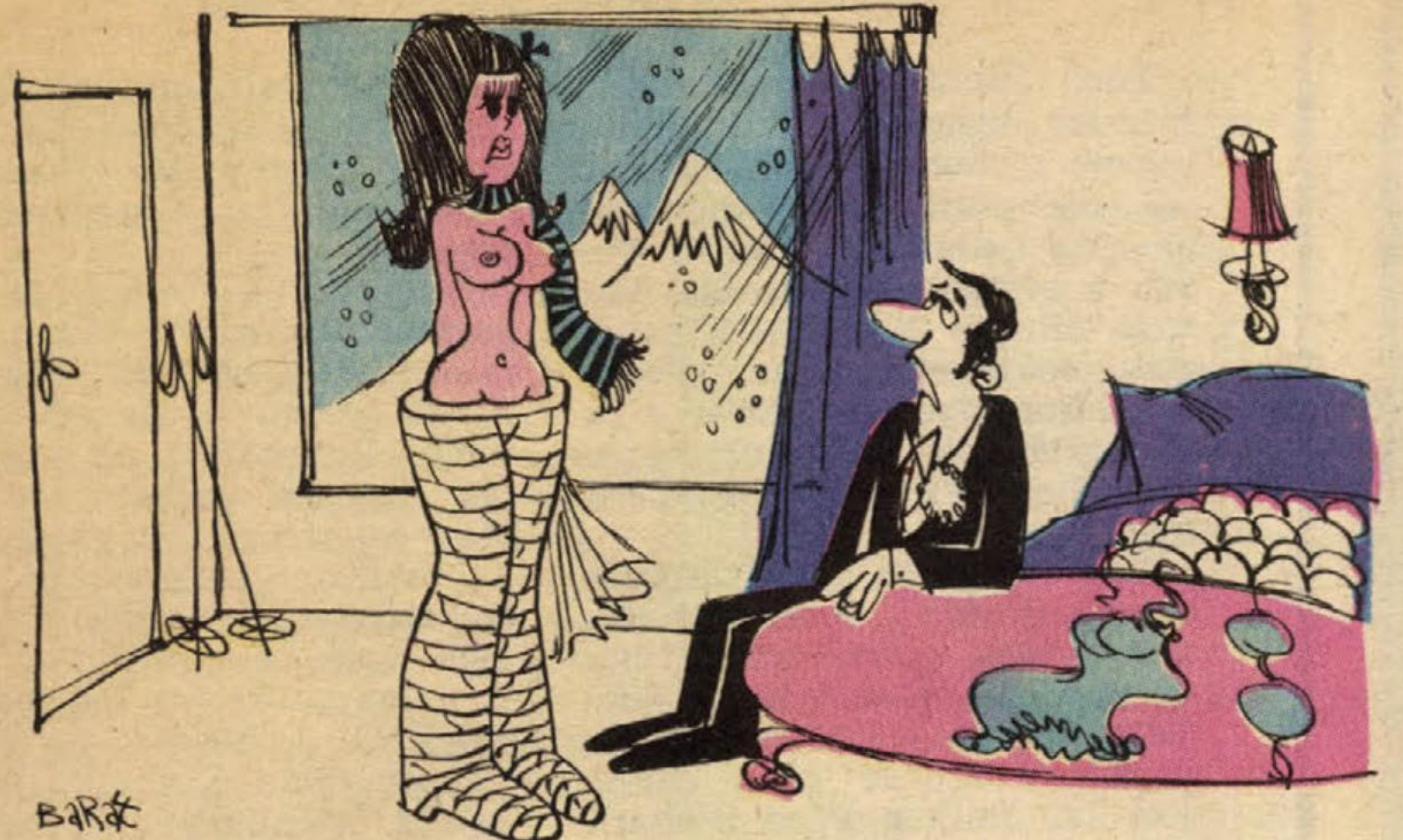

– Feltétlenül szükséges volt az ideérkezésünk első órájában síleckét venned?

TÉLI ÜDÜLÉS

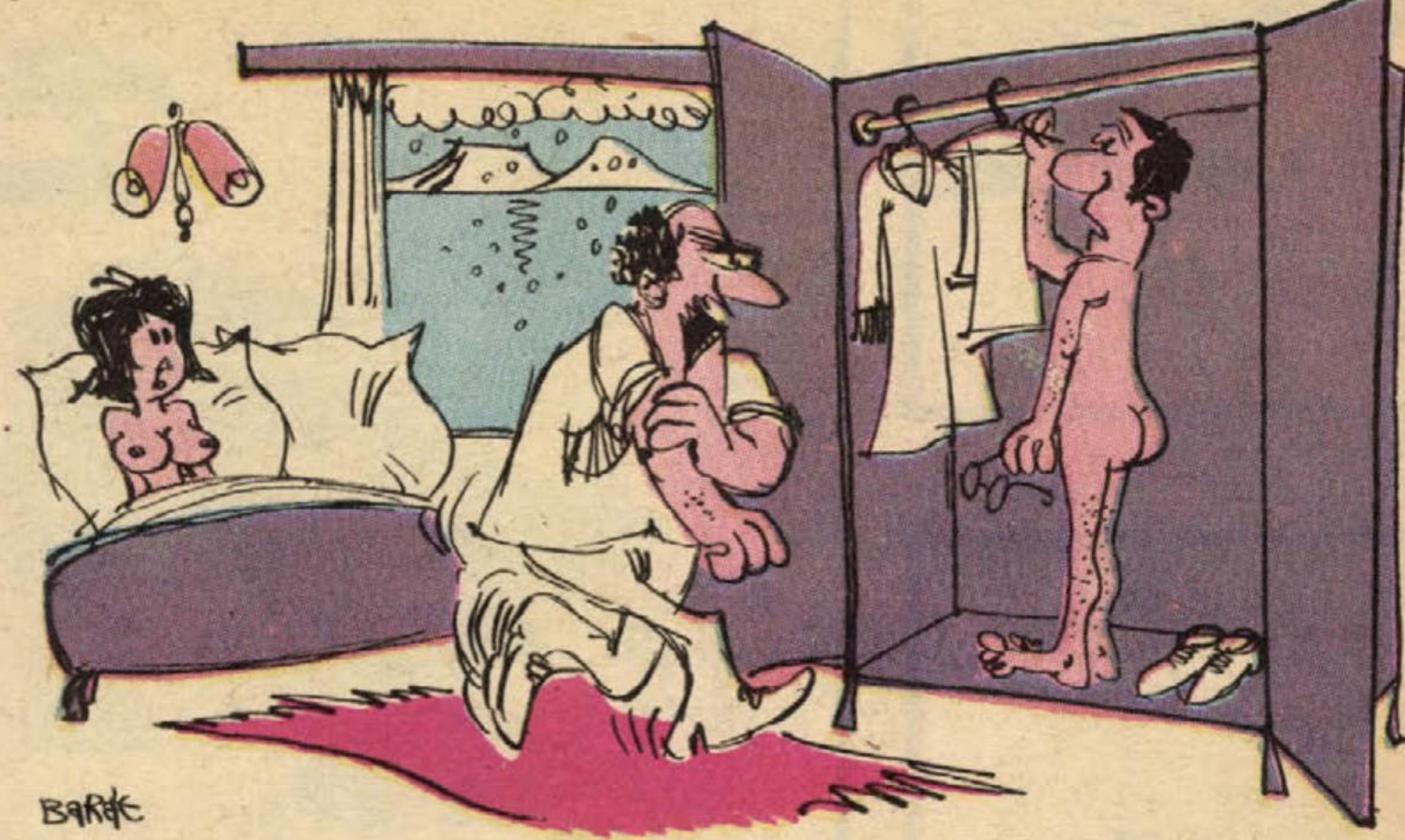

– Mondja, kabinos úr, hány fokos a Balaton vize?

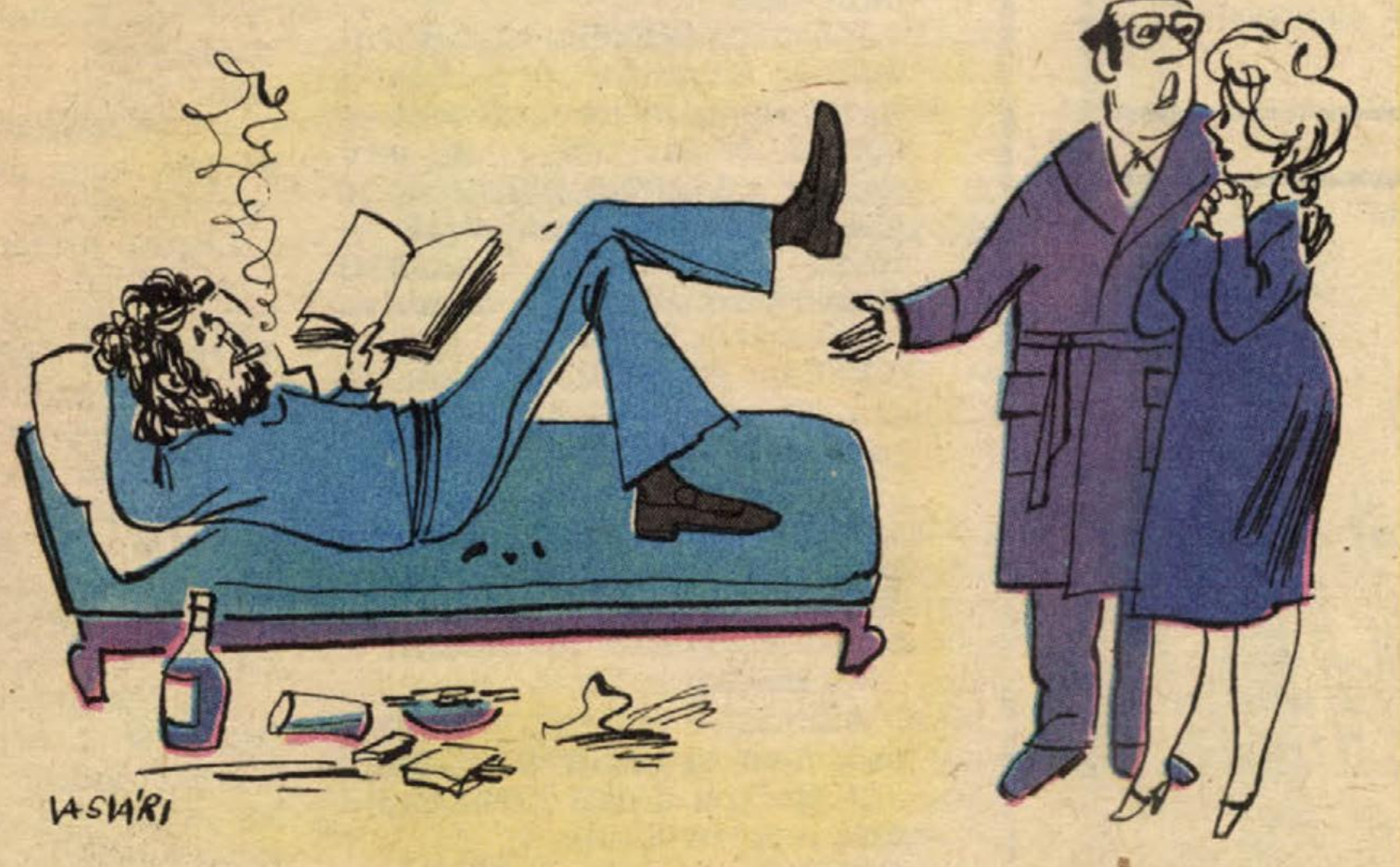

– Ez van, ezt kell szeretni . . .

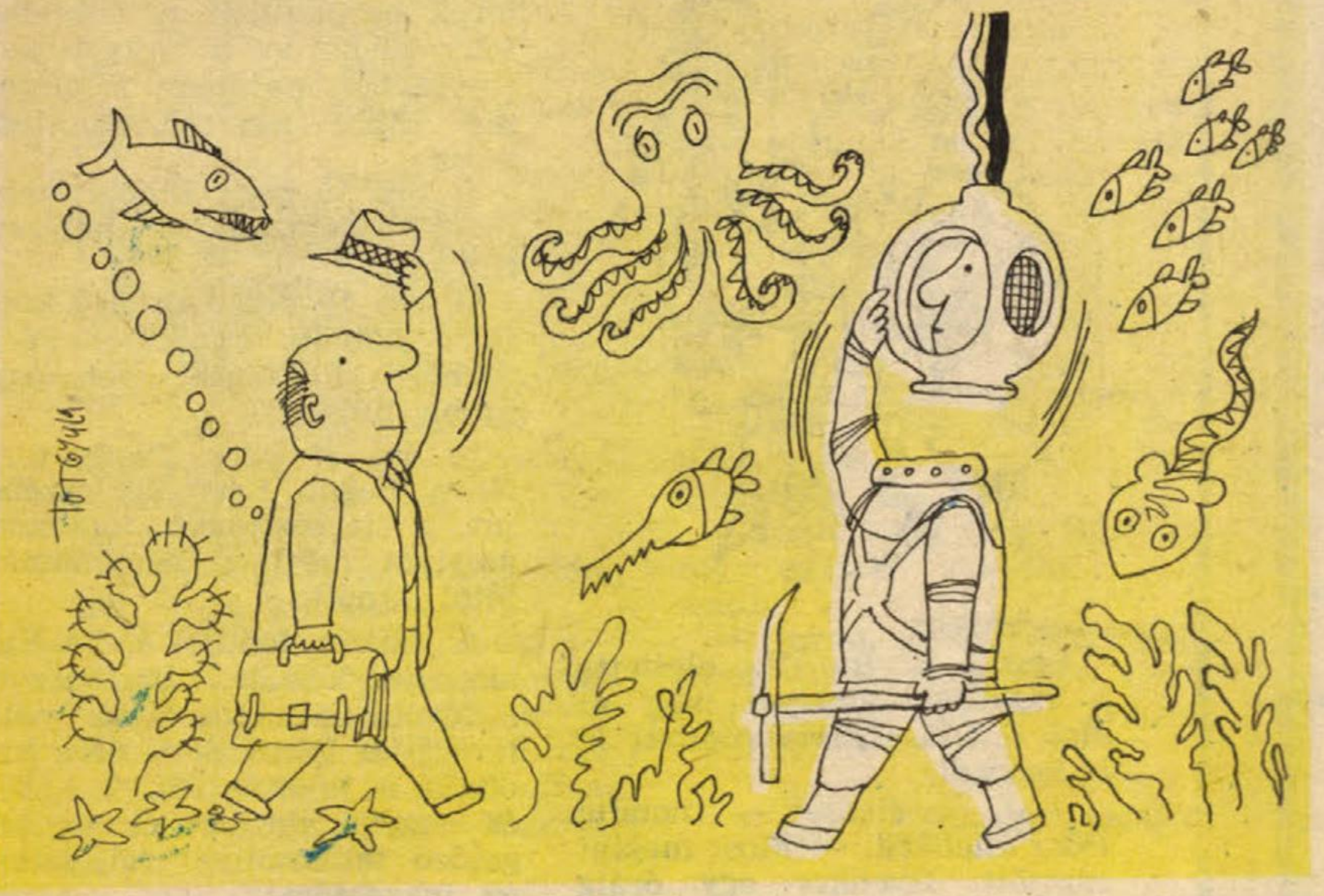

TALÁLKOZÁS

TRIBÜN

Brian Harris, a Newport County igazgatója keservesen panaszkodott:

— A newportiakat nem érdekli már a futball. Ha csapra vernénk néhány hordó sört és nyilvános lottóhúzást rendeznénk a stadionban, okvetlenül megtelne a lelátó.

Persze a követelményrendszert bevezetni, az sem rossz.

A *Borussia Dortmund a 89. percben 1:0-ra vezetett a Bayern München ellen. A müncheniek ekkor szögletrúgáshoz jutottak, még egyszer felcsillant az egyenlítés reménye. A közönség ámulva látta, hogy Sepp Maier, a Bayern kapusa elhagyja őrhelyét, egészen az ellenfél tizenhatosáig rohan és vadul integetni kezd a szögletet rúgni készülő Höness felé, hogy ő is itt van, rá is számítson. Aztán az ellenfél megszerezte a labdát, és Maiernak élete nagy vágtáját kellett bemutatnia, hogy idejében visszaérjen a kapujába.*

— Gondoltam, hátha fejelek egy gólt — magyarázta az öltözőben. — A jelszavam: mindent, vagy semmit. A kettő közül valamelyik mindig beválik.

Egy nagy golfverseny mindig kompromisszum — mondta Bruce Crampton, a világhírű játékos. — Szeretnéd azt csinálni, amit az eszed diktál, szeretnéd azt csinálni, amire a tapasztalatod tanít, végül azt csinálod, amit az idegeid engednek.

G_ordie Howe, a kanadai profihoki csodálatos veteránja 50 éves korában végleg visszavonul. Legutóbb már a két fiával játszott egy csapatban. Tapasztalatait, filozófiáját egyetlen mondatban foglalta össze:_

— Mire rájössz, hogy az apádnak igaza volt, a fiaid már elég idősek ahhoz, hogy bebizonyítsák: tévedsz.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért tagad? A rendőrségen már a kihallgatása kezdetén mindent töredelmesen bevallott és aláírta a jegyzőkönyvet is.

— De közben az ügyvédem meggyőzött az ártatlanságomról.

CSATA UTÁN

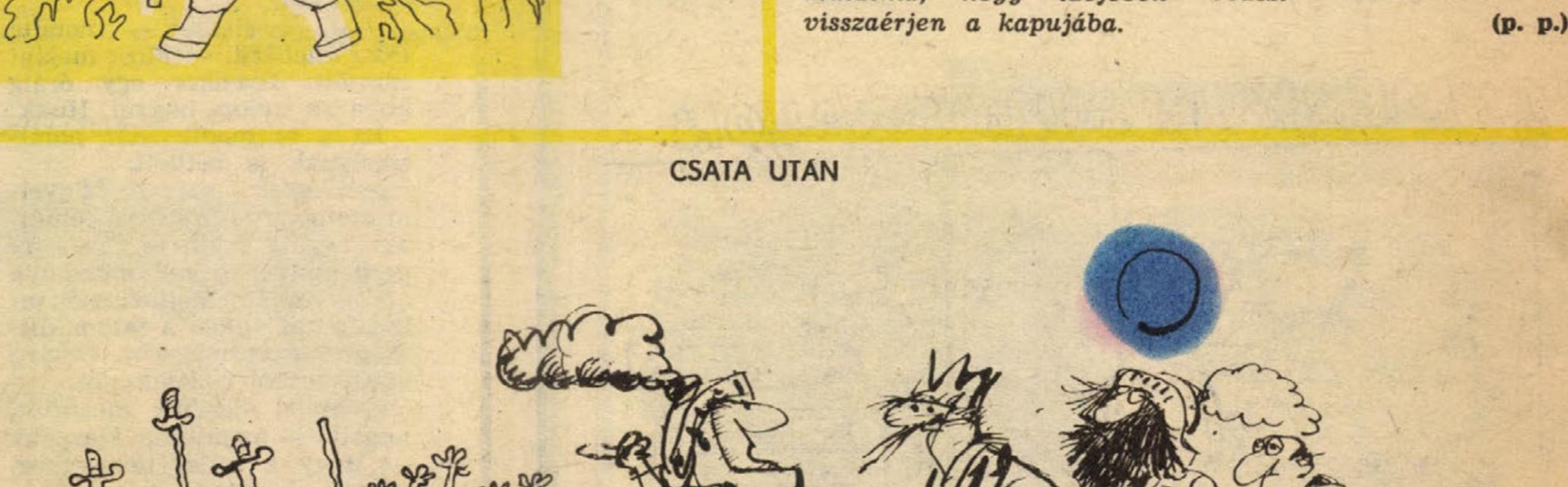

– Le kellene írni, hogy mi történt itt, mert aztán az utókort tévesen informálják.

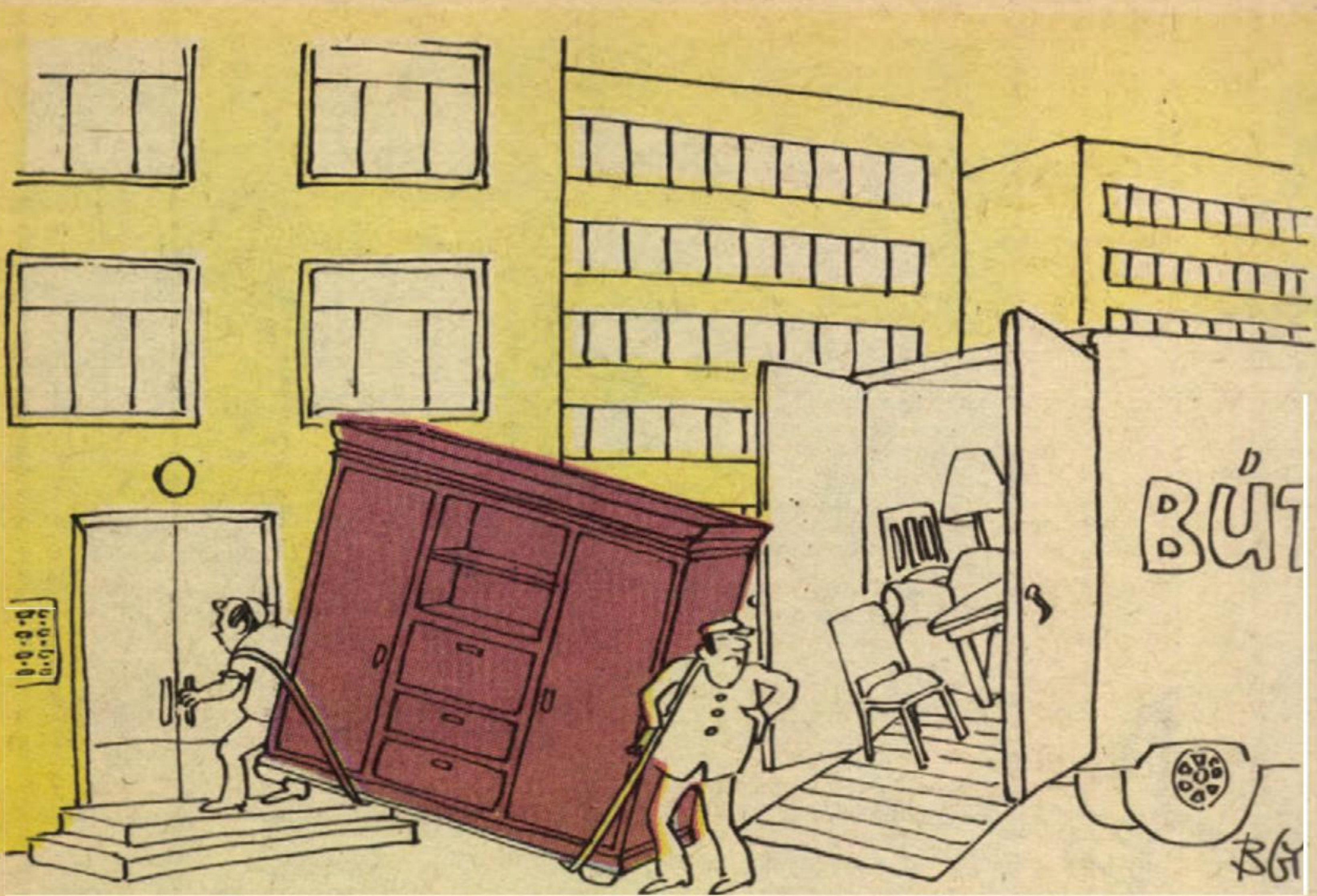

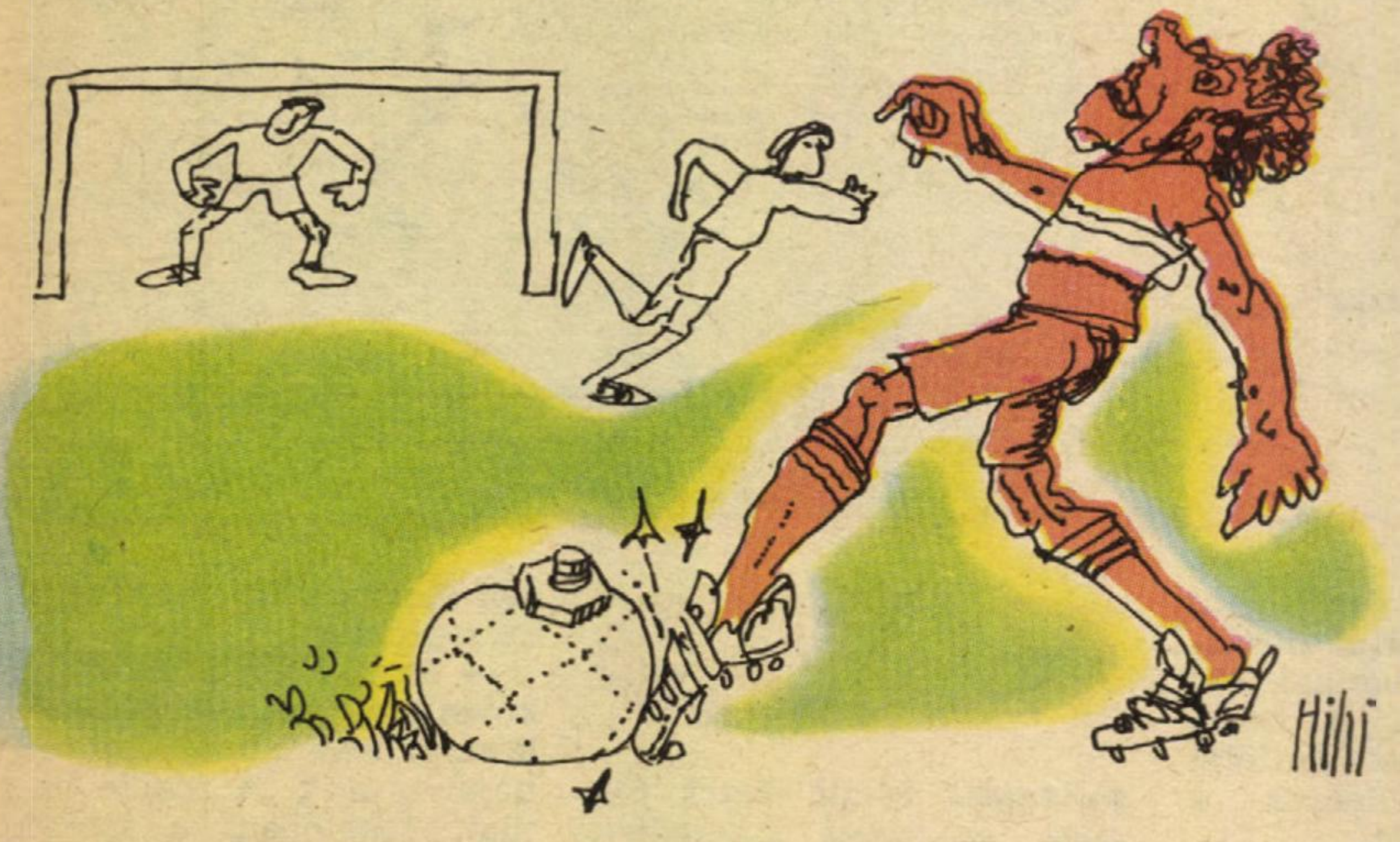

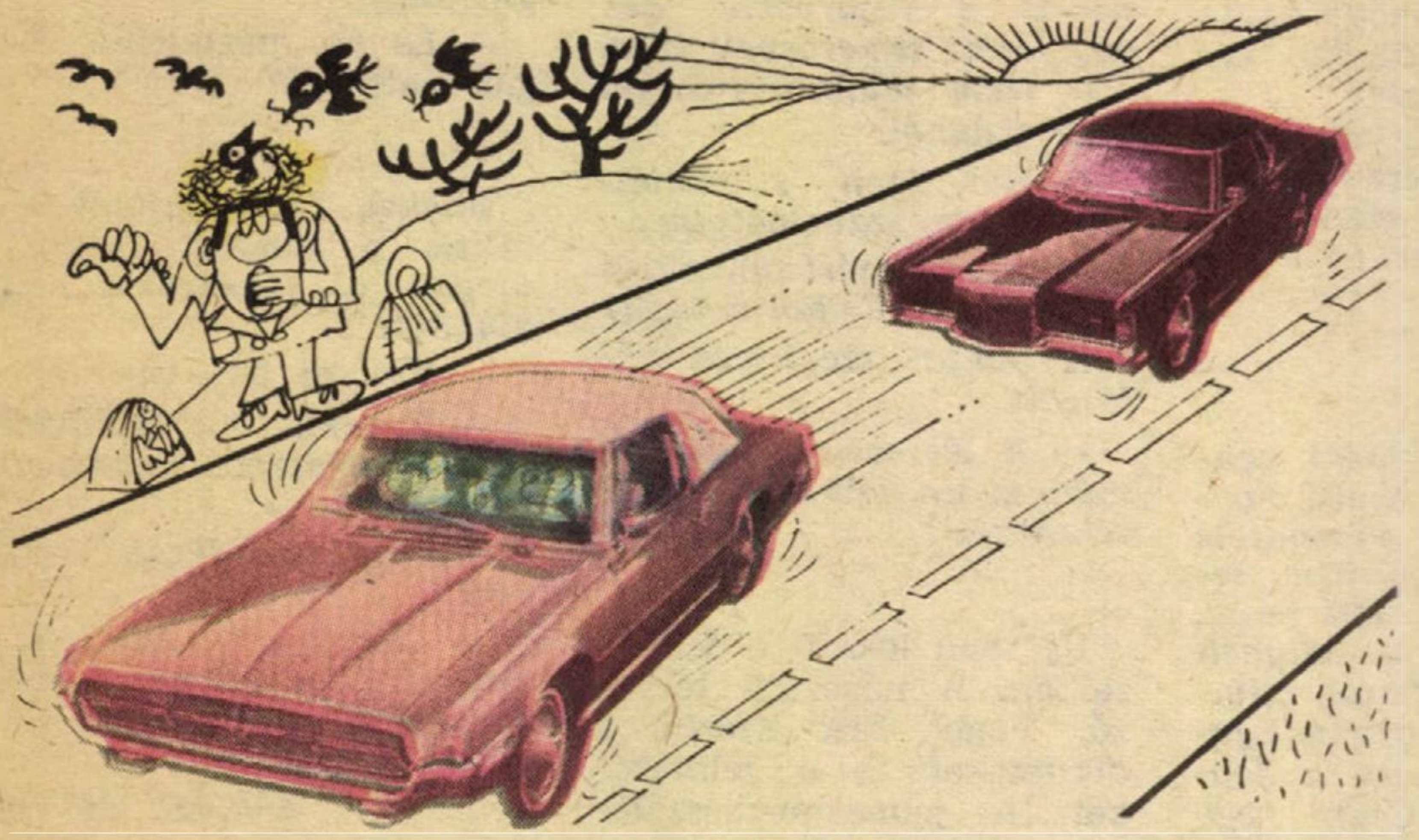

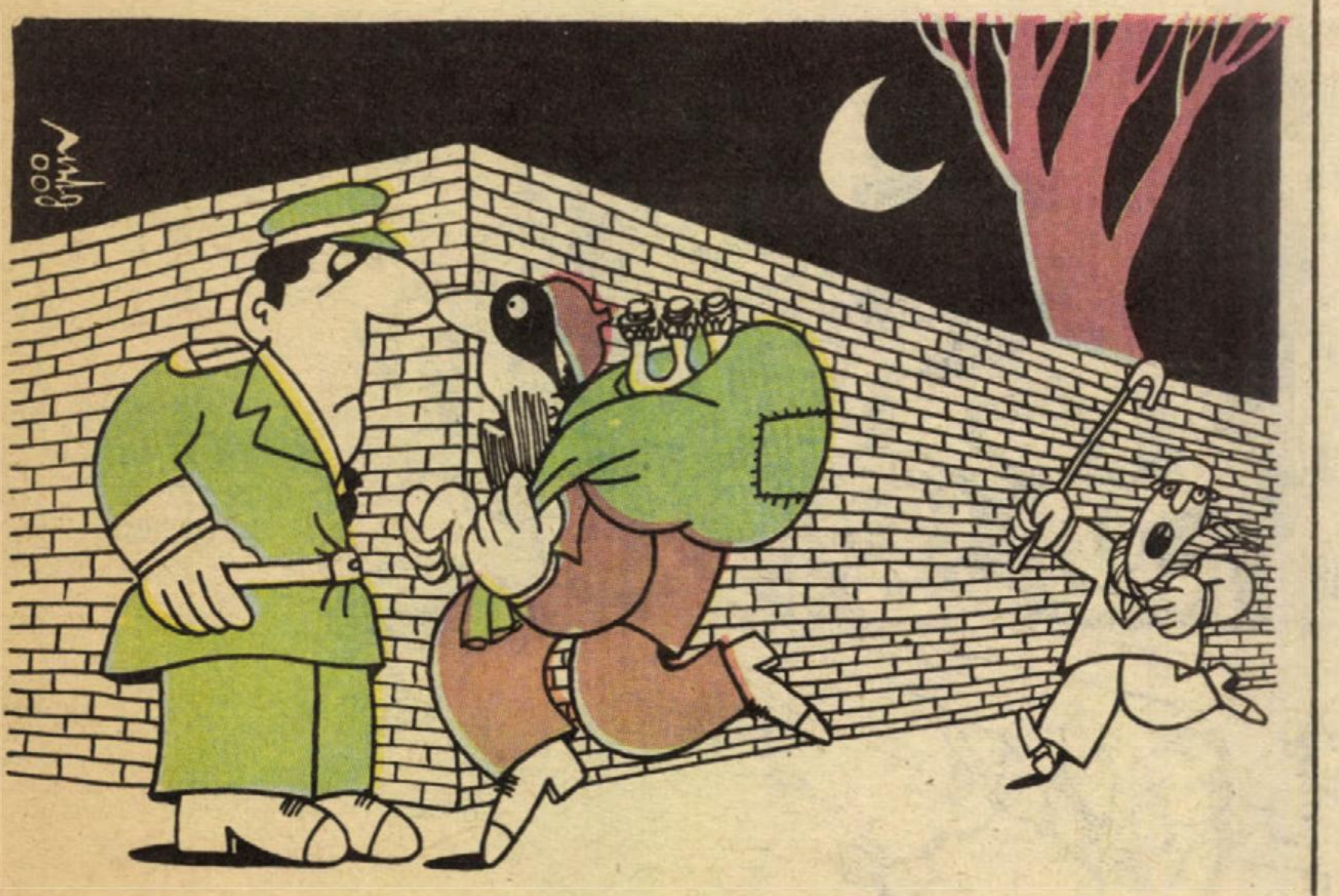

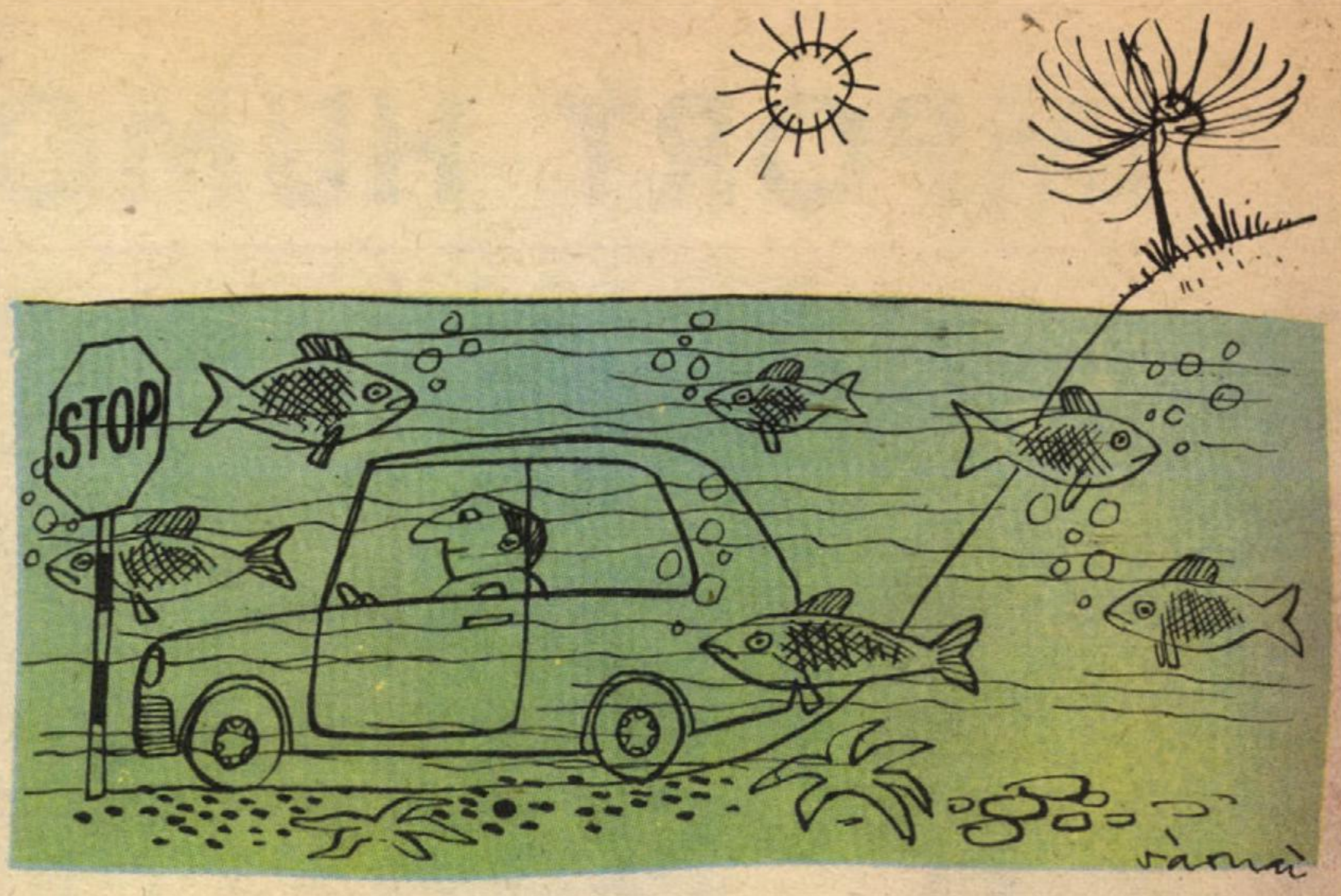

STOP

BRENNER, VÁRNAI, HEGEDÜS, FÜLÖP, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, SAJDIK

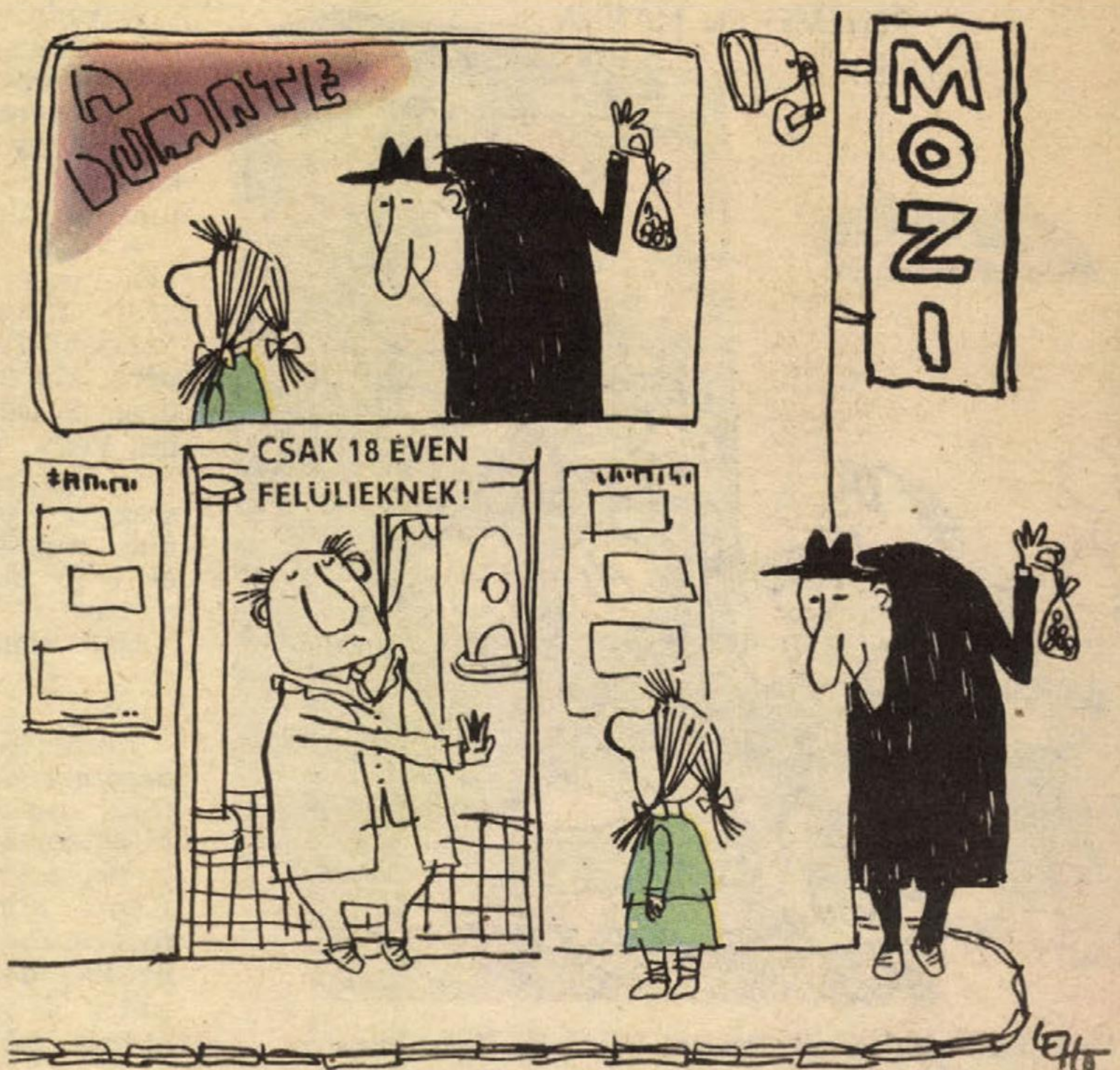
MOZI
CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK!

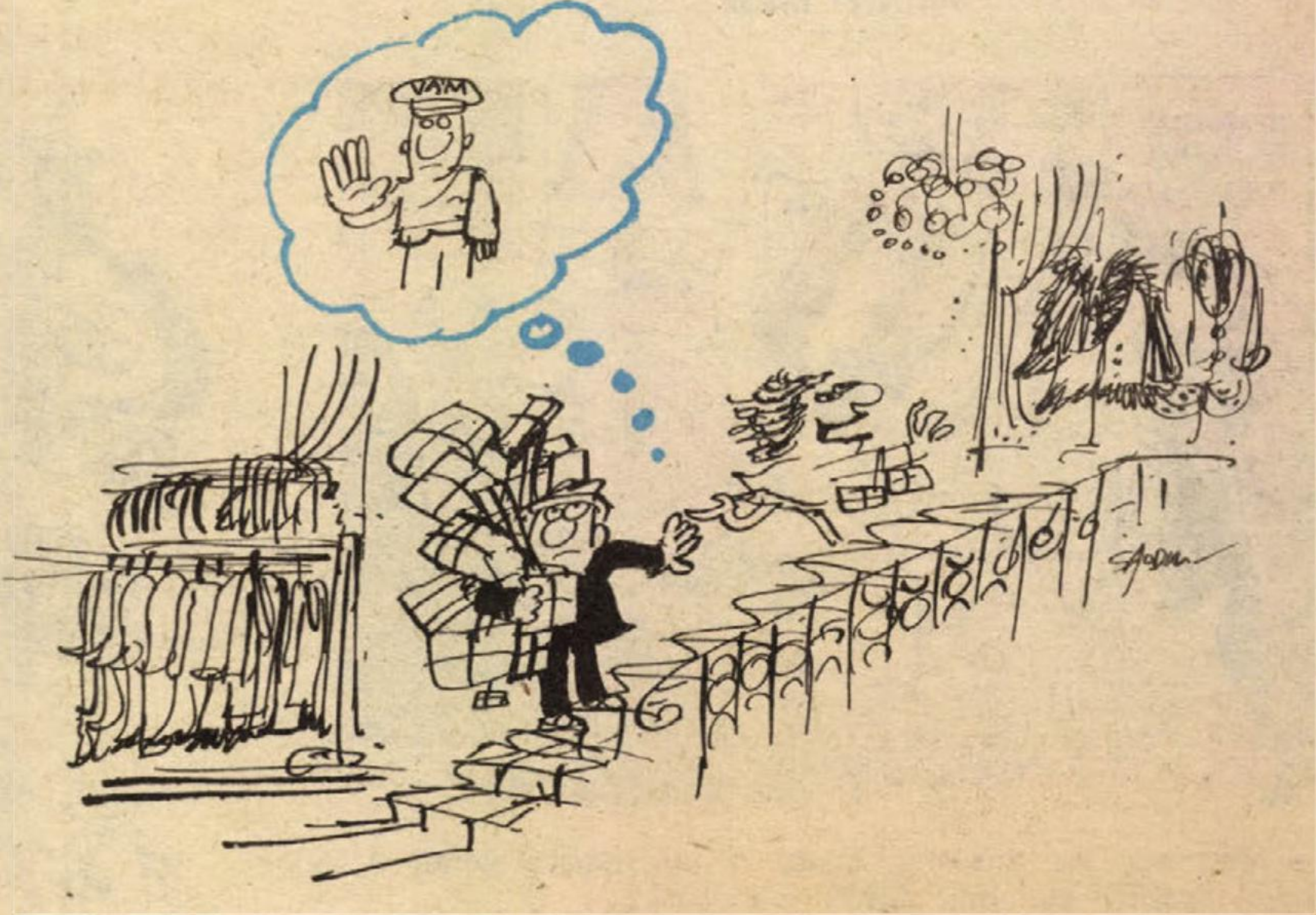

IMPORT HUMOR

BŰNBEESÉS

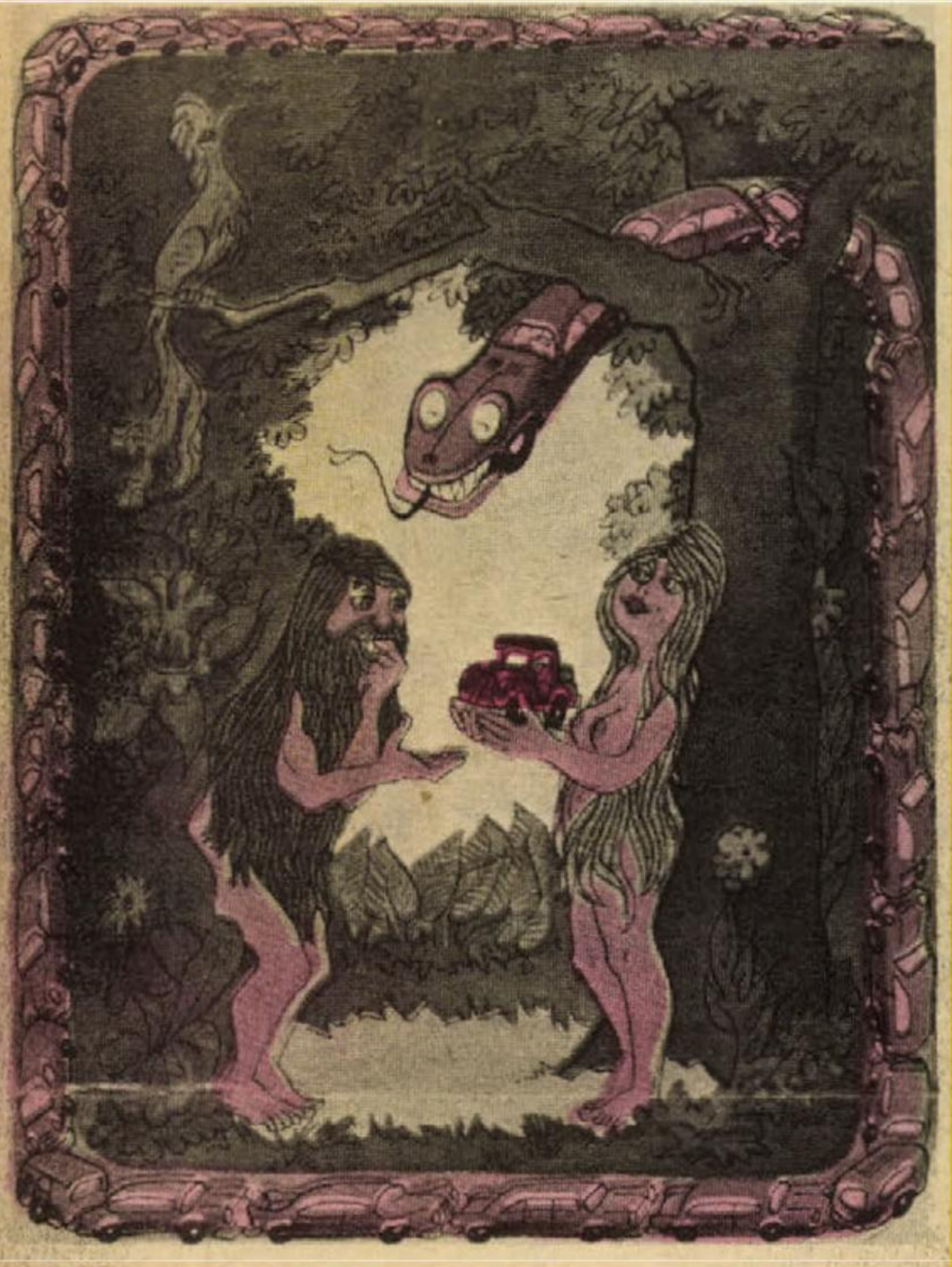

BANÁNHÁMOZÁS

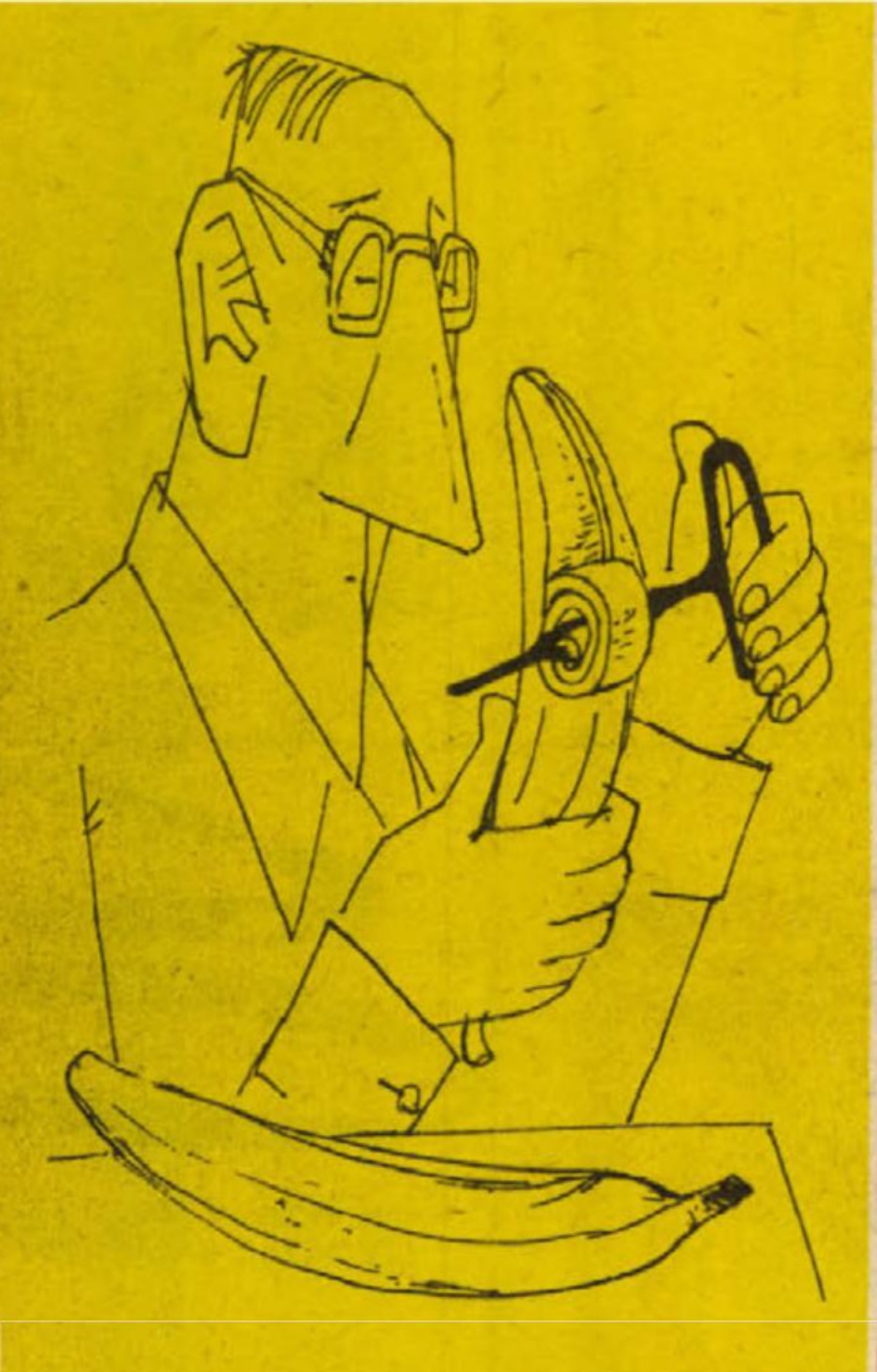

UDVARIAS FÉRJ

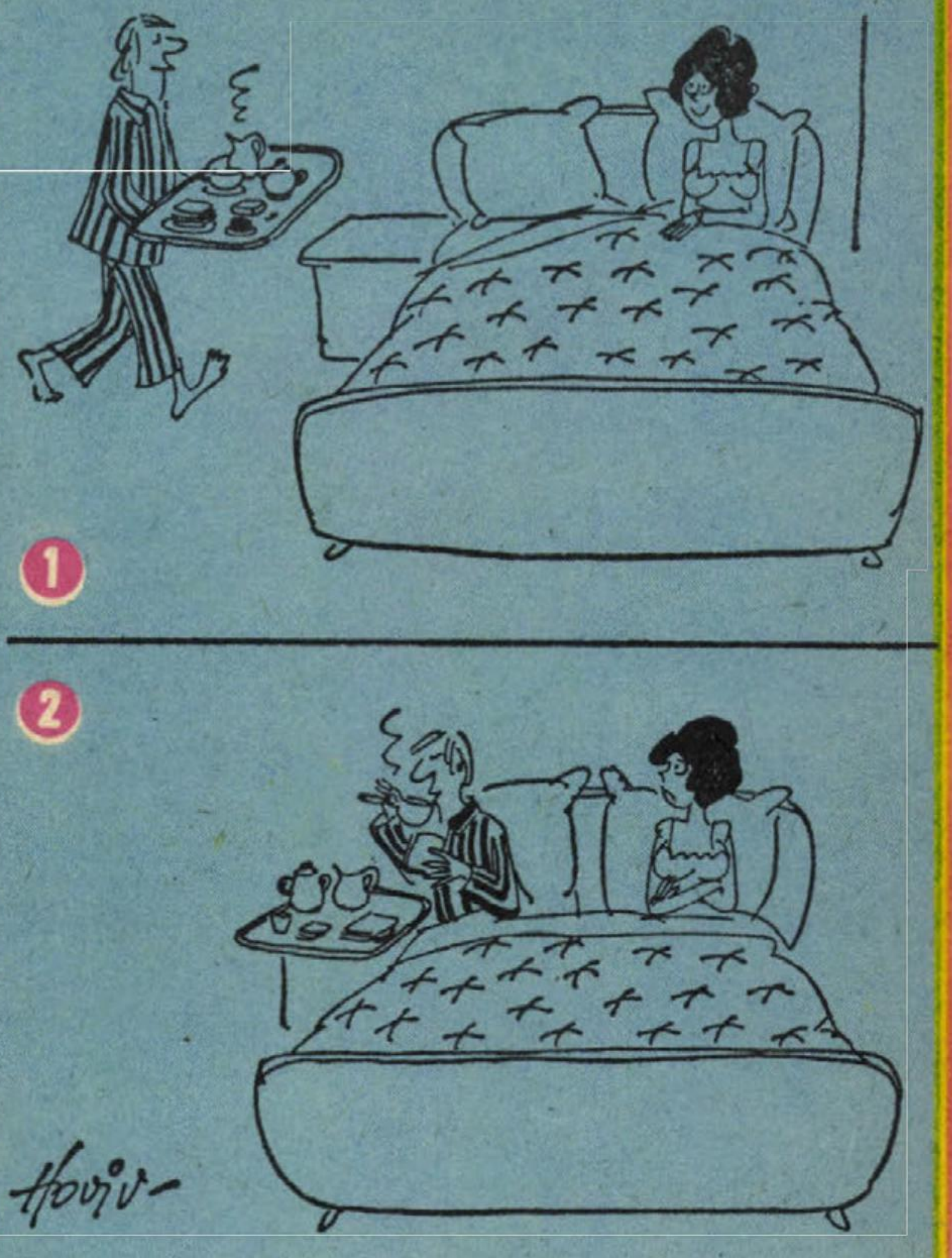

KELLEMETLEN MASINA

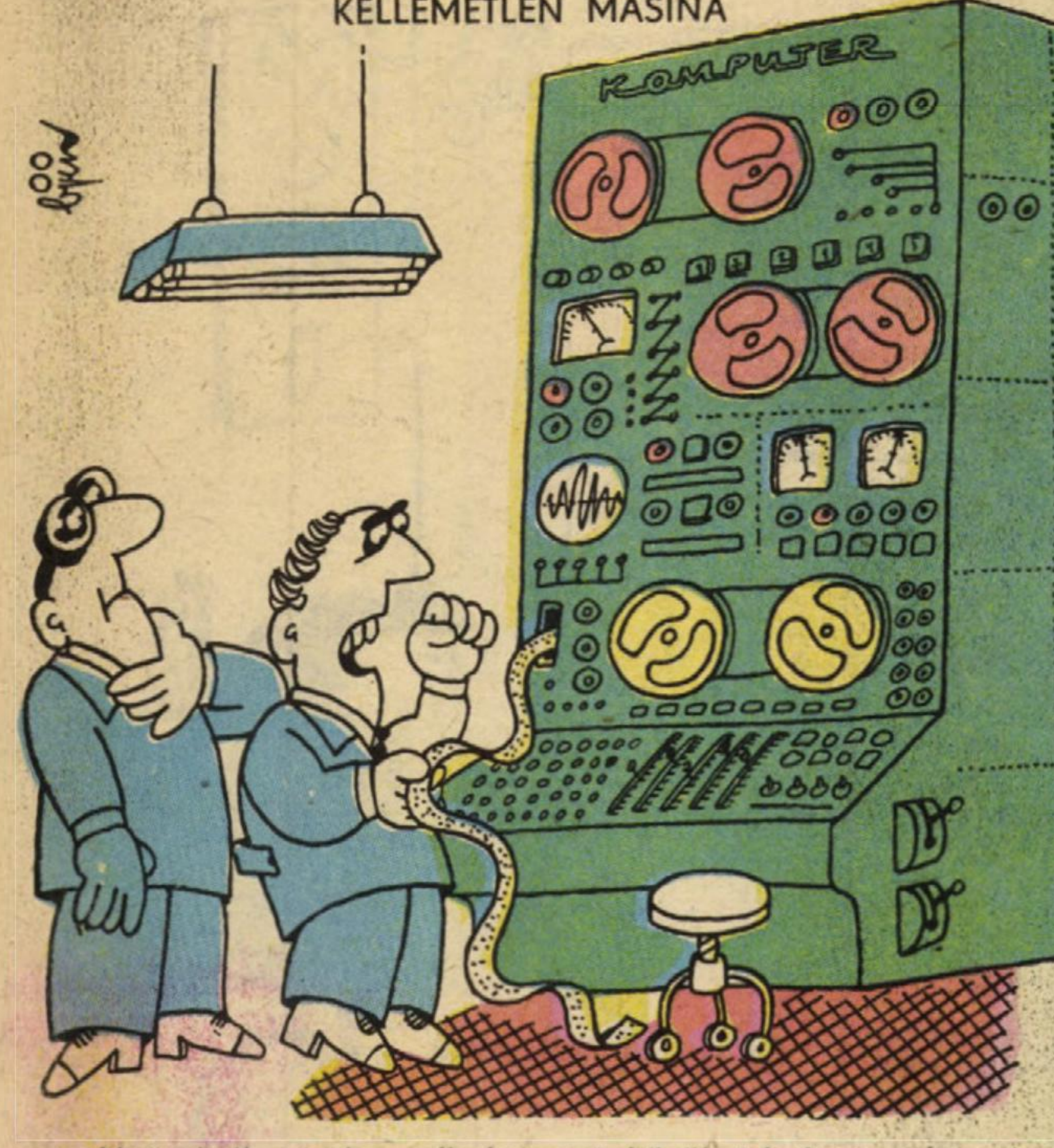

– Nem kell minden alkalommal közölnöd, hogy mennyi selejtet gyártunk!

ZSÖLLYE

A rádió „168 óra" című műsorában riportot készítettek Avar Istvánnal, aki a parlamentben is szóvá tette, hogy túl sok külföldi színészt szerepeltetnek a magyar filmekben.

A riport második felében megszólaltatták a magyar filmrendezőnőt, aki legújabb filmjének főszereplőjére Marina Vladyt hívta meg. A filmrendezőnő így indokolta döntését:

— Egy magyar munkásasszony szerepére kerestem megfelelő színésznőt, és nem akartam ismert arcot!

Hát nem vicces?!

*

Keres Emilt vidéki vendégszereplésén kinzó fogfájás gyötörte. Semmiféle fájdalomcsillapitó nem segitett, nem volt mit tenni, Keres elment a helybeli fogorvoshoz. A fiatal, szimpatikus doktor azonnal fogadta és beültette a fogorvosi székbe. Csak egy pillantást vetett Keres fogára, és máris megszületett az ítélet.

— Sajnos, művész úr, ezt azonnal ki kell húzni!... Keres fájdalmas arccal nézett a fogorvosra, aki egy kicsit ismerősnek tűnt.

— Nem találkoztunk mi már valahol?

— Hát, igen... valamikor én is szavalgattam...

— Akkor azért tűnt olyan ismerősnek! És hol szavalt?

A doktor szerényen válaszolt.

— A Ki mit tud-on! A művész úr volt az, aki kiselejtezett!...

*

Új revü készül a televízióban. A népszerű tervező, Vogel Eric készíti a díszleteket és a jelmezeket. A jelmezmegbeszélésen ismertette a terveket a szereplőkkel.

— Egy elgondolásom a következő: mindenki olyan kosztümben lenne, ami a hajához illik. A fekete hajúak feketében, a szőkék sárgában, a vörös hajúak pirosban, az őszek fehérben...

Kazal László rémülten közbeszólt:

— És én meztelenül fogok játszani?

*

Bitskey Tibor autóját leállítja a rendőr. Bitskey megáll és lecsavarja az ablakot.

— Valami baj van?

— Kérem, ön óránként 100 kilométeres sebességgel hajtott.

Bitskey csodálkozó arcot vág.

— Óránként? Az lehetetlen! Csak öt perce jöttem ki a garázsból!

Rátonyi Róbert

ALTATÓ MESE

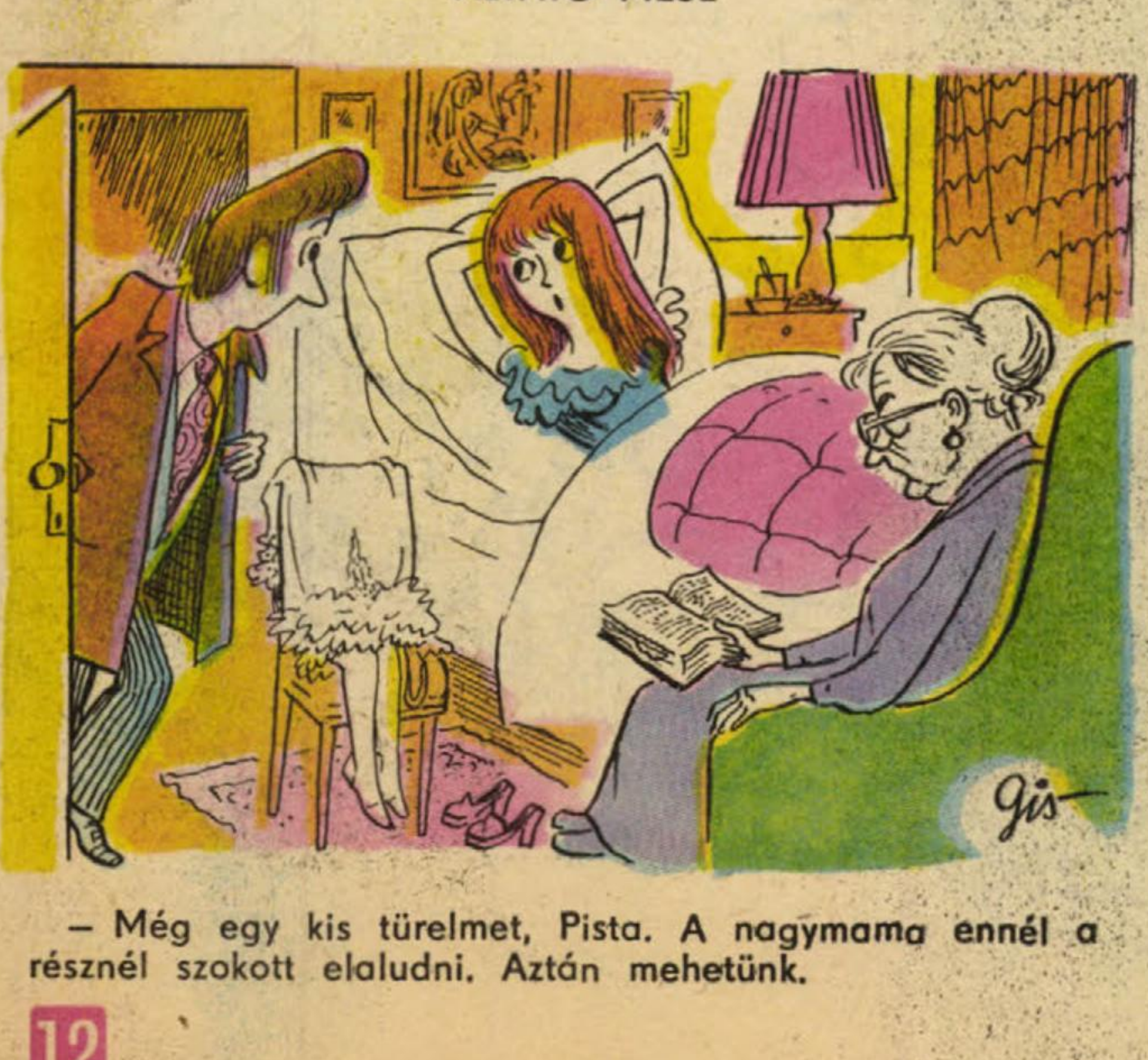

– Még egy kis türelmet, Pista. A nagymama ennél a résznél szokott elaludni. Aztán mehetünk.

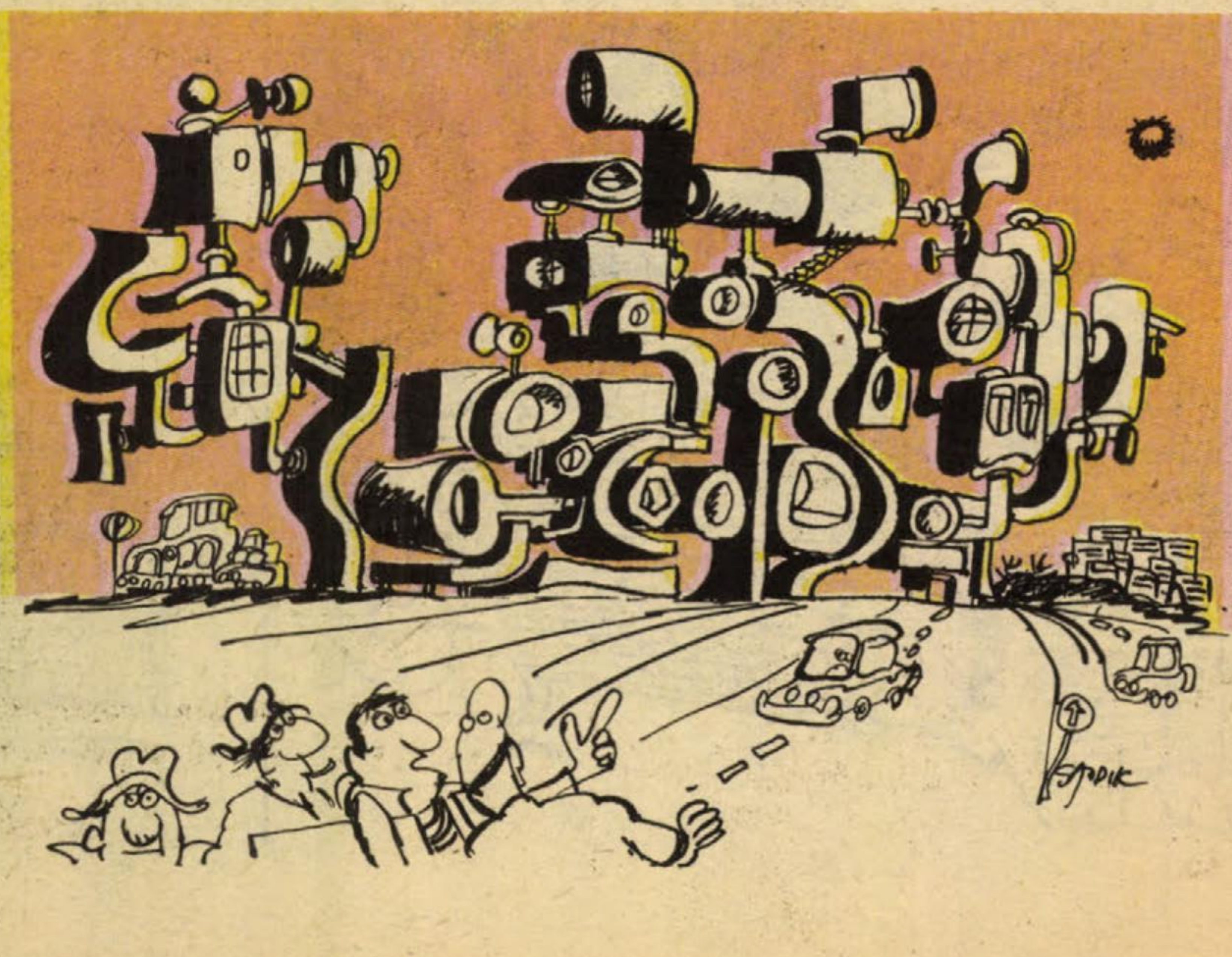

– Maguk panaszkodtak, hogy egyhangúak a lakótelepek!

FRISS HÚSKONZERV

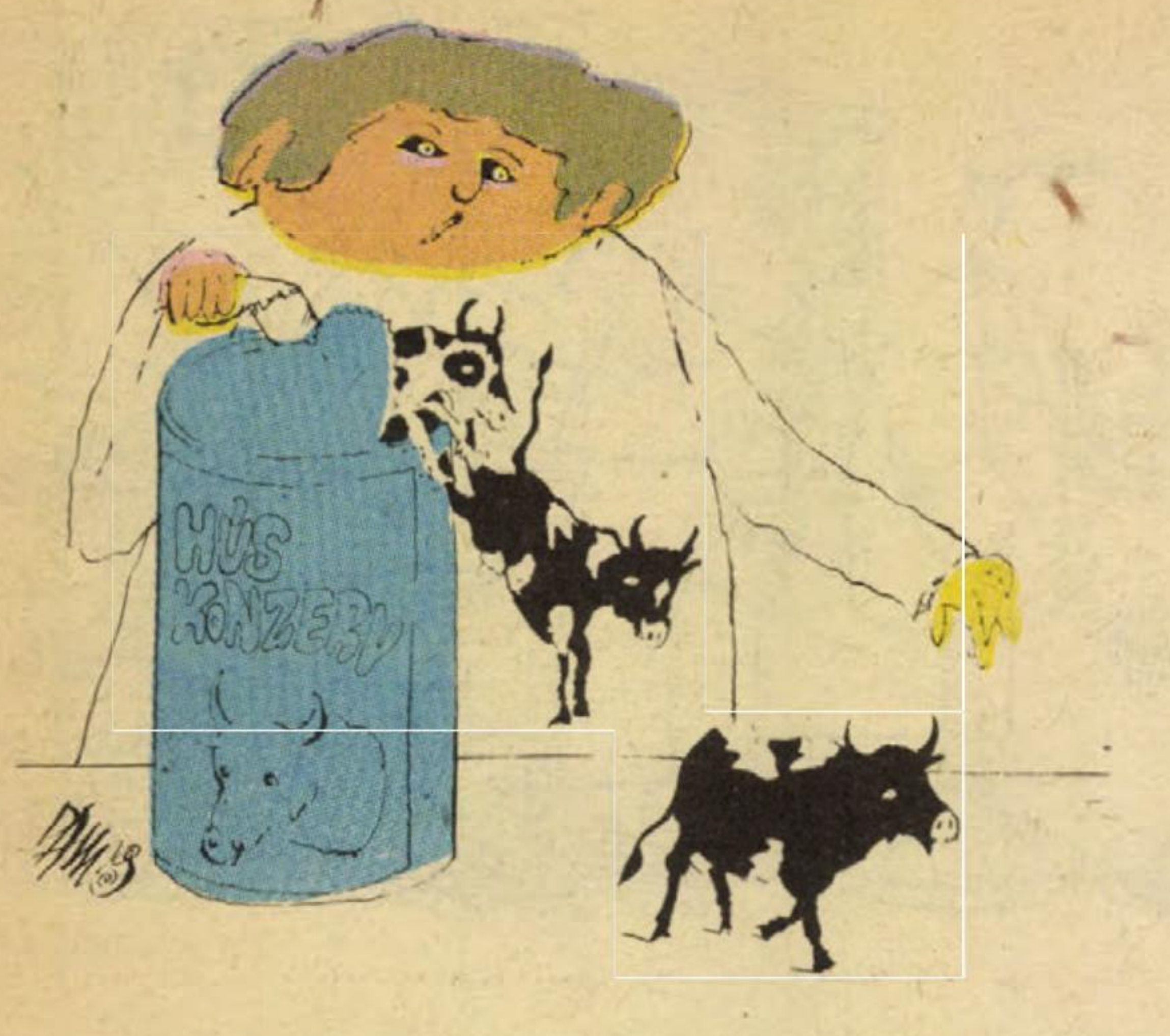

SZOBORTERV

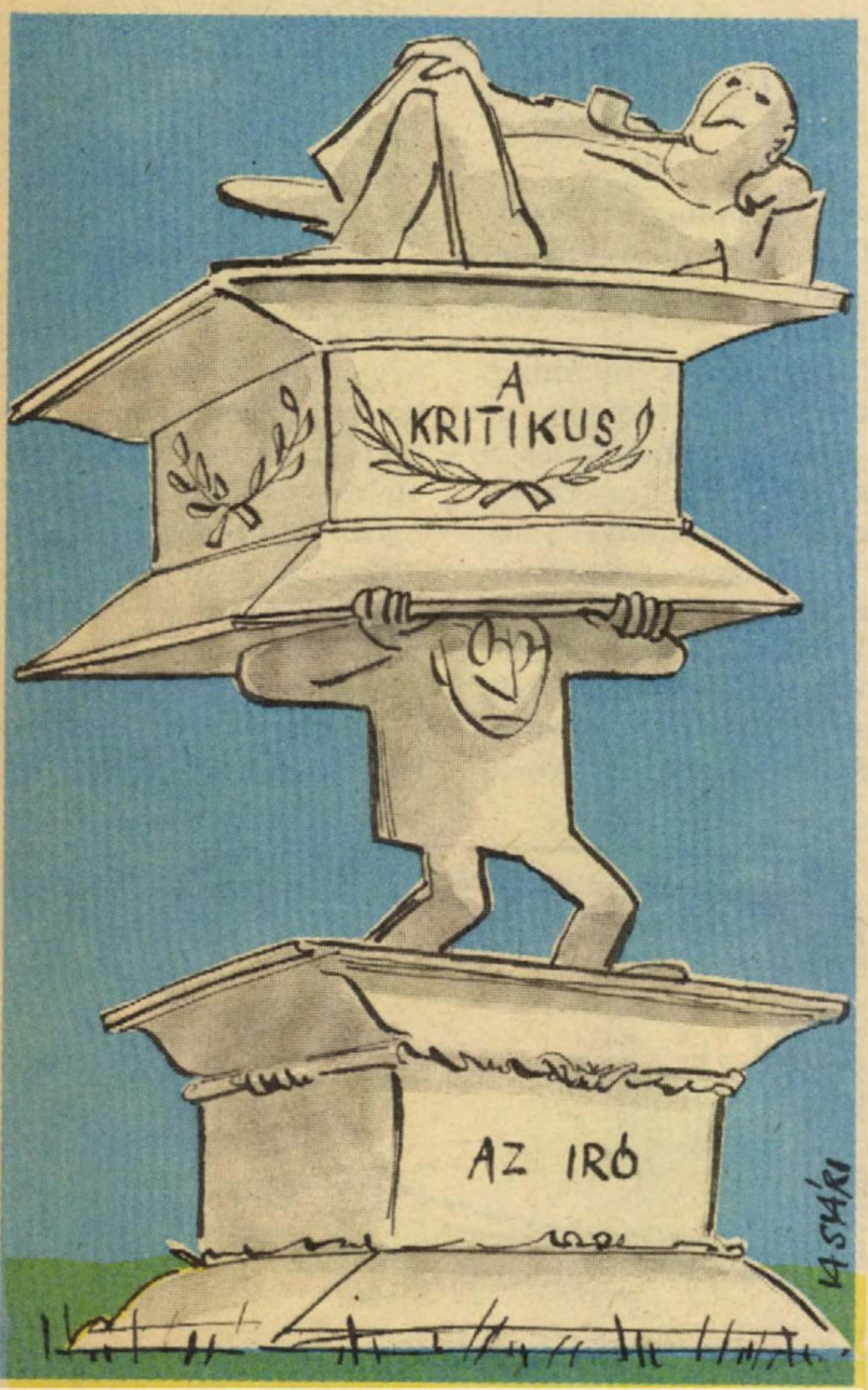

EGYENJOGÚSÁG

Olvastam, hogy közel száz belga tyúk fellázadt az ősi rend ellen és egyenjogúságot követelt. Ami egy kakasnak, az nekik is kijár, hirdették és lelkes kukorékolással köszöntötték a felkelő napot.

Eddig még nem is lett volna baj. Szívem teljes melegével melléjük álltam, hiszen híve vagyok minden haladásnak, így a tyúkok egyenjogúságának is. Már-már kezembe vettem a telefont, hogy táviratban biztosítsam őket, harcukban nincsenek egyedül, amikor odáig jutottam a tudósításban, hogy tojás helyett taréjt növesztettek.

Ejnye, akkor ezek már nem is tyúkok, hanem kakasok! Miféle dolog ez?

A rejtély hamar megoldódott. A baromfiudvar egyik deszkája, a rajta levő különleges penésszel együtt Afrikából származott, és ez a nemes penész férfi-hormonokat tartalmaz! Szegény kis kendermagosok, csupán a csőreiket élesítgették rajta, mire megkakasodtak.

Jót nevettem. Lám, hogy megjárták ezek a fránya belgák az afrikai gyarmatosítással. Íme, az imperializmus utolsó deszkája is mennyi bosszúságot okoz!

De azután elgondolkodtam. Lehet, hogy a baromfiudvar békés tulajdonosa nem is volt imperialista, egyszerűen csak vette valahol azt a deszkát?...

Manapság a kereskedelem olyan fejlett, hogy amin egyik nap még madarak csicseregnek az egyenlítőnél, az másnapra szobabútor az északi sarkon. Arra a kis penészre meg ki figyel oda?!

Mindenesetre e hír óta gyanakvással figyelem a kerítések mellett kapirgáló háziszárnyasokat, és ha bemegyek egy vendéglőbe Újházy-tyúkhúslevest enni, ragaszkodom előtte a dopping-vizsgálathoz!...

(selmeczi)

Aszongyák

hogy tömegverekedés volt egy londoni rock-koncerten.

Lehet, hogy tévedek, de eszerint ha a londoniak szívesebben járnak Beethoven-koncertekre, mint rock-koncertekre, az talán nem is a kifinomult zenei ízlésükről, hanem egyes esetekben csupán a bátortalanságukról, a veréstől való — szerintem érthető — félelmükről tanúskodik, hiszen az ember számára — ez is érthető — lényegesen nagyobb művészi élmény a Kilencedik szimfónia, mint a harmadik pofon, és meglehetősen megrázó élmény, ha nem a fülbemászó muzsika mászik a fülébe, hanem egy megvadult huligán mászik a képére, na jó, hiszen egy kis jóindulattal úgy is felfoghatnók a dolgot, hogy a verekedő huligánok így toboroznak közönséget a komoly zenének, mert akit egyszer egy rock-koncerten fejbe vertek, az a legnehezebb Wagner-zenét is könnyebbnek fogja találni, mint a súlyos testi sértést, de kár erről léhán élcelődni, mert ha ez a koncert tömegverekedés gyakori — illetve még gyakoribbá válik —, az óvatos rendezők még azt is meg fogják követelni, hogy a botfülűek a fülük botját is tegyék be a ruhatárba, de ez még mind semmi, lelki füleimmel — ha van lelki szem, miért ne lehetne lelki fül is? — már hallani vélem a párbeszédet:

— Jössz a koncertre, Jack?

— Nem megyek, Bill, inkább a bokszmeccsre megyek.

— Miért?

— Mert jobban szeretem az ökölcsapásokat nézni, mint kapni.

(gergely)

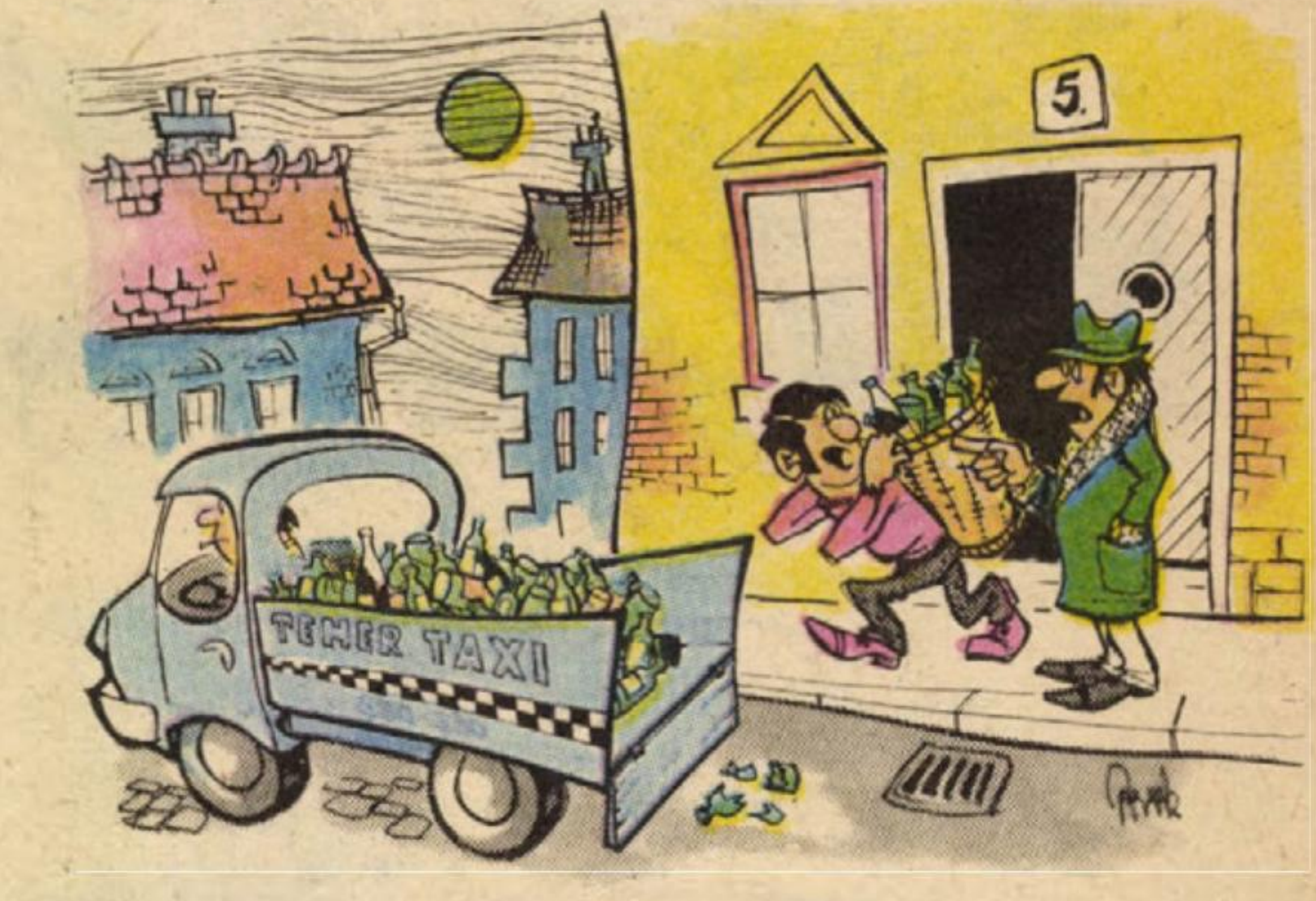

– Ennyi fogyott szilveszterkor?
– Igen, tudja, az idén kevesen voltunk!

MALÖR

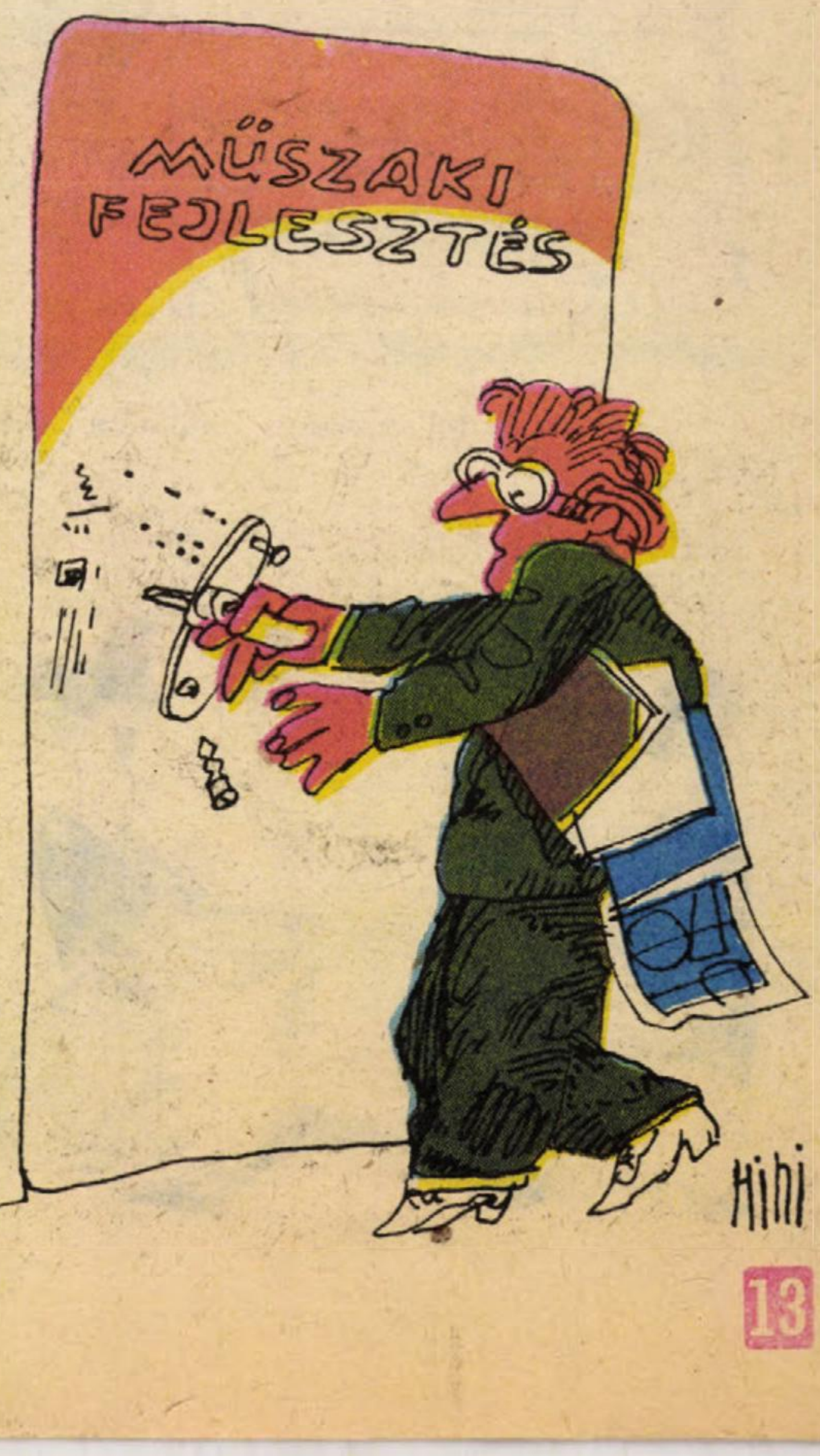

HIRDETÉS HIRDETÉS

NE TÖRJE SZÉT!

20 ÉVES A
SPORT JÁTÉK
hangszer ajándék
FŐBUHA
BUDAPEST
BÚTOR
FŐVÁROSI
BÚTOR-HANGSZER-SPORTSZER
KISKER VÁLLALAT

HASZNÁLT HANGSZEREIT MEGVESZIK
A FŐBUHA SZAKÜZLETEK:
VI., LENIN KÖRÚT 61.
VII., RÁKÓCZI ÚT 60.

VÁLLALATI BUSZ

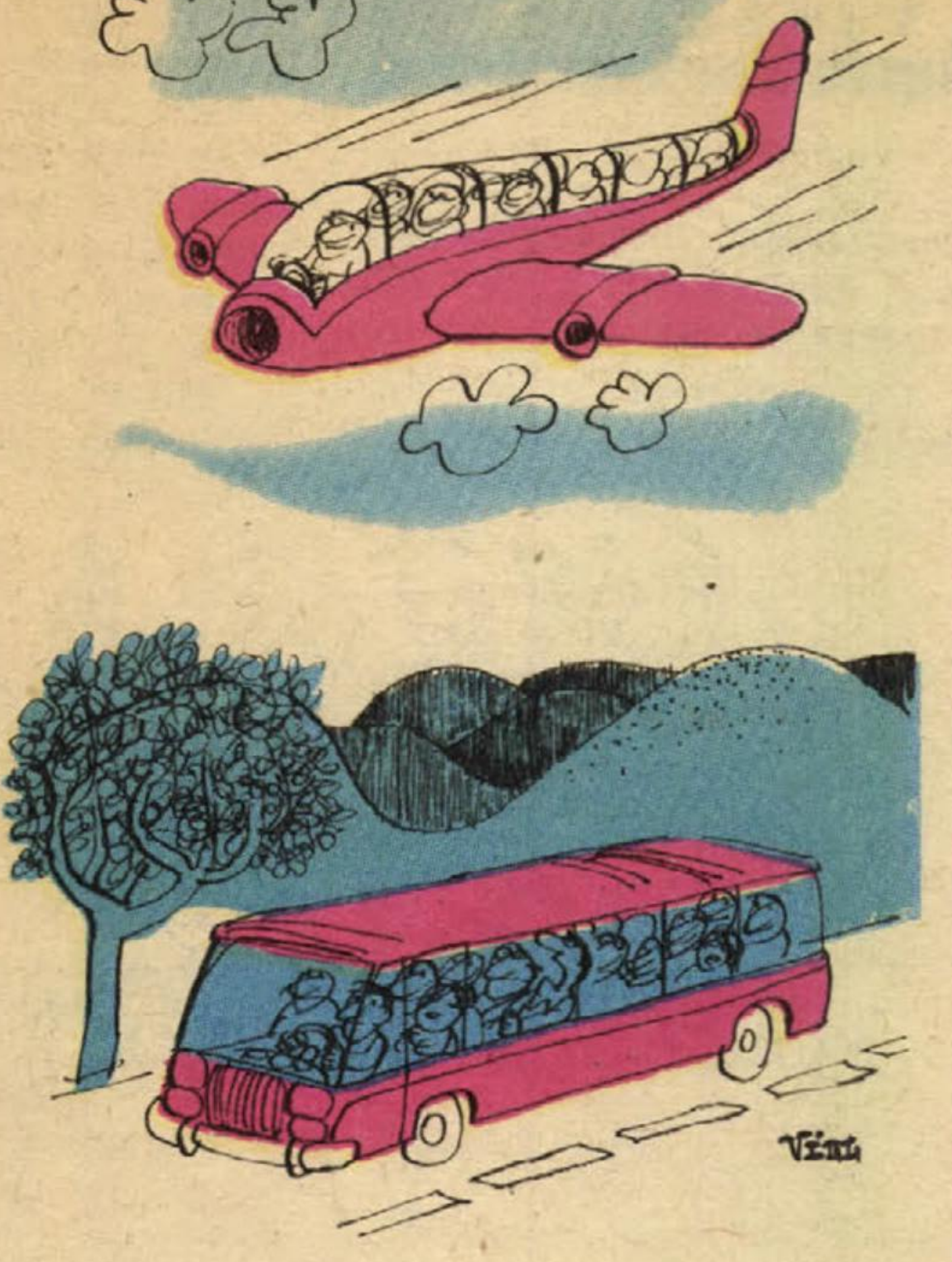

– Tessék! A szomszéd vállalat légibuszt vásárolt!

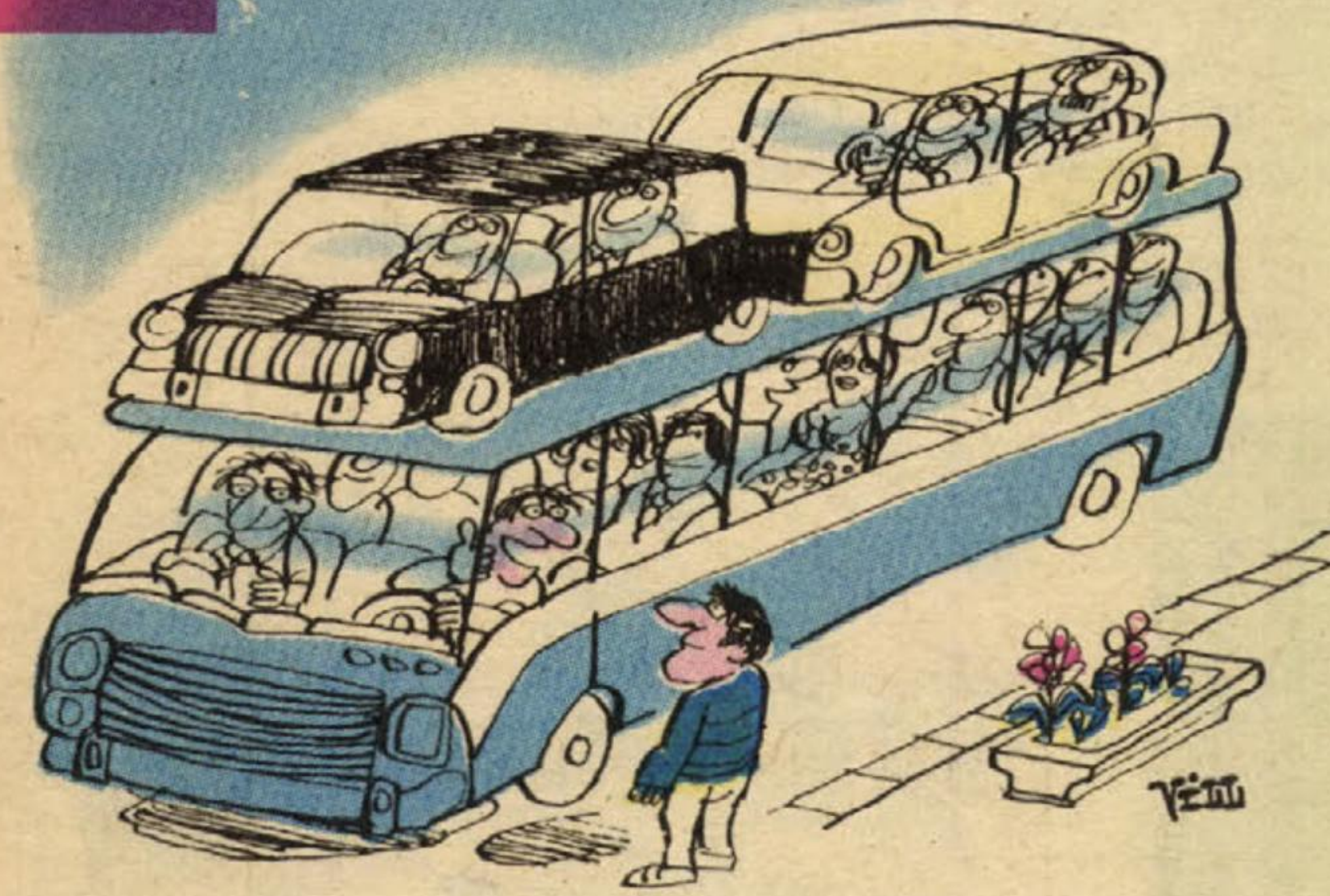

– Velünk jönnek a nagyfőnökök is.

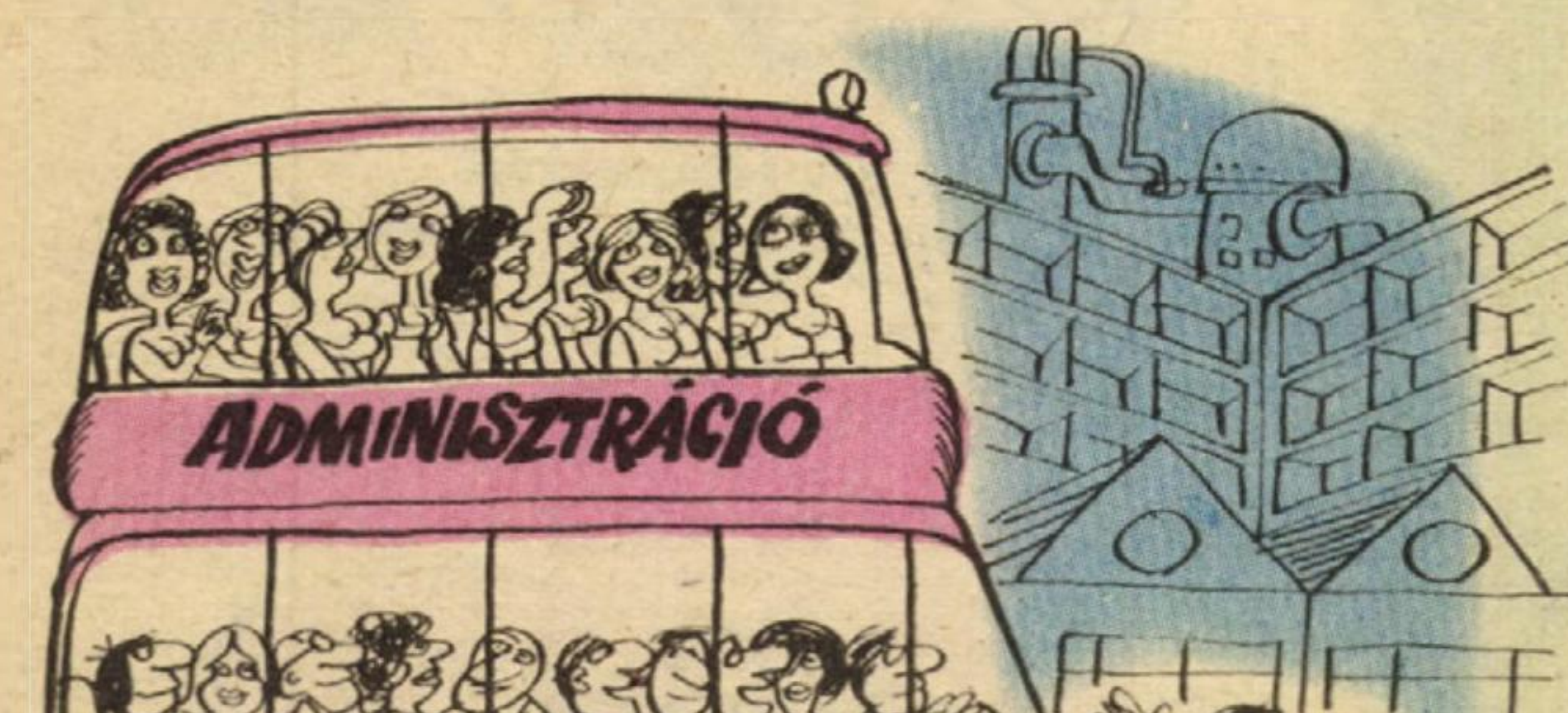

– Mi emeletes autóbuszt vásároltunk . . .

Földes Vilmos rajzai

TALPON-ÁLLÓ

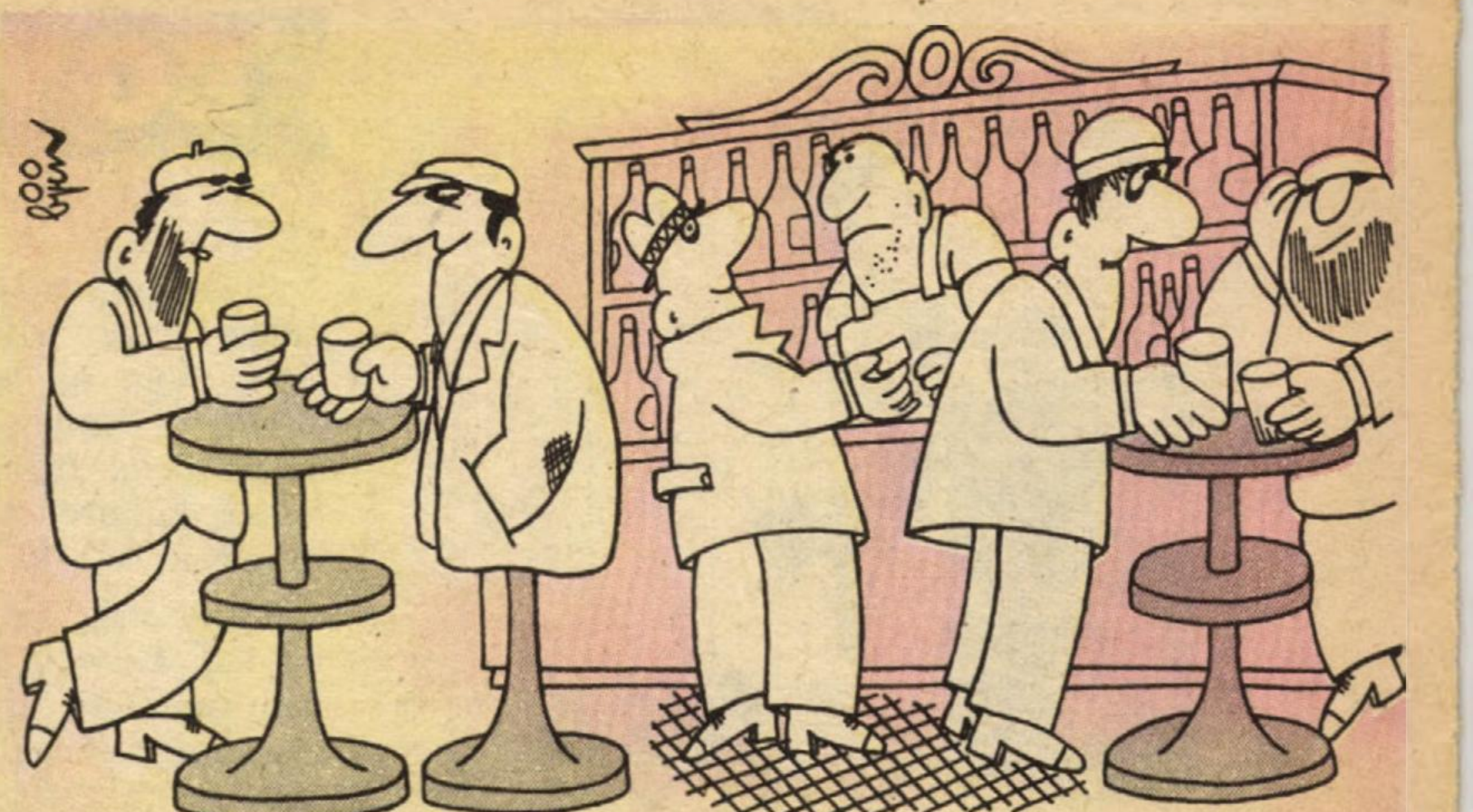

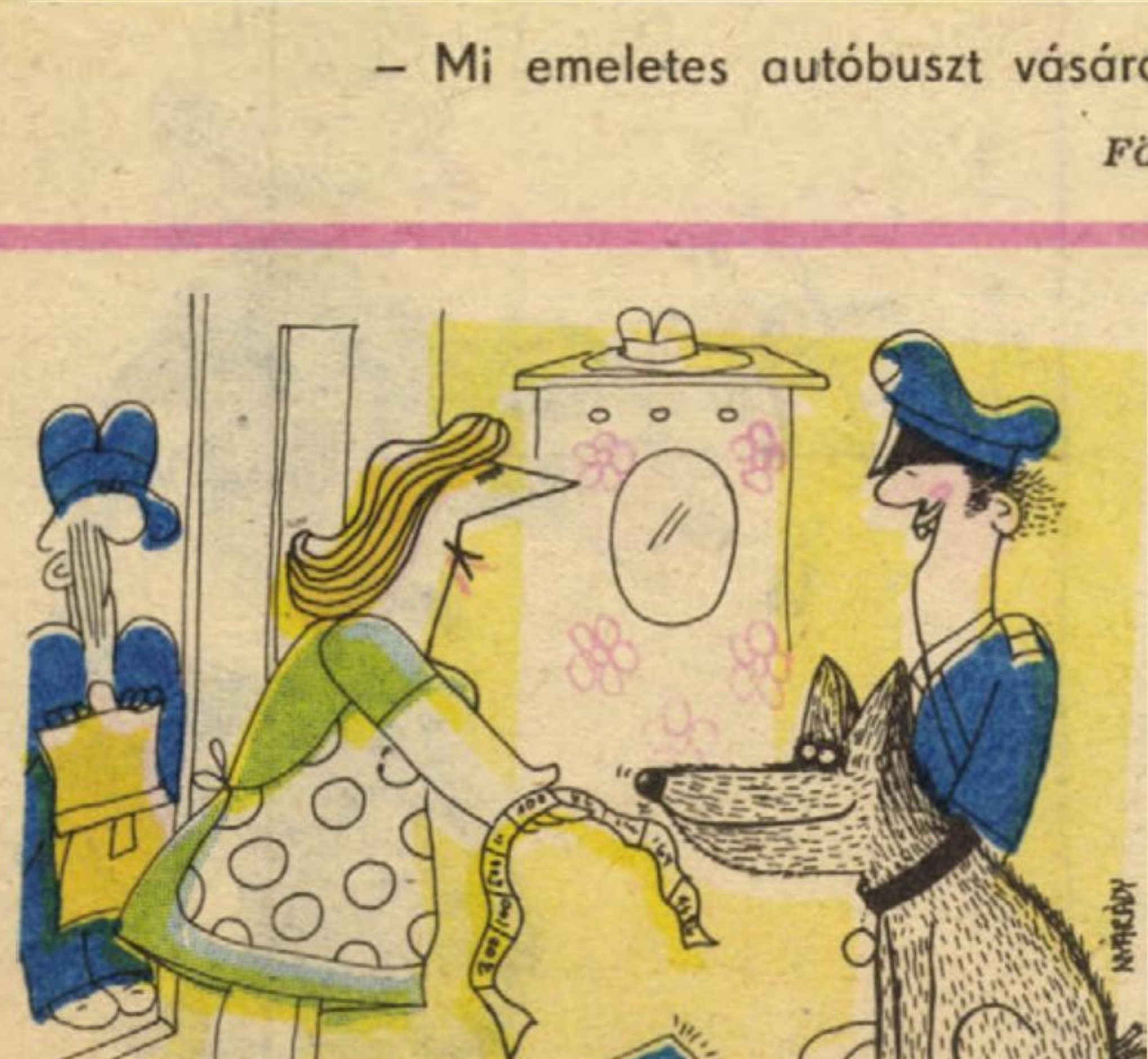

FIZETÉS-NAP

– Szimat, tyutyukám!

MISZTIKUS TÈVÈK

Afölötti örömöm, hogy a legelső KERAVILL-ban, ahová betévedtem, azonnal kaptam egy Lambda 848 típusú televíziókészüléket, korainak bizonyult. A gép tulajdonképpen üzemzavar nélkül működött, s híréhez méltóan szép, tiszta képet és hangot adott. Csak az volt a furcsa, hogy az általam vett műsor egyáltalán nem egyezett a műsorújságban közzétett programmal: ismétlésként ható régi számokat láttam, olyanokat, amelyeket már korábban is végignéztem a képernyőn. Telefonáltam a televízió műsorszerkesztésének, ahol csodálkozva és hitetlenkedve hallgatták a műsorváltozásokkal kapcsolatos panaszomat, sőt erősködésemre a kagylót is lecsapták. Ezek után a szervizhez fordultam: el is vitték a készüléket, mint utóbb megtudtam, egyenesen vissza a gyárba. És egészen fantasztikus dolog derült ki.

Megállapították, hogy gyári hibás a készülék. A gyár — erős exportkötelezettségeire való tekintettel — feszített tempóban állítja elő a hazai piacon csak ritkán és nehezen kapható Lambda 848-asokat. Terv szerint, szinte percnyi pontossággal készülnek el beütemezett mennyiségben a kitűnő gépek. Valahogy azonban egy kisebb széria csaknem kéthónapos késéssel került ki a gyárból, s a gépek igen érzékeny szerkezete megsínylette ezt a szokatlan lemaradást. Ezért volt az, hogy az én készülékem, amely ebből a szériából került ki, csak mintegy kéthónapos késéssel vette az adásokat. A kipróbálásnál a gyárban nem vették észre a hibát, hiszen a gép kifogástalan képet és hangot produkált, a hivatalos műsorral pedig nem egyeztették az adást.

A készüléket nyomban kicserélték. Csakhogy az új gép is rendellenesen működött. Amikor Ereky Amádé költeményei helyett hazai öszvértenyésztésünk időszerű feladatairól hallottam ismeretterjesztő előadást, még nem fogtam gyanút. Amidőn azonban a Fertő tó Szépe 1976 címmel meghirdetett szépségversenyre benevezett ifjú hölgyek seregszemléje helyett a szegedi boszorkányégetések indítóokairól szóló tudományos előadást kellett végigülnöm, utána megint csak a szervizhez fordultam segítségért.

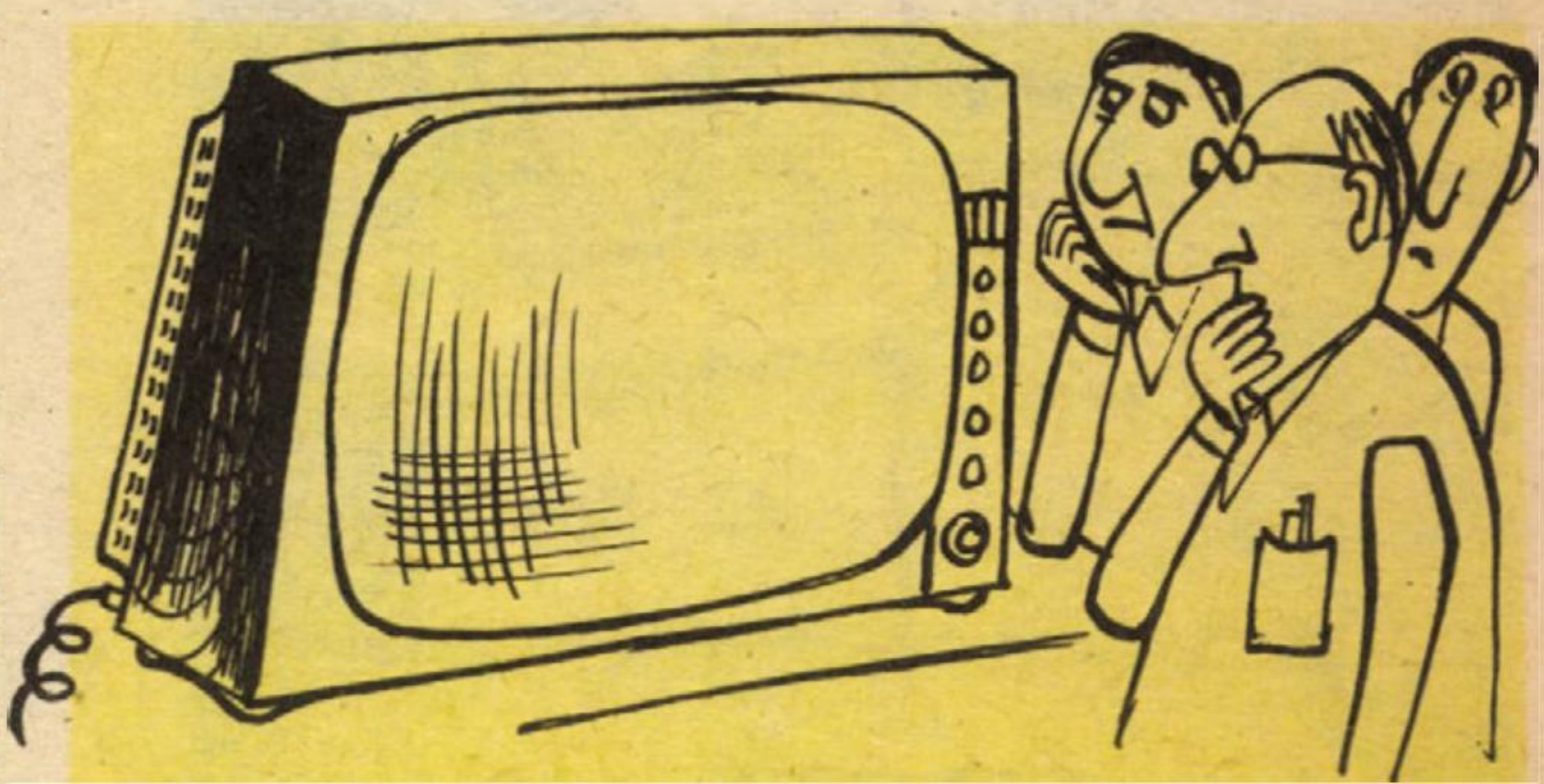

Ezúttal még az előzőnél is fantasztikusabb eredménnyel végződött a kivizsgálás. Kiderült ugyanis, hogy ez az újabb gép is hibás volt. De ez nem elkésve, hanem egészen szokatlan módon, a tervezett időpontnál több héttel korábban került le a szalagról. Ennek következtében a rendkívül érzékeny készülék most azt a műsort adta, amelyet a televízió stúdiójában már felvettek ugyan, de még csak hetek múlva szándékoztak sugározni! . . . Vagyis az én tévém nemcsak a múltba, hanem a jövőbe is látott . . . Természetesen azonnal kicserélték ezt is, és most végre egy szabályosan működő televíziókészülék tulajdonosa vagyok.

. . . Amikor ezt a különös történetet először meséltem el társaságban, mindenki furcsán gyanakodva nézett rám. Elsősorban állt ez Remete elektromérnökre, aki gúnyos pillantásait nem is próbálta rejtegetni.

— Mérnök úr — próbáltam zavaromban magyarázkodni —, megértem, hogy ön műszaki képzettségénél fogva egy szót sem hisz az egészből; nyilván én is így lennék vele, ha mástól hallanám ezt a történetet. Elutasítok magamtól minden misztikumot, sohase hittem semmi természetfölöttiben. De mit csináljak, ha így igaz minden, ahogy előadtam? Az első gép késett, a második pedig sietett . . .

Remete mérnök változatlanul gúnyos tekintetet vetett rám.

— Nem arról van szó — mondta azután —, hogy kétségbe vonnám a kései vagy az idő előtti vételek hitelességét. Elvégre a technika mai állása mellett az ilyesmi már nem elképzelhetetlen. De azt, hogy a gyári hibás tévét a gyár vagy a szerviz magának csak olyan könnyen kétszer is kicserélte, minden huzavona nélkül — azt mesélje a sarki gesztenyés néninek, ne nekem! . . .

Heves Ferenc

AZ ELSŐ SÉRTÉS

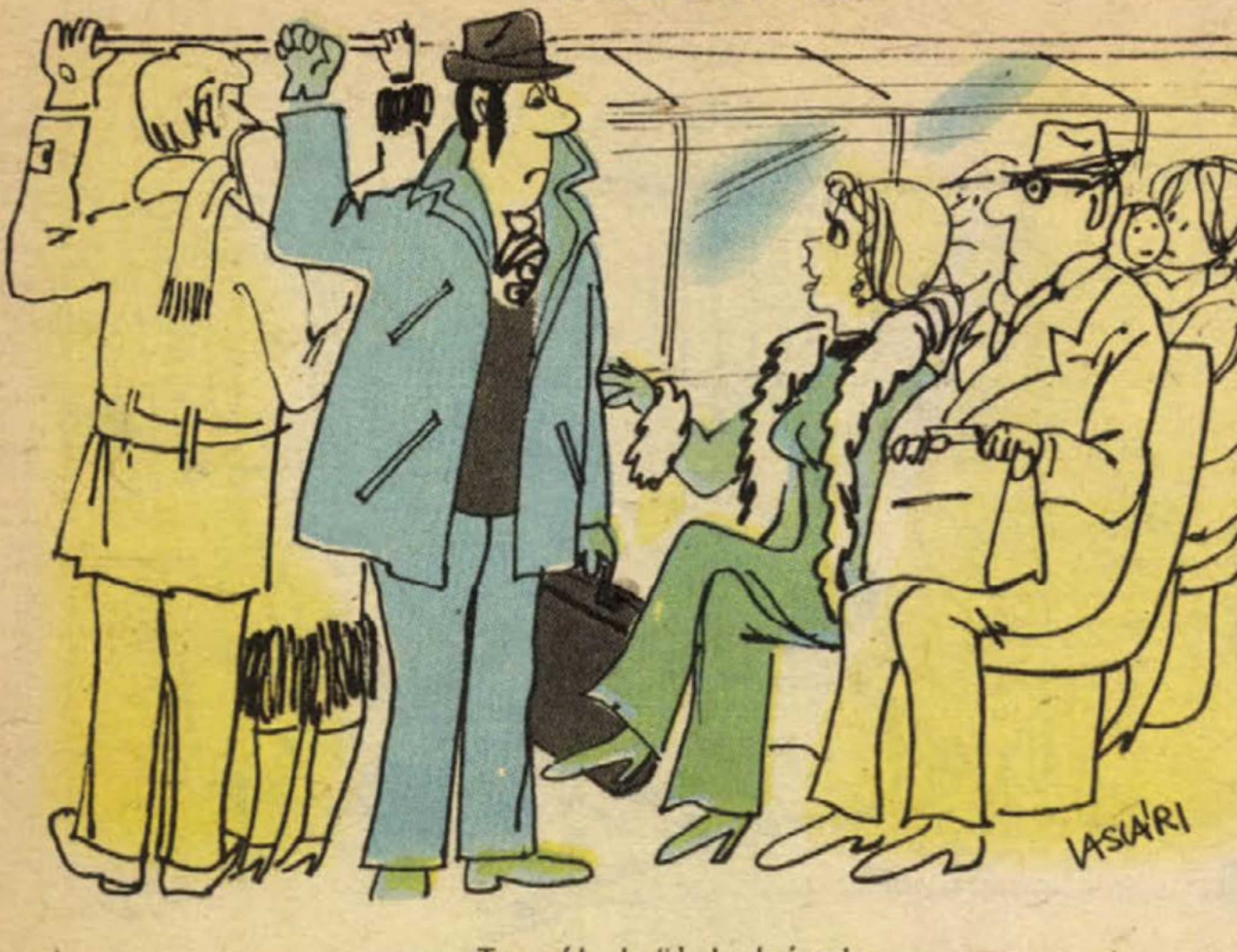

– Tessék leülni, bácsi . . .

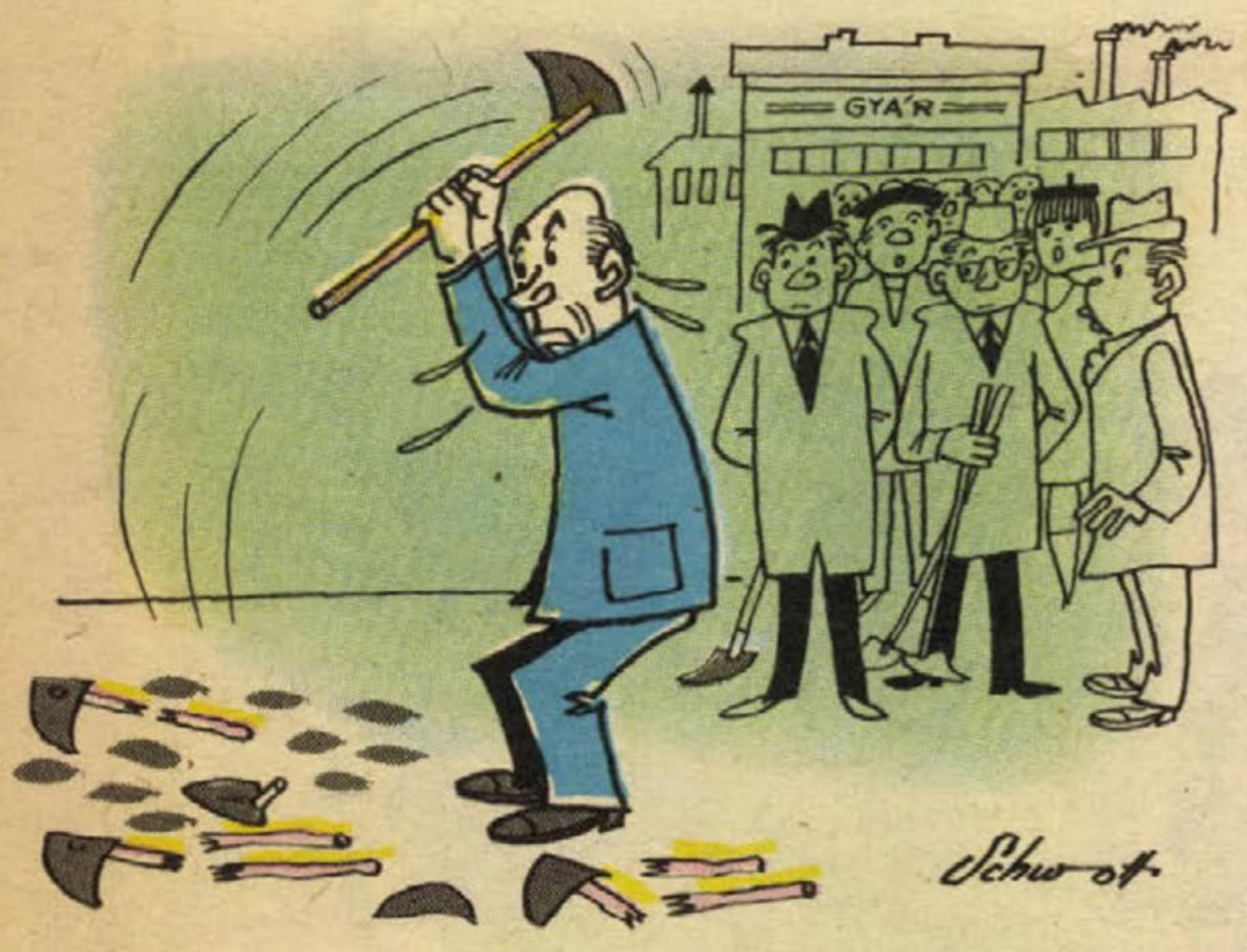

ELSŐ KAPAVÁGÁS

– Itt fog felépülni a legkorszerűbb kéziszerszám üzemünk.

VIZSGAIDŐSZAK

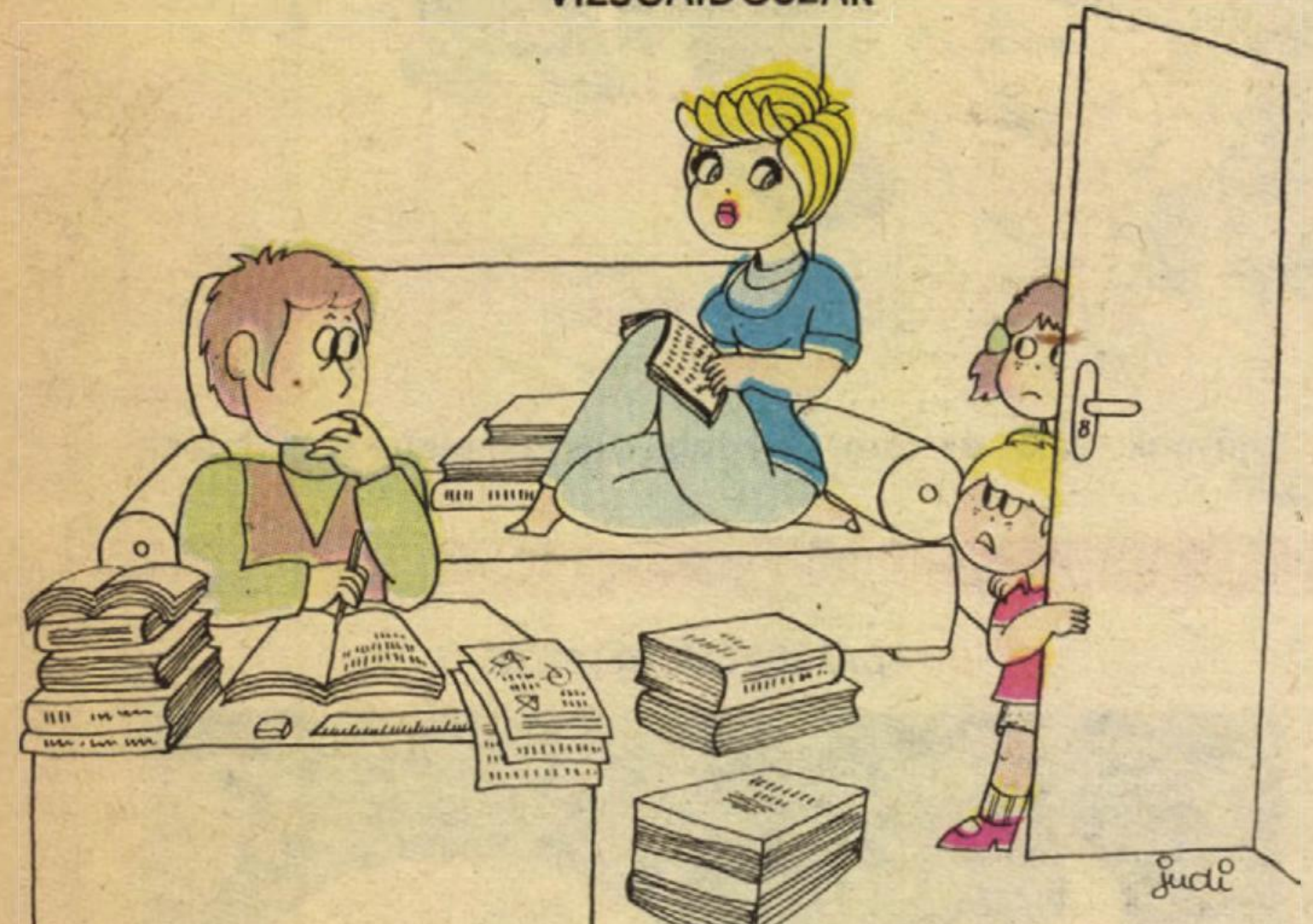

– Melyikőtöknek van annyi ideje, hogy az intőnket aláírja?

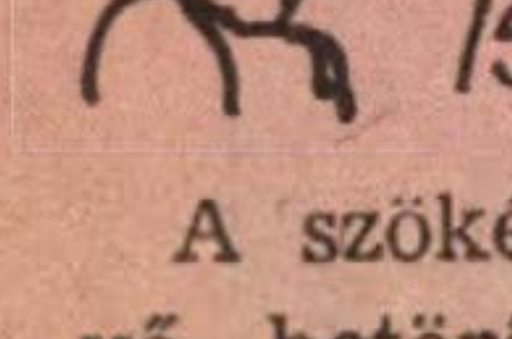

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A szökésben lévő betörő megáll a körözését és a nyomravezető részére ígért jutalmat hirdető plakát előtt. Méltatlankodni kezd:

– A fene egye meg, hogy romlott az ázsióm! Legutóbb 10 000 dollár volt a jutalom, most meg csak ötszáz.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-01 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

Erkel Ferenc

egy alkalommal végighallgatni kényszerült egy kezdő komponista „Altatódal” című zongoradarabját. — Ugye, tehetséges mű? — kérdezte a zeneszerző apja Erkeltől. Mire ő így felelt: — Vízszintes 1. — függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

13. Anyagi jólétet biztosít
14. Egy „szakkifejezés” pl. az ultijáték köréből is
15. Kerti virág
17. L. T.
18. Ismét
20. Az alumínium vegyjele
21. Katonai rang
24. Kicsodák?
25. Egy Somogy megyei tájegység neve
28. Gyújtóbombák töltőanyaga
30. Férfinév
31. Öregasszony nem valami tisztelettudó megszólítása
32. Knock out
33. Zola egyik remekművének címe
36. Semmi — franciául
38. Y. N.
39. Nagy költőnk
40. R
42. Satöbbi
43. I. T. G.
45. A gyermeknek nem természetes apja vagy anyja
48. . . . intem!
50. Virágok, gyümölcsfák hona
51. M. E.
52. Az illatszeripar fontos alapanyaga
54. A jog ismer ilyen eljárást és ítéletet
56. Fordítva: hadieszköz
57. Valamely ország belső, társadalmi berendezkedése
60. . . . csatka
61. Az egyik irány
62. . . . onómus
63. Mitológiai király
65. Frankfurt . . Main
66. Egy Lehár-operett címe
69. Kettős mássalhangzó

FÜGGŐLEGES:

1. Időegység
2. Szép természeti jelenség
3. Szófaj
4. A függ. 35. első három betűje
5. Szovjet filmek utolsó felirata
6. Illatos növény
7. B. K.
8. Mellékbolygó
9. Elektromágneses hullámok vételére szolgál
10. A múlt idő jele
11. Eladó termék
12. Nagyobb, könnyű csónak
16. Küzdőtér
19. Jelentős osztrák költő (1875—1926)
22. Tagokból alakult szervezet
23. S. A. Y.
26. Olasz pénz, az utolsó betűje nélkül
27. Régies női név
29. A víz és a szárazföld találkozása
34. I. D. M.
35. Szánalomra méltó sors
37. Női név
41. Könnyű tészta
42. . . . Marino
44. Éjjeli táncos szórakozóhely
46. Egyetlen irányban sem
47. Testrész
49. Enyhíti a bánatot
53. O. U.
54. Csók — a mai fiatalság nyelvén
55. M. N.
58. Bárány — németül
59. Miklóst becézik így is
63. 1049 — római számmal
64. D. S. D.
66. Az argon vegyjele
67. Igekötő
68. V. A.

1 É	2 N	3 I	4 N	5 K	6 Á	B	7 B	8 H	9 A	10 T	11 Á	12 S	O	S
13 V	A	G	Y	O	N	■	14 K	O	N	T	R	A	■	N
■	15 P	E	O	N	I	16 A	■	17 L	T	■	18 U	J	19 R	A
20 A	L	■	■	21 E	Z	R	22 É	D	E	23 S	■	24 K	I	K
25 Z	E	26 L	27 I	C	S	É	G	■	28 N	A	29 P	A	L	M
30 E	M	I	L	■	■	31 H	Y	A	N	Y	A	■	32 K	O
33 G	E	R	M	34 I	35 N	A	L	■	A	■	36 R	37 I	E	N
38 Y	N	■	39 A	D	Y	■	40 É	41 R	■	42 S	T	B	■	D
43 I	T	44 G	■	45 M	O	46 S	T	O	47 H	A	■	48 Ó	49 V	A
50 K	E	R	T	■	51 M	E	■	52 L	A	N	53 O	L	I	N
L	■	I	■	54 S	O	M	55 M	Á	S	■	56 U	Y	G	Á
57 Á	58 L	L	A	M	R	E	N	D	■	59 M	■	60 K	A	M
61 B	A	L	■	62 A	G	R	■	■	63 M	I	64 D	A	S	■
65 A	M	■	66 A	C	Á	R	67 E	68 V	I	C	S	■	69 Z	S
M	M	Á	R	I	S	E	L	A	L	U	D	T	■	■

FINOM CÉLZÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Oda tíz éve senkit sem visznek fel, nagyon unalmas egyedül lejönni.

100—100 forintot nyert:

Dévényi Endréné, 1117 Bp., Karinthy F. u. 3.

Kormos Jánosné, 7214 Várong, Mező u. 3.

Vikker János, 6239 Császártöltés, Bajcsy-Zs. 75.

A nyereményeket postán küldjük el.

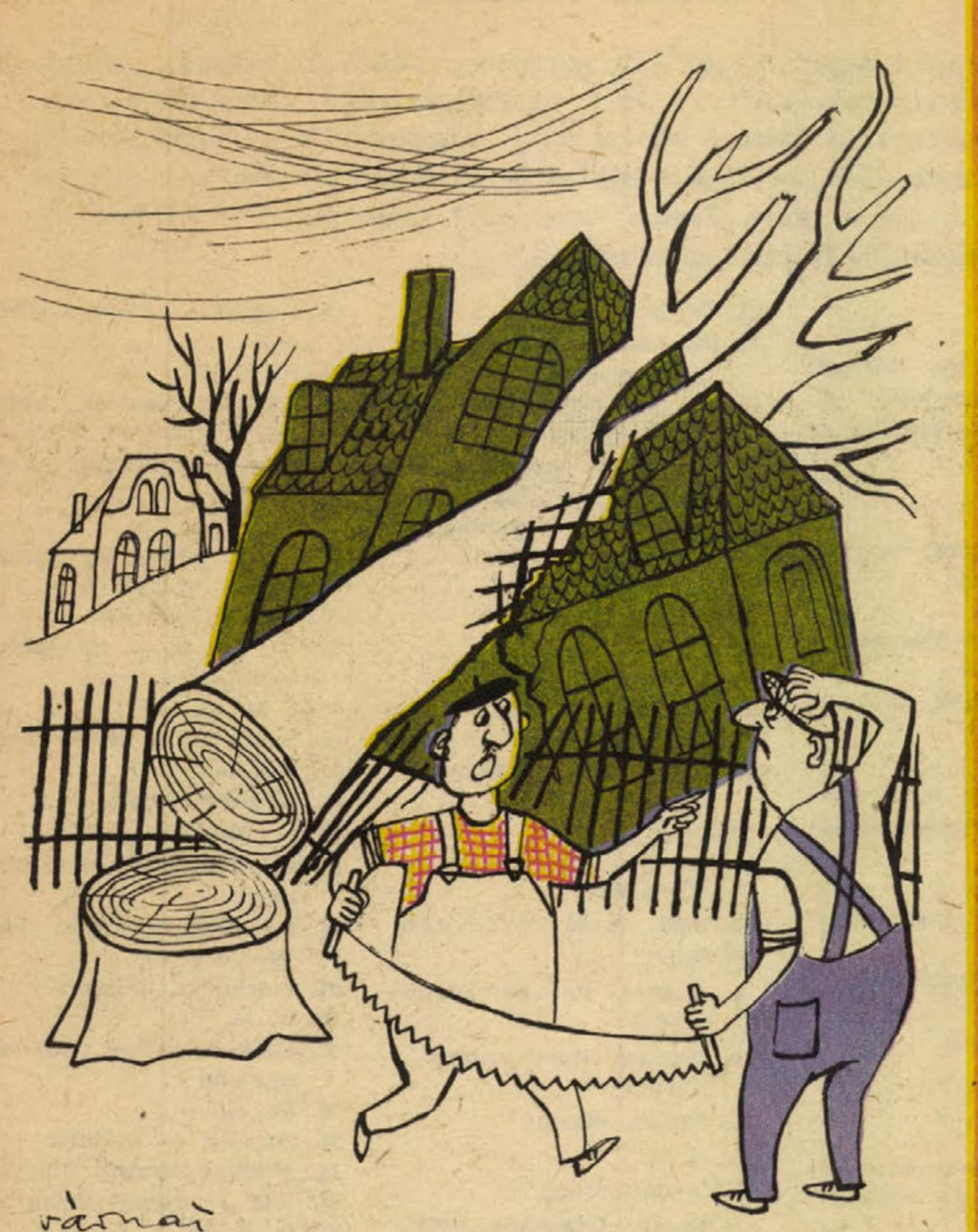

– Gyorsan tűnjünk el, hátha nem veszik észre...

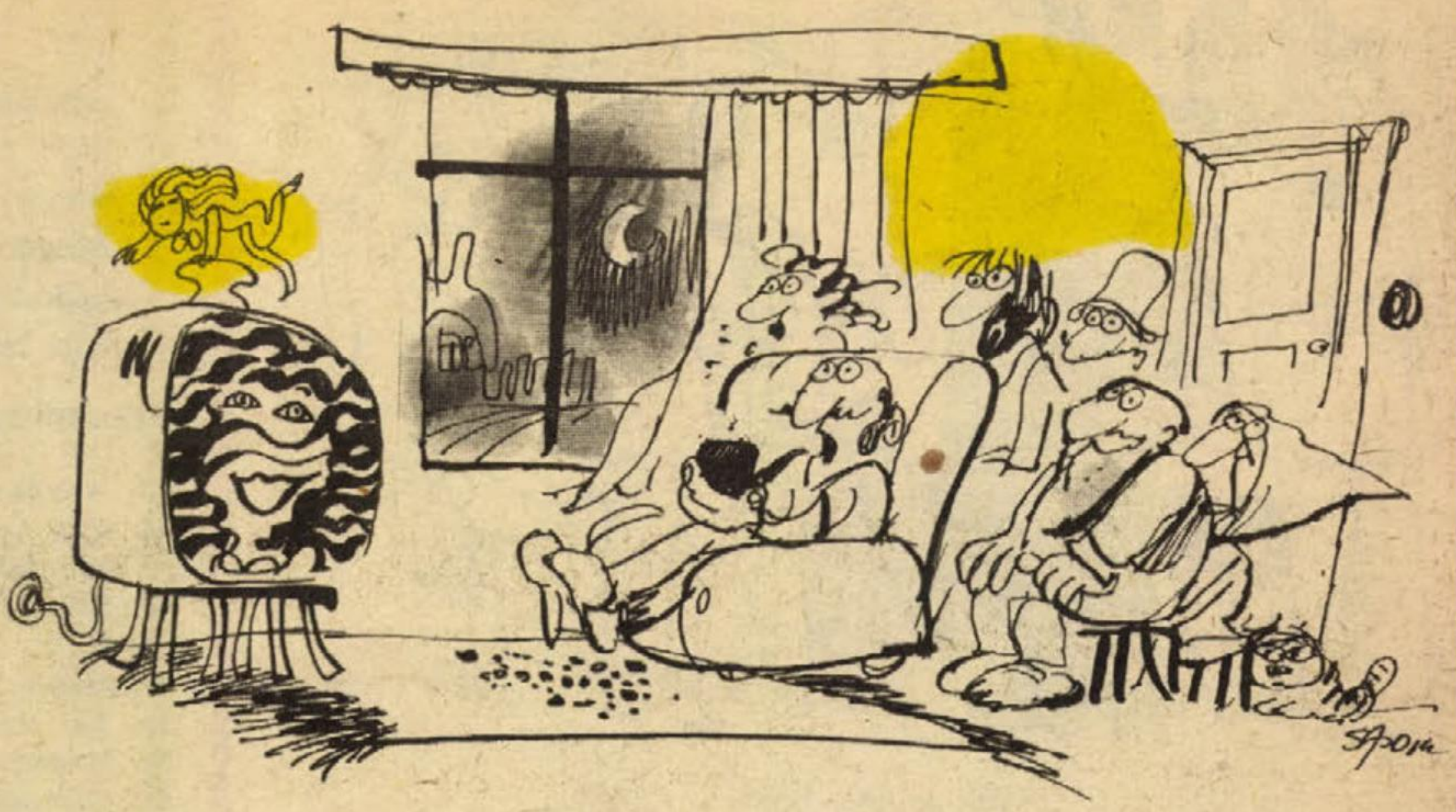

– Mikor igy vibrál a Kudlik Julival a kép, kemény télre számíthatunk.

KÖZGAZDASÁGTAN

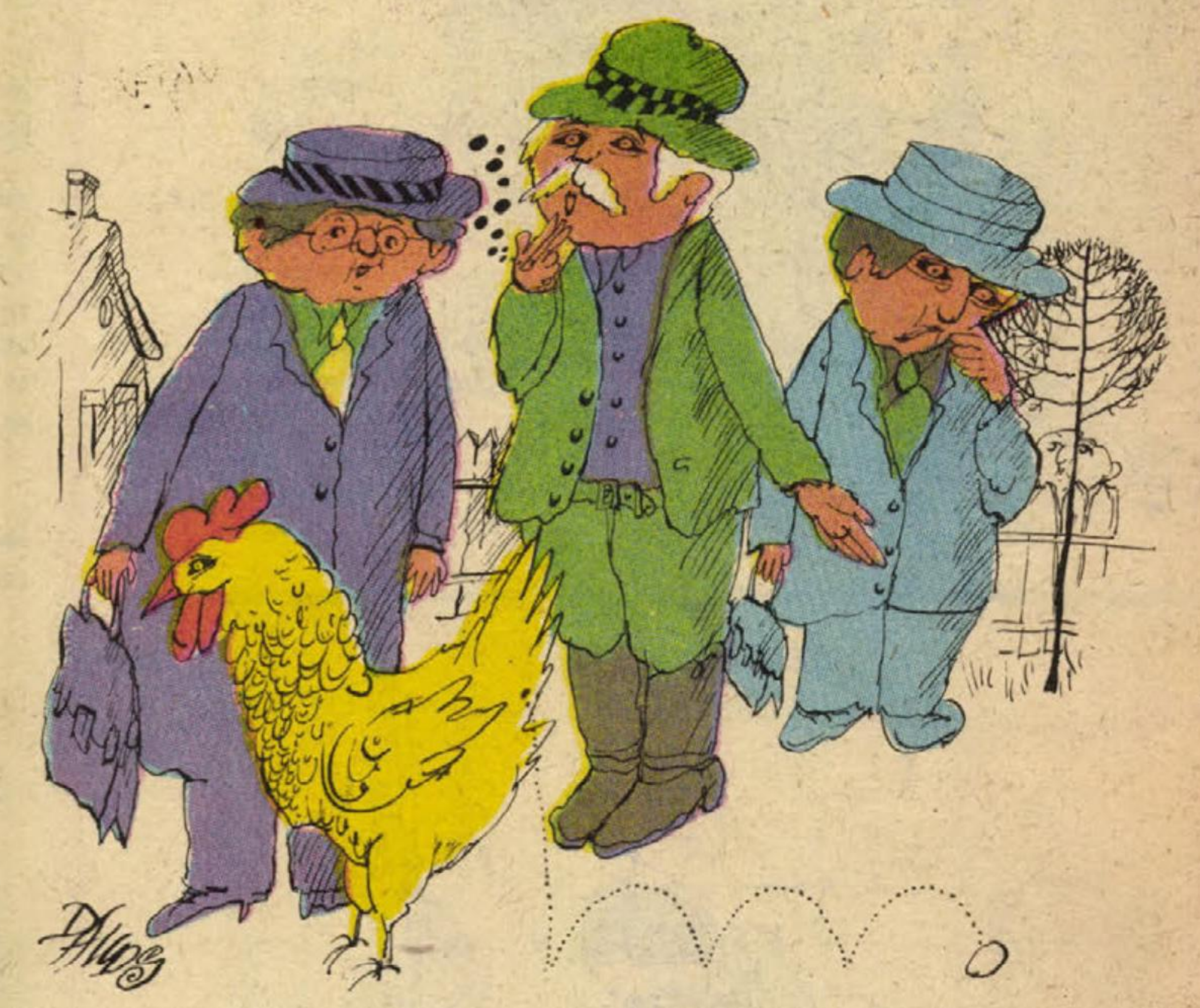

– A tojásnak 2,30 az ára, inkább pingponglabdát tojatunk vele, az 3,30.

JANUÁR

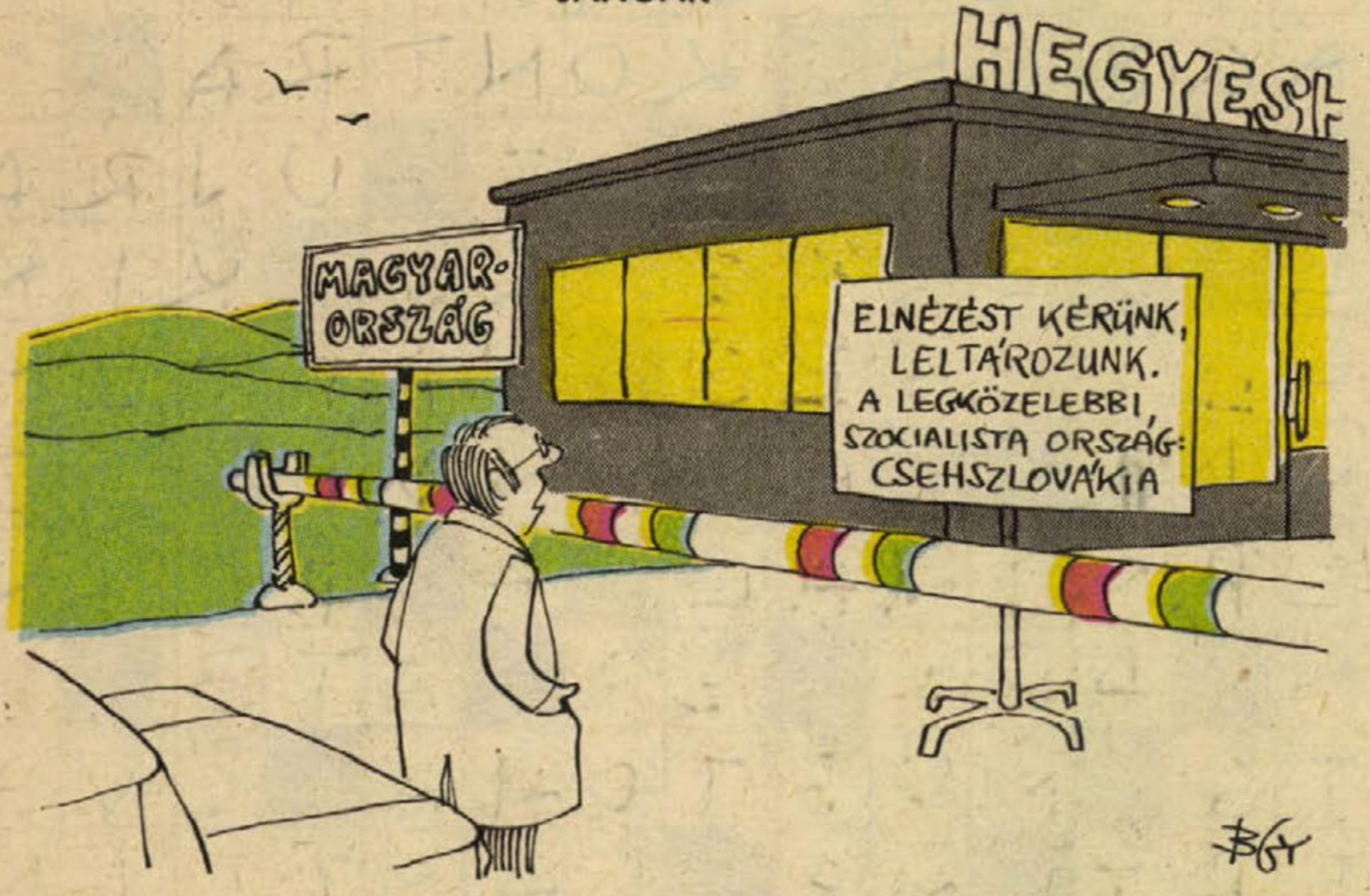
HEGYESH
MAGYAR-ORSZÁG
ELNÉZÉST KÉRÜNK, LELTÁROZUNK. A LEGKÖZELEBBI SZOCIALISTA ORSZÁG: CSEHSZLOVÁKIA

BALESETMEGELŐZÉS

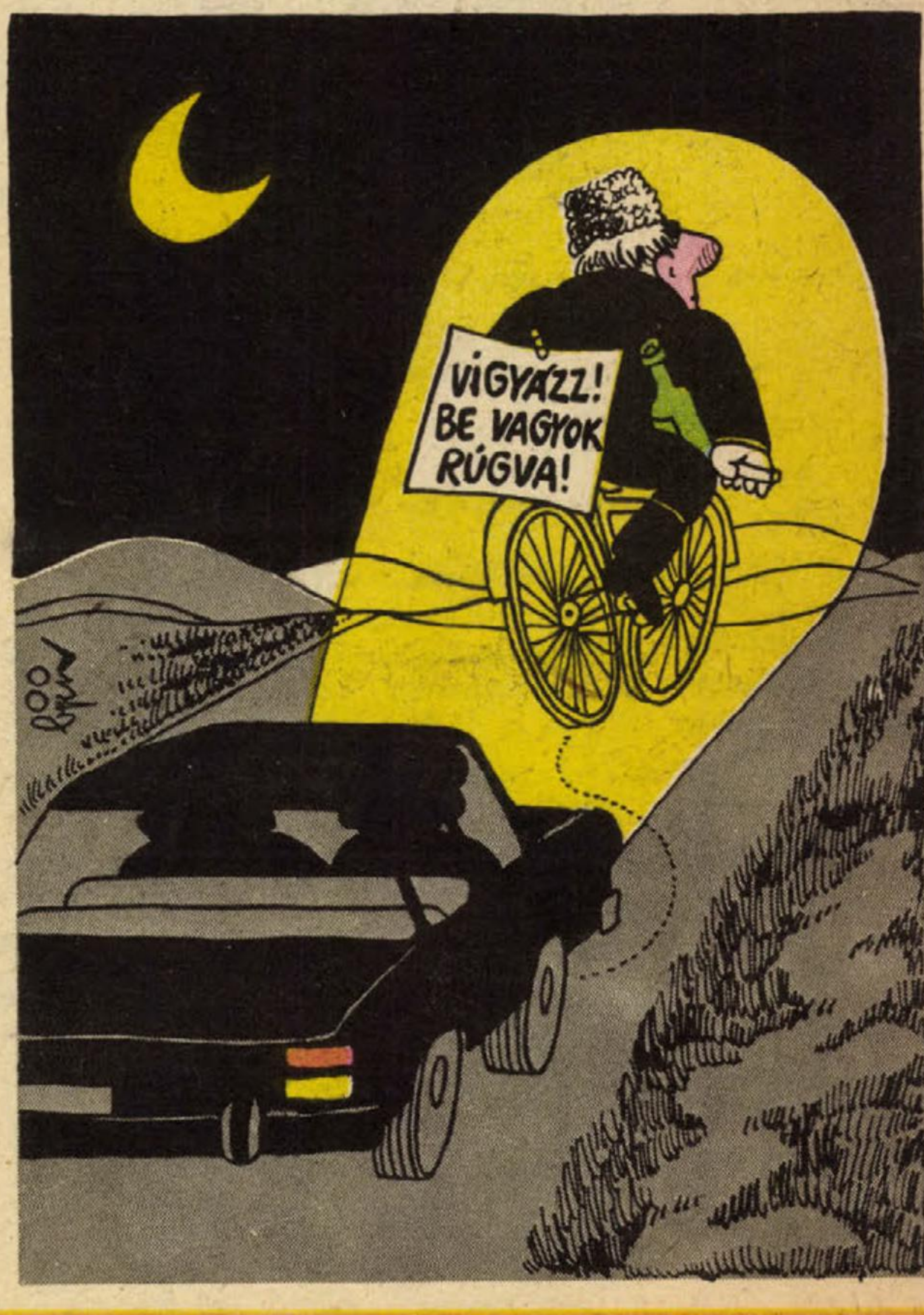
VIGYÁZZ! BE VAGYOK RÚGVA!

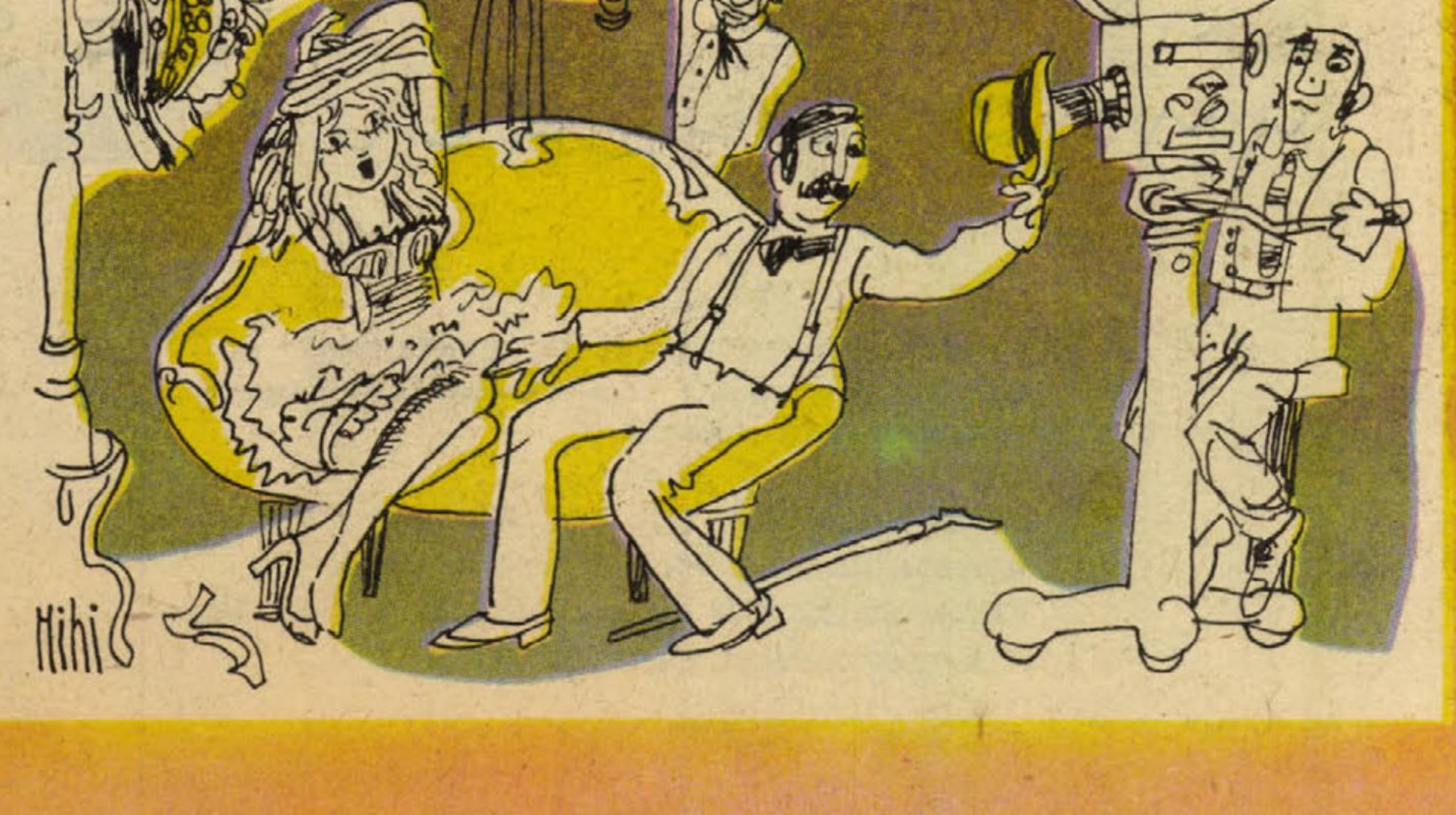RÉGI IDŐK SZEXFILMJE